

MANĂ CEREASCĂ ZILNICĂ

pentru
CASA CREDINȚEI

„De aceea, dați-vă și voi toată silința
ca să uniți
cu credința voastră, virtutea,
cu virtutea, cunoștința;
cu cunoștința, înfrânarea;
cu înfrânarea, răbdarea;
cu răbdarea, evlavia;
cu evlavia, dragostea de frați;
cu dragostea de frați,
iubirea.

Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi,
ele nu vă vor lăsa să fiți
nici leneși, nici neroditori
în ce privește deplina cunoștință
a Domnului nostru Isus Hristos."
2 Petru 1:5-8

SCURT ISTORIC

„Mana cerească zilnică" originală, americană, a apărut în 1905 și a fost reeditată în 1907, 1911, 1918. Textele biblice și cele din revista „Turnul de veghere" au fost selecționate cu grijă și aranjate adecvat de sora Gertrude W. Seibert.

Metoda de folosire a ei încă din 1905 a fost descrisă astfel: „la micul dejun de la casa Bibliei citim întâi textul, punem întrebări asupra lui și îl discutăm, apoi citim extrasul din „Turnul de veghere" ca și comentariu de încheiere".

Popularitatea ei a fost atât de mare încât în 1911 un cititor al „Turnului de veghere" a sugerat folosirea textului de miercuri pentru adunarea săptămânală de experiențe. O sugestie similară a făcut ca pastorul Russell să folosească textul de joi în același scop.

ZECIMEA ZILNICĂ DE TIMP

„... . Puneți-Mă astfel la încercare”, zice Iehova al oștirilor, „dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi o binecuvântare care va da pe deasupra.” (Mal. 3:10).

Dacă creștinii permit ca agitația și febra ambiției egoiste să-i lipsească de partea zilnică de hrană cerească, să nu fie surprinși dacă slăbesc spiritual zi de zi și dacă „pacea lui Dumnezeu” dă loc în inimile lor nemulțumirii care crește în lume, în ciuda înmulțirii binefacerilor și privilegiilor noastre. Să ne amintim îndemnul: „recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările” (Prov. 3:6).

Succesul primei ediții în limba engleză a Manei Cerești (20.000 exemplare) a întrecut toate așteptările și cuvintele bune ale prietenilor apropiați și îndepărtați ai cărții ne-au încurajat mult. Unii au numit-o „prânz ceresc”, spunând că se ospătează în mod regulat, cum se face ziuă, din învățăturile ei. Cu siguranță, mica zecime de timp petrecută zilnic în împărtășirea din bucățile ei de sfat ceresc nu poate trece fără a aduce folos celor ce se împărtășesc din ele. Este cert că ziua care începe cu astfel de meditații nu poate decât să fie mai bună și mai profitabilă. Inima condusă astfel către gânduri sfinte va fi mai puțin înclinată să părăsească cărarea dreaptă, decât altfel. „Înțelepciunea ce vine de sus”, prin urmare, devine treptat și ușor asimilabilă și negreșit va produce roade bune în inimile sfinților și totodată va trezi reverență* și în alți oameni.

Fiecare creștin care înțelege această carte va dori, desigur, să aibă un exemplar pentru masa de dejun. Deoarece

publicarea acestei cărți nu se face pentru profit, ci pentru a face bine, i-am pus prețul așa de mic pentru ca fiecare să fie în stare a o procura. Facem prietenilor și vecinilor un serviciu valoros dacă le atragem atenția asupra Manei și îi asigurăm că este numai creștină, nu confesională. Unii o oferă ca dar aniversar sau de sărbători. Alții, dornici să-și sporească buna influență, o vor cumpăra, poate, în mai multe exemplare și o vor vinde cu un minim de câștig, numai cât să li se compenseze timpul și călătoria. Sunt bineveniți cei care se angajează, după posibilitățile și capacitatea lor, în acest serviciu de iubire.

Cartea servește pe întreaga viață și se poate folosi an de an, căci mesajul sfânt nu se învechește. El este totdeauna învățătură peste învățătură, regulă peste regulă.

Fratele și servitorul vostru
C. T. Russell.

UN ANGAJAMENT SOLEMN FAȚĂ DE DOMNUL

Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău. Vie domnia Ta tot mai mult în inima mea și să se facă voia Ta în trupul meu muritor. Sprijinindu-mă pe ajutorul harului Tău promis spre ajutor la vreme de nevoie, prin Isus Hristos Domnul nostru fac acest angajament solemn:

Zilnic voi aminti la tronul harului ceresc interesele generale ale lucrului de seceriș și în special partea de care eu însumi am privilegiul să mă bucur în acest lucru și pe iubii conlucrători de pretutindeni.

Mă angajez să îmi analizez cu mai mare grijă, dacă este cu putință, gândurile, cuvintele și faptele, în scopul de a fi mai capabil să-Ți servesc Ție și iubitei Tale turme.

Mă angajez că voi fi pregătit să mă împotrivesc la orice este în legătură cu spiritismul și ocultismul și, aducându-mi aminte că nu sunt decât doi stăpâni, mă voi împotrivi acestor capcane pe toate căile rezonabile, ca fiind de la adversar.

În continuare mă angajez că, exceptând cazurile de mai jos, întotdeauna și oriunde mă voi purta în particular față de sexul opus exact așa cum m-aș purta în public -- în prezența unei adunări a poporului Domnului.

Și, pe cât este rezonabil posibil, voi evita să fiu singur în aceeași cameră cu cineva de sex opus, dacă ușa camerei nu este larg deschisă. Excepție în cazul fraților: soția, copiii, mama și surorile naturale; în cazul surorilor: soțul, copiii, tata și frații naturali.

HOTĂRÂREA DE DIMINEAȚĂ

**Cugetul cel mai de dimineață, pe care eu îl doresc, va fi:
„Cum voi răsplăti lui Iehova toate binefacerile Lui față de mine? Voi înălța paharul mântuirii și voi chema numele lui Iehova (pentru har de ajutor). Îmi voi împlini jurămintele făcute lui Iehova ...” — Ps. 116:12-14; (K.J.)**

Aducându-mi aminte de chemarea divină: „adunați-Mi pe credincioșii Mei care au făcut legământ cu Mine prin jertfă!”, eu hotărâsc ca prin harul care ajută al Domnului, ca un sfânt al lui Dumnezeu, să-mi îndeplinesc angajamentele, continuând lucrul de jertfire a cărnii și a intereselor ei, ca să pot ajunge la moștenirea cerească împreună moștenitor cu Răscumpărătorul meu.

Mă voi strădui să fiu simplu și sincer față de toți.

Voi căuta să plac și să onorez nu eul propriu, ci pe Domnul.

Voi avea grijă să onorez pe Domnul cu buzele mele, ca vorbele mele să fie plăcute și binecuvântate către toți.

Voi căuta să fiu credincios Domnului, Adevărului, fraților și tuturor celor cu care am de-a face, nu numai în lucrurile mari ale vieții, dar și în cele mici.

Încredințându-mă grijii divine și conducerii providențiale în toate interesele mele, pentru binele meu cel mai înalt, voi căuta nu numai să fiu curat în inimă, dar și să resping orice neliniște, orice nemulțumire, orice descurajare.

Nu voi murmura și nu voi fi nemulțumit de ceea ce providența* Domnului poate permite, deoarece:

**„Credința se poate încrede neclintit în El,
vie ori și ce”.**

1 IANUARIE

Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeuul nostru! Faceți să răsunelauda Lui! El ne-a păstrat sufletul cu viață și n-a îngăduit să ni se clatine piciorul. — Ps. 66:8,9

Mulțumim lui Dumnezeu că harul Său ne-a ținut, ne-a „păzit ... de cădere” încă un an, că atâția dintre noi suntem încă cu o inimă și o minte pentru cuvântul și slujba Sa. Dacă negândim că Potrivnicului îi este îngăduit să-și încerce „lucrarea (puterea) de rătăcire” asupra poporului Domnului, cu scopul de a fi cemuți acei ce nu sunt adevăratul Său popor (2 Tes. 2:10-12), atunci, într-adevăr, trebuie să mulțumim Domnului pentru că începutul anului ne găsește statornici — apreciind Adevărul și în deplin acord cu toate aranjamentele divine prin care El ne-a scutit de cădere. — Z. '03-3

2 IANUARIE

Nu știți ... că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în spiritul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

— 1 Cor. 6:19, 20 (Cornilescu)

Ce lecție ar putea fi mai importantă pentru noi la începutul anului, decât aceasta că noi nu suntem ai noștri, ci ai altuia? Deci nu plăcerea noastră, ci a Lui s-o căutăm, nu nouă, ci Lui să-i servim, nu voia noastră, ci a Lui s-o împlinim. Aceasta înseamnă apoi sfințenie în înțelesul cel mai cuprinzător și absolut al cuvântului (nu numai trecerea de la păcat la dreptate, ci o despărțire de voința noastră proprie, pentru a face voia lui Dumnezeu în Hristos). — Z. '97-35

3 IANUARIE

Rugați-vă neîncetat. — 1 Tes. 5:17

Oricare ar fi înclinațiile noastre naturale privitoare la hotărârea și stăruința în rugăciune noi trebuie să ne luăm instrucțiunile din Sfânta Scriptură și biruind înclinațiile noastre naturale, ca niște „copilași”, ca „iubiți copii”, trebuie să ne conformăm părerile și purtarea după îndrumarea de sus. De aceea, cu toții să ne amintim cuvintele: „cereți (în numele Meu) și veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie deplină” (Ioan 16:24). Părintele Ceresc are în păstrare multe îndurări, binecuvântări și providențe* pentru copiii Săi ascultători și credincioși, care vor cere acestea de la El. — Z. '96-162

4 IANUARIE

Fii tare, încurajază-ți inima și nădăjduiește în Iehova!

— ***Ps. 27:14***

Timpul este un element important în toate planurile lui Dumnezeu; deci, să nu ne simțim dezamăgiți când se pune la probă răbdarea noastră, când binecuvântările pe care le dorim întârzie mult. Dumnezeu și-a luat timp pentru a face lumea și a o pregăti spre a fi locuită de om, timp pentru a da omenirii experiența necesară cu răul, timp pentru a pregăti venirea lui Hristos ca Răscumpărătorul lumii, timp pentru a pregăti Biserica spre a se împărtăși de domnia Lui glorioasă și timp trebuie îngăduit pentru formarea și corectarea afacerilor individuale ale poporului Său. Dumnezeu nu ne-a uitat chiar dacă răspunsul Lui la rugăciunile noastre pare a întârzia. El, care ia seama de căderea vrăbiuței și numără firele de păr de pe capul nostru, nu poate fi indiferent nici chiar față de ruga cea mai slabă sau față de nevoia cea mai mică a celui mai umil fiu al Său. — Z. '95-20

5 IANUARIE

„Insultele celor ce Te batjocoresc pe Tine au căzut peste Mine.” — Rom. 15:3

Să căutăm ca insultele pentru Hristos să le purtăm așa cum le-a purtat El — cu milă și rugăciune pentru cei rătăciți și pentru depravați, sperând că Dumnezeu le va primi căința; cu curaj smerit, socotindu-le ca privilegii de a dovedi devo-tamentul nostru față de Domnul, îndurând greutăți în serviciul Său ca buni soldați. El n-a fost surprins de manifestările degradării umane. El știa că se află într-o lume neprietenoasă, subjucată de păcat și stăpânită în mare parte de prințul întunericii. Chiar de aceea, se aștepta la ocări, batjocuri și persecuții, pe care le-a îndurat cu răbdare, în timp ce inima Lui iubitoare — aproape fără să ia seama la suferințele Sale proprii — era plină de milă și interes iubitor pentru alții. — Z. '96-83

6 IANUARIE

Învață-ne să ne numărăm zilele, ca să căpătăm o inimă înțeleaptă! — Ps. 90:12

Când un creștin își numără zilele nu face acest lucru cu un sentiment de tristețe sau descurajare, deși îl face cu gravitate*. Pe măsură ce zilele trec, el le socotește ca tot atâtea binecuvântări, ca tot atâtea favoruri, ca tot atâtea ocazii de a vesti „virtuțile Celui care” ne-a „chemat din întuneric la lumina Sa minunată”, de a ajuta pe alții în peregrinajul lor, de a dezvolta tot mai mult caracterul plăcut înaintea lui Dumnezeu — a deveni tot mai mult o copie a iubitului Său Fiu. — Z. '01-333

7 IANUARIE

... Să nu vorbească de rău pe nimeni. — Tit 3:2

Dacă soldații crucii ar înțelege bine că vorbirea de rău, calomnia înseamnă asasinarea caracterului altuia și că defăimarea înseamnă jefuirea bunului nume al altuia, cu atât mai degrabă ar vedea acest lucru îngrozitor în adevărata lui lumină, în care-l vede, desigur, și Domnul. Dacă ei văd acest lucru din acest adevărat și divin punct de vedere, trebuie ca noua creatură să se trezească la cea mai mare activitate posibilă pentru învingerea unor asemenea lucruri ale cărnii și ale diavolului. Fiecare va căuta să curețe aluatul vechi de răutate, invidie, ceartă, strâmbătate, vorbire de rău, ca să poată fi cu inima curată o copie a Domnului. — Z. '03-425

8 IANUARIE

Luați seama ca nimeni să nu întoarcă altuia rău pentru rău, ci urmăriți totdeauna ce este bine, atât între voi, cât și față de toți. — 1 Tes. 5:15

După cerința Sfintei Scripturi, Biserica aleasă a lui Hristos trebuie să fie cea mai cizelată, cea mai purificată, cea mai politicoasă, cea mai generoasă și cea mai amabilă dintre toți oamenii din lume. Toate aceste calități trebuie să le aibă în gradul cel mai înalt, nu numai ca formă exterioară și ca aparență de amabilitate și blândețe, etc., atât de obișnuite în lume, ci ca amabilitate și blândețe izvorâte din inimă, izvorâte din prețuirea spiritului Domnului și spiritului Adevărului, spiritului iubirii și spiritului dreptății. — Z. '01-297

9 IANUARIE

Căci cine te face deosebit? Ce lucru ai, pe care să nu-l fi primit? — 1 Cor. 4:7

Fiecare din poporul consacrat al Domnului trebuie să-și dea seama că în harul și adevărul prezent nu prin înțelepciunea sa, nici prin a altora, ci prin înțelepciunea și harul lui Dumnezeu a ajuns. Același gând trebuie să-i preocupe pe toți cei care slujesc Biserica lui Dumnezeu, ca păstori, slujitori în orice ramură de serviciu, în orice fel răspunzători față de Domnul datorită poziției lor în casa credinței, și posibilitățile lor de a servi ca purtători de cuvânt ai Domnului trebuie simțite și mărturisite. Lipsa de a mărturisi acest fapt înseamnă lipsă de apreciere a lui. — Z.'03-430

10 IANUARIE

Frații mei, luați ca exemplu de suferință și de răbdare pe prorocii care au vorbit în numele lui Iehova. — Iac. 5:10

Calea dreaptă este încă tot „calea îngustă” a înjosirii și a negării de sine — calea blândeții și umilinței. Mersul pe această cale îngustă și în anul acesta cere același efort și același har sau poate chiar mai mult decât în anul trecut. Căci cu cât câștigăm mai mult har și mai multă cunoștință, cu atât mai puternice devin ispitele de a fi lăudăroși, umflați de mândrie, obraznici, îngâmfați; și cu cât ne ridicăm mai sus în credință, speranță, iubire și activitate în slujba Domnului, cu atât mai mult marele adversar se va împotrivi progresului nostru și cu atât mai mult agenții săi ne vor calomnia, ne vor ataca pe la spate și în general vor căuta să ne rănească. — Z. '95-3

11 IANUARIE

... Cuvântul lui Iehova ... în inima mea era ca un foc mistuitor, închis în oasele mele. M-am obosit să-l opresc dar n-am putut. — Ier. 20:8,9

Noi, care avem privilegiul să trăim în acest timp al îndurării, binecuvântării și luminării, să dăm cinste Domnului și să ne străduim ca dispoziția iubitoare, zelul și energia lui Ioan să se manifeste și în noi. În timp ce pe de-o parte el este numit ucenicul iubit, pe de altă parte trebuie să ne amintim că pentru zelul său năvalnic a fost numit, împreună cu fratele său, „Boanerges”, adică „fiul tunetului”. Să fim și noi plini de energie, de sacrificiile la care ne îndeamnă dragostea, ca să putem preamări pe Domnul în trupurile și spiritele noastre, care sunt ale Lui. — Z. '01-151

12 IANUARIE

Fraților, chiar dacă un om ar fi prins în vreo greșală, voi care sunteți duhovnicești să-l îndreptați cu duhul blândeții; și ia seama la tine însuși, ca să nu fii ispitit și tu. — Gal. 6:1

Să învățăm bine această lecție, care ne spune să muștrăm pe alții în mod foarte blând, foarte atent, binevoitor, printr-o aluzie* mai degrabă decât prin acuzare directă și prin prezentare amănunțită a greșelii — printr-o cercetare a stării prezente a inimii lor, mai degrabă decât a stării trecute în care știm că au greșit. Mai puțină grijă să purtăm de pedeapsa ce trebuie să urmeze faptelor rele, decât de aceea ca să întoarcem din rătăcirea sa pe cel ce a greșit. Să nu încercăm să ne judecăm și să ne pedepsim unii pe alții pentru greșeli, ci să ne aducem aminte că totul este în mâna Domnului. Noi nu avem voie, în nici un înțeles al cuvântului, să ne răzbunăm, să pedepsim sau să răsplătim pentru rău. — Z '01-150

13 IANUARIE

Copilașii mei, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Avocat: pe Isus Hristos Cel drept. — 1 Ioan 2:1; (vezi subsol Cornilescu revizuită)

Dacă aflăm că din lipsă de credință sau din slăbiciunea trupului am făcut vreun pas greșit, împotriva voinței Domnului sau împotriva celor mai bune interese spirituale ale noastre, să nu pierdem nici un moment, ci imediat să ne refacem pașii și să chemăm pe Domnul. Avem un altar sfințit prin prețiosul sânge al lui Hristos, mult mai presus decât cel al lui Avraam care a fost sfințit prin sângele animalelor tipice. Apostolul ne îndeamnă: „să ne apropiem deci cu deplină încredere (cu curaj — plini de credință) de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să aflăm har, ca să avem ajutor la momentul potrivit” (Evr. 4:16). — Z. '01-233

14 IANUARIE

Eu, deci, alerg, dar nu așa ca și cum n-aș ști încotro. Mă lupt, dar nu ca unul care lovește în vânt. — 1 Cor. 9:26

Se va dovedi un mare ajutor în slăbiciunile naturii căzute a face în cunoștință de cauză o deplină consacrare a voinței — o deplină predare a toată puterea și a tot talentul minții și trupului. Cine în acest fel își înțelege consacrarea și înrolarea în armata Domnului, acela știe că nu i-a mai rămas nimic ce ar mai putea da Domnului și astfel, de orice împotrivire a voinței ar da, o poate învinge numaidecât, zicându-și: „cât despre mine, eu și casa mea vom sluji lui Iehova”. Deci, cât de important este ca fiecare soldat să țină seama de faptul că înrolarea lui ține până la moarte și că nu-i este permis, nici prin minte să-i treacă, să se retragă din luptă și să înceteze, măcar un ceas, să lupte lupta bună a credinței. — Z. '03-421

15 IANUARIE

„Ți s-a arătat, omule, ce este bine și ce alta cere Iehova de la tine, decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeuul tău?” — Mic. 6:8

Faptul că aceste cerințe sunt foarte rezonabile va fi recunoscut de toți. Este evident că Dumnezeu nu poate aștepta mai puțin de la cei pe care El îi pregătește pentru judecarea viitoare a lumii. Totuși, toate aceste trei calități descrise de profet se cuprind într-un singur cuvânt: iubire. Iubirea cere să ne purtăm cu dreptate față de vecini, față de frați, față de familia noastră și față de noi înșine. Să căutăm a cultiva aprecierea noastră pentru drepturile și libertățile altora — cele fizice, morale și intelectuale — și apreciindu-le să nu încercăm sub nici o formă să le reducem sau să le refuzăm. — Z. '02-172

16 IANUARIE

... Stăruieți în rugăciune. — Rom. 12:12

Ce privilegiu binecuvântat avem — iubiți învățăcei ai Domnului — de a fi stăruitori în rugăciune, de a ne ruga tot timpul, de a ne înălța inima și mintea către Dumnezeu oricând și în orice loc și astfel să simțim că zi de zi, oră de oră Tatăl și Domnul nostru Isus sunt cu noi. Și apoi, când îndatoririle zilei — sub ochii și controlul Lui — s-au sfârșit sau oricând altădată când sufletul simte nevoie, ce prețios este privilegiul de a intra în cămăruța noastră și astfel, singuri cu Dumnezeu, să ne descărcăm sarcinile inimii. — Z. '95-215

17 IANUARIE

Țineți-vă în dragostea lui Dumnezeu. — Iuda 21

Zi de zi și oră de oră ne putem ține în iubirea lui Dumnezeu, prin ascultare de principiile dreptății și iubire crescândă față de ele. Trebuie să ne bucurăm în toate experiențele vieții, în încercările, greutățile, tristețile, dezamăgirile ei, nu mai puțin ca în plăcerile ei; prin unele din aceste mijloace — sau chiar prin toate — Domnul ne învață și ne dă o privire mai clară asupra propriilor noastre lipsuri și o înțelegere mai clară a acelei legi desăvârșite a libertății și iubirii, stabilită de Domnul, față de care El ne cere o deplină și loială supunere a inimii. — Z. '02-173

18 IANUARIE

În activitate nu fiți leneși; în spirit, fiți fierbinți, slujind Domnului. — Rom. 12:11

Oricine vrea să alerge în alergare cu rezultat, să fie atent la zelul și activitatea sa în munca Domnului. Dacă îngropăm vreun talant de-al nostru sub greutatea sarcinilor și grijilor lumești, care s-ar putea de altfel evita sau pune la o parte, dacă-l îngropăm sub țărâna ambițiilor lumești — pentru noi înșine sau pentru familia noastră —, dacă ne risipim timpul consacrat cu științe, filozofie, muzică, artă sau cu afaceri, politică, plăceri sau cu răsfățarea mândriei și apetitului, atunci, mai curând sau mai târziu, vom fi socotiți robi necredincioși și vom fi aruncați în întunericul din afară. — Z. '91-9

19IANUARIE

Cât de mult iubesc eu legea Ta! Toată ziua mă gândesc la ea.
— Ps. 119:97

Un mare privilegiu al creștinilor este că pot studia Cuvântul Domnului. Totuși, se face mult studiu fără nici un scop. Studiul care rămâne nepus în practică este mai rău decât pierderea timpului. Poporul Domnului trebuie să se folosească — până la sacrificiu — de fiecare ocazie rezonabilă pentru a cunoaște planul divin. Dar copilul lui Dumnezeu trebuie să fie atent ca numai comoditățile și interesele sale să le jertfească, nu și ale altora. Studiul Bibliei care se face numai pe socoteala altora este mai degrabă un semn de egoism decât un semn că avem din belșug spiritul de iubire al Domnului. — Z. '99-156

20IANUARIE

Suferiți disciplinarea! Dumnezeu se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci care este fiul pe care nu-l disciplinează tatăl?
Evr. 12:7

Caracterul nu se poate dezvolta pe deplin fără încercări. El este ca o plantă: foarte slab la început, are nevoie din belșug de soarele iubirii lui Dumnezeu, de a fi stropit adesea cu ploaia harului Său, de a fi îndelung cultivat prin punerea în practică a cunoștinței despre caracterul lui Dumnezeu, ca bun fundament al credinței și ca inspirație spre ascultare. Apoi, după ce este dezvoltat în aceste împrejurări favorabile, el este gata să suporte mâna curățitoare a disciplinărilor și de asemenea este gata să suporte unele greutăți. Și, puțin câte puțin, pe măsură ce puterea caracterului este dezvoltată, încercările îi vor servi numai pentru sporirea puterii, a frumuseții și harului, până când, în cele din urmă, va fi pe deplin fixat, dezvoltat, stabilit, desăvârșit — prin suferințe. — Z. '95-107

21 IANUARIE

„Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lapede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.” — Mat. 16:24

Purtarea crucii este în strânsă legătură cu negarea de sine și totuși este o deosebire între cele două. Negarea de sine se referă în special la supunere și răbdare pasivă pentru cauza Domnului. Purtarea crucii se referă mai ales la activități în serviciul Domnului, ceea ce găsim că este contrar înclinațiilor noastre naturale. Credințioșie în negare de sine înseamnă zel și curaj, dar purtarea crucii este victorie, învingere. Negările noastre de sine pot fi victorii în inimile noastre, despre care alții pot să nu știe nimic și nici nu trebuie să știe dacă dorim binecuvântarea deplină a Domnului. Purtarea crucii, însă, poate fi văzută, într-o oarecare măsură cel puțin, de către cei cu care suntem în relații apropiate și în special de către cei care umblă pe aceeași „cale îngustă”. — Z. '00-118

22 IANUARIE

Fiți tari și inima să vi se încurajeze, toți cei care nădăjduiți în Iehova! — Ps. 31:24

S-ar părea ca și cum potrivnicul încearcă uneori să ne descurajeze, sugerându-ne cugetul că încercările și greutățile „căii înguste” a sacrificiului vor fi oricum inutile și că ar fi mai bine să renunțăm ... Ce să facem în astfel de cazuri? Să urmăm exemplul Domnului nostru și să căutăm fața Tatălui, nerăbdători să știm dacă interesele noastre sunt sau nu în acord cu El, nerăbdători să avem asigurări că deși lumea ne urăște și spune tot felul de lucruri rele împotriva noastră noi încă avem aprobarea Lui, nerăbdători după noi asigurări că va fi bine pentru noi, că Domnul ne va acorda o parte la o înviere mai bună, spre viață veșnică. — Z. '01-79

23 IANUARIE

Fiecare, fraților, să rămână cu Dumnezeu în starea în care era când a fost chemat. — 1 Cor. 7:24

Uneori îndatoririle noastre par a fi în contradicție unele cu altele, dar în realitate nu este așa. Întâia datorie a creștinului este ca, din toată inima, în toate căile sale, să recunoască pe Domnul și Creatorul său. Dacă este soț și tată a doua lui datorie este față de soția și copiii lui, dacă este soție și mamă, față de soțul și copiii ei. Prin aranjament divin, contractul de căsătorie acționează întâi ca o ipotecă* asupra timpului fiecărui soț și asupra timpului fiecărei soții — cerințele acestei ipotecă* trebuie satisfăcute în mod rezonabil înainte ca să se poată face ceva convenit către cei din afară. — Z '99-155

24 IANUARIE

Mila și adevărul să nu te păărăsească; leagă-le în jurul gâtului tău; scrie-le pe tabla inimii tale. — Prov. 3:3; (Sf. Scr. 1874)

Cu toate că dreptatea este prima trăsătură a poruncii iubirii, totuși ea nu este sfârșitul cerințelor iubirii. Se cere ca trecând peste stricta dreptate iubirea noastră să ne împingă spre exercitarea milei și iertării. Exercitând astfel mila noi numai imităm iubirea divină ... Prin urmare, în purtarea cu semenii noștri care sunt decăzuți și imperfecti ca și noi, să ne amintim de această trăsătură și să fim nu numai drepti față de ei, ci și miloși, generoși, amabili, chiar și față de cei nemulțumitori, ca astfel să putem fi copii ai Tatălui nostru Ceresc. — Z. '02-171

25 IANUARIE

Nu vă îngrijorați deci pentru ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngriji de ea însăși. — Mat. 6:34

Domnul nostru ne asigură că dacă preocuparea principală a inimii noastre este serviciul Său, promovarea dreptății și ajungerea în Împărăție, pe care Dumnezeu a făgăduit-o celor ce-L iubesc, atunci nu trebuie să ne îngrijorăm în ce privește viitorul. Ca învățăceii ai Săi vom avea parte de încercări și strămtorări destule, zi de zi, și vom avea zilnic nevoie să ne sprijinim pe brațul Mirelui, căutând să mergem pe calea îngustă. Va fi suficient zilei necazul ei. Și mulțumită lui Dumnezeu, avem făgăduința că zilnic harul Său ne va fi de ajuns. — Z. '98-44

26 IANUARIE

Cînd postiți să nu vă luați o înfățișare tristă, ca fățarnicii. — Mat. 6:16

Postul este special recomandat poporului Domnului, atunci când simte lipsă spirituală și când este expus la ispite grele din partea lumii, trupului sau diavolului. Căci postul, slăbind puterea fizică și vitalitatea, poate ajuta omului viguros și impulsiv să se controleze în toate privințele. Credem că majorității creștinilor le este de ajutor postul ocazional — un regim alimentar foarte simplu pentru un timp, dacă nu chiar abținerea completă. Dar postul pe care-l facem ca să fim văzuți și știuți de oameni sau ca să fie socotit în mintea noastră ca semn al evlaviei noastre ar fi dăunător, într-adevăr, și ar duce la fățarnicie și mândrie spirituală, ceea ce ar depăși cu mult avantajele lui în ce privește stăpânirea de sine. — Z. '98-45

27 IANUARIE

Păzește-ți inima mai mult decât orice este de păzit, căci din ea ies izvoarele vieții. — Prov. 4:23

Nu este suficient să recunoaștem că păcatul în diferitele lui forme este rău și să ne hotărâm că vom lupta împotriva lui fiindcă păcatul este interzis de Domnul. În plus față de aceasta noi trebuie să dezrădăcinăm din inima noastră orice poftă, orice dorință de orice lucru care nu este în mod complet aprobat de Domnul. Ah, câtă curățare înseamnă aceasta în inimile, în viața și mai ales în gândurile acelor care poartă numele lui Hristos! Mulți, care nu dau atenție acestui lucru, întotdeauna sunt expuși ispitelor, căci, în timp ce pe din afară evită imoralitățile evidente, în secret au atracție pentru lucruri nepermise, dorind a le avea numai oprite de n-ar fi. — Z '99-140

28 IANUARIE

„Cel care va birui va fi îmbrăcat în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Săi.” — Apoc. 3:5

Credincioșii învingători veghează și-și țin hainele nepătate de lume ... Ei „nu și-au pătat hainele”, ci și le-au păstrat nepătate de lume. Ei n-au permis păcatului să-i murdărească și să-i despartă de Domnul, ci de îndată au cerut și au obținut sângele prețios pentru a șterge orice pată. Ei se împotrivesc păcatului cu atâta însuflețire și atât de serios își țin hainele nepătate, încât potrivnicul nu reușește să pună stăpânire pe ei; „Cel rău nu se atinge de ei”. Toate acestea arată că voința lor este cu totul supusă voinței lui Hristos. Ei sunt morți „împreună cu El” și de aceea ei nu pot practica păcatul în mod voit. — Z. '97-161

29 IANUARIE

Începutul înțelepciunii este temerea (reverența) de Iehova.
— Ps. 111:10; (Sf. Scr. 1874)

Aceasta este singura atitudine potrivită a creaturii față de Creator, Autorul ființei noastre, Creatorul, Susținătorul și Domnul întregului univers. Deci, când El vorbește urechile noastre să fie cu reverențioasă* atenție la cuvântul Său și să fim gata cu toată puterea să îndeplinim porunca. Siguranța noastră, fericirea noastră și acea noblețe* a caracterului care ne îndeamnă la dragoste și recunoștință și care imediat și cu înțelepciune ascultă învățăturile și înaintează în cunoștință și înțelepciune, toate acestea depind, în primul rând, de reverența* noastră supremă față de Domnul. De aceea, Domnul vrea să crească și să dezvolte în noi acest cuvenit respect (reverență), pe care-l datorăm, ca fii, numelui Său. — Z. '96-155

30 IANUARIE

Și El le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage neîncetat și să nu se lase. — **Luc. 18:1**

Adresându-ne lui Dumnezeu să nu ne fie teamă că El este prea ocupat cu alte lucruri mai importante sau că este plictisit de faptul că adesea apelăm la El cu lucrurile noastre mărunte. Ca să ne liniștească în această privință Domnul a spus parabola cu văduva insistentă, care a fost ascultată și a cărei cerere a fost satisfăcută datorită stăruințelor ei supărătoare. Făcând și noi astfel, dovedim atât seriozitatea dorințelor noastre cât și credința că rugăciunile noastre vor fi ascultate, dacă nu ne vom lăsa descurajați din lipsă de credință sau zel atunci când răspunsul întârzie să vină, cum adesea este necesar, pentru că timpul este un element important în toată lucrarea lui Dumnezeu. — Z. '95-214

31 IANUARIE

El face pe cei smeriți să umble în dreptate, El învață pe cei smeriți calea Sa. — Ps. 25:9

O astfel de dispoziție este esențială pentru cei ce voiesc să primească înțelepciunea de sus. Cu umilință ei trebuie să-și recunoască slăbiciunile și lipsa de înțelepciune, altfel nu pot primi liber, cu toată inima, înțelepciunea pe care Dumnezeu vrea s-o dea acum numai celor a căror inimă este într-o atitudine potrivită pentru primirea ei. Se va mai vedea că umilința minții, ca bază a spiritului minții sănătoase, este esențială, căci cine poate gândi înțelept, drept, nepărtinitor, dacă înainte de toate nu are umilință? Din acest motiv trebuie să recunoaștem că umilința este un element fundamental al dispoziției sau minții lui Hristos. — Z. '00-68

1 FEBRUARIE

Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: „Iată drumul, mergeți pe el!”, când veți voi să vă mai întoarceți la dreapta sau la stânga. — Isa. 30:21

Dacă am ajuns la o răspântie — la o criză în experiența noastră — și nu știm încotro s-o luăm, la dreapta sau la stânga, atunci să ne oprim imediat și s-ascultăm glasul. Sau, cu alte cuvinte, să ne întoarcem imediat către Cuvântul Domnului și meditând asupra principiilor și învățăturilor sale și asupra ilustrațiilor lui referitoare la subiectul care ne dezorientează, să căutăm a cunoaște voința Domnului, cerând de asemenea conducerea Spiritului Său, și să ne străduim a ne aduce mintea într-o atitudine de iubire, supunere și încredere. — Z '95-6

2 FEBRUARIE

Căci dacă trăiți trupește veți muri. — Rom. 8:13; (Sf. Scr. 1874)

Ce înseamnă a trăi după trup? Înseamnă a trăi în conformitate cu înclinațiile și dorințele naturii umane căzute și spre mulțumirea lor. Acesta este cel mai ușor lucru. Nu se cere altceva decât să ne lăsăm nepăsători în curentul naturii noastre vechi și să încetăm lupta împotriva ei. Făcând astfel începem a pluti în jos duși de curent și curând alunecarea devine din ce în ce mai rapidă, iar împotrivirea din ce în ce mai grea. — Z '95-8

3 FEBRUARIE

Fiul meu, ia aminte la cuvintele mele, pleacă-ți urechea la spusele mele! ... Căci ele sunt viață pentru cei ce le găsesc și sănătate pentru tot trupul lor. -- Prov. 4:20,22

Puțini recunosc influența spiritului asupra trupului. Dumnezeu a alcătuit astfel ființa noastră, încât gândurile nobile, curate și sfinte să aibă efect înălțător și înnobilitator nu numai asupra intelectului și moralului nostru, ci să aibă o influență înviorătoare și asupra trupului nostru. Tot așa și invers, fiecare gând (la fel și fapt) necurat, rușinos, indecent*, nesfânt are efect direct nu numai în degradarea minții și a principiilor morale, ci și în încolțirea semințelor bolii, deja existente în constituția rasei căzute. — Z. '96-180

4 FEBRUARIE

„Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu primiți din pedepsele ei!” — Apoc. 18:4

Toți care sunt vrednici să poarte numele „poporul Meu” vor auzi și vor asculta vocea Domnului, și se vor supune și vor ieși afară din Babilon și nu vor primi „din pedepsele” lui. Căci, ieșind din Babilon imediat ce văd starea lui adevărată, ei dovedesc prin aceasta că niciodată n-au fost cu adevărat de acord cu păcatele lui. Cei care rămân după ce văd Babilonul și doctrinele sale blasfematoare* în lumina care strălucește acum, sunt socotiți că aprobă blasfemiile* și că merită „pedepsele” la fel de mult sau chiar mai mult decât clasa „neghină” a babilonienilor, căci ei au o lumină mai mare. — Z.'00-3

5 FEBRUARIE

Căci aceasta este voia lui Dumnezeu (cu privire la voi), sfințirea voastră ... — 1 Tes. 4:3

Dacă recurgem la Sfânta Scriptură pentru a afla voia lui Dumnezeu, vom afla că marea lucrare pe care o cere Dumnezeu de la noi nu este aceea pe care o facem pentru alții, ci este lucrarea în noi înșine, la subjugarea, cucerirea și guvernarea noastră. Toate celelalte, cum ar fi serviciul nostru în casa credinței, faptele noastre bune pentru toți oamenii, acasă și în misiune la străini, sunt secundare față de lucrul principal asupra internului nostru. Căci, după cum zice apostolul inspirat, chiar dacă am propovădui Evanghelia cu elocvență*, chiar dacă am da toată averea săracilor, chiar dacă am suferi martiraj* pentru o cauză bună, fără de iubire și spiritul lui Hristos și al Tatălui — dezvoltat în noi ca principiu conducător al vieții — nimic n-am fi din punct de vedere divin. — Z. '99-4

6 FEBRUARIE

Căci nici de la răsărit, nici de la apus, nici din deșert nu vine înălțarea. Ci Dumnezeu este Cel care judecă: El coboară pe unul și înalță pe altul. — Ps. 75:6,7

Noi putem avea dorințe și aspirații de servire care niciodată nu vor fi îndeplinite. Domnul poate vedea că nu vom fi în stare a purta înălțarea și onoarea pe care o căutăm. El știe mult mai bine decât noi ce ne servește spre bine și de aceea vrea să ne încredem în purtarea Lui de grijă, nu leneși, ci silitori, nu nepăsători, ci veghetori, nu indiferenți, ci plini de dorință puternică și serioasă de a îndeplini voia lui Dumnezeu; să fim însă răbdători sub restricții și mulțumiți de a fi uitați și neglijați, aducându-ne aminte că și aceia servesc care numai „stau și așteaptă” și că Domnul, în ceasul bine ales de El, ne poate conduce spre îndeplinirea scopurilor Sale de har. — Z. '95-11

7 FEBRUARIE

Dragostea nu face rău aproapelui; dragostea, deci, este împlinirea legii. — Rom. 13:10

Acela care află că inima sa nu este în armonie cu legea Noului Legământ, iubirea — mila, amabilitatea, blândețea, bunătatea --, este lipsit de dovada că în vreun înțeles al cuvântului este acceptat ca fiu al lui Dumnezeu și împreună moștenitor cu Hristos. Dacă din inimile noastre lipsește dragostea pentru frați, dragostea bunătății și bunăvoinței față de toți oamenii și chiar față de animale, atunci nu se află în noi acel spirit care să ne ducă la bun sfârșit în îndeplinirea sacrificiilor necesare în condițiile prezente. Va fi numai o problemă de timp la unii ca aceștia, când va ceda brusc puterea mândriei sau îngâmfării care-i ține pe calea jertfirii și egoismul va pune complet stăpânire pe ei. — Z. '98-201

8 FEBRUARIE

„Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?” — Mat. 14:31

Ce trebuie să facem ca să biruim lipsa de credință, ce să facem ca să ne crească credința? Răspundem, ca și apostolii de demult, că trebuie să ne rugăm: „Doamne mărește-ne credința”. Apoi, trăind conform acestei rugăciuni, fiecare trebuie să cultive credința în inima sa, prin aceea că: 1) neconținut să reînnoiască în inima sa făgăduințele divine, ajungând foarte familiar cu ele în Cuvântul Tatălui; 2) tot mai mult și mai mult să-și aducă aminte că, făcând legământ cu Domnul, aceste făgăduințe sunt ale sale și, în inima sa și cu buzele sale, el trebuie să le invoce* ca fiind ale sale înaintea lui Dumnezeu în rugăciune cu mulțumire. El trebuie să invoce acestea în gândurile sale și în discuțiile cu frații despre lucrurile sfinte. — Z. '00-170

9 FEBRUARIE

Întoarce-te suflete al meu, la odihna ta, căci lehova ți-a făcut bine. — Ps. 116:7

Obișnuința de gândire a creștinului are într-adevăr mult de a face cu progresul sau cu regresul spiritual, ea este de asemenea un indicator al stării spirituale și de aceea obișnuințele bune ale gândirii trebuie cu îngrijire cultivate. Prin „obișnuința gândirii” noi înțelegem condiția normală la care mintea se reîntoarce de obicei, ori de câte ori are răgaz. Câtă vreme suntem ocupați cu datoriile active ale vieții suntem nevoiți să ne îndreptăm puterile minții spre lucrul ce-l avem în mâini, căci dacă facem un lucru doar în mod mecanic, fără să ne concentrăm mintea asupra lui, nu-l putem face bine. Dar, chiar și aici, principiul creștin bine stabilit în caracter ne va conduce în mod inconștient. Când însă încordarea muncii și grija încetează pentru un timp, gândirea — prin obișnuința de gândire stabilită —, ca acul busolei spre pol, numaidecât se va întoarce la odihna sa în Dumnezeu. — Z. '95-250

10 FEBRUARIE

... Fii un model pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție. — 1 Tim. 4:12

Fiecare creștin trebuie să se străduiască să fie un exemplu vrednic de imitat, un exemplu de seriozitate, de străduință credincioasă de a copia pe Hristos în viața sa zilnică, un exemplu de zel activ în serviciul Lui. În viața prezentă nu ne putem aștepta să fim modele de perfecțiune, modele de glorie și de frumusețe morală supremă a sfințeniei. Un astfel de model avem numai în Hristos, Domnul nostru. Pavel niciodată n-a zis: „urmați-mi mie" sau „urmați-ne nouă", ci a zis „călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos" (1 Cor. 11:1). Apostolul a fost un mare exemplu de străduință serioasă spre desăvârșire, dar nu de perfecțiune supremă, care a fost numai în Hristos. Zelul lui Pavel și extrema lui seriozitate în lupta de a copia pe Hristos și de a îndeplini voința Lui sunt cele pe care noi trebuie să le imităm. — Z. '95-251

11 FEBRUARIE

Ferice va fi de voi când, din cauza Mea, oamenii vă vor insulta, vă vor prigoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și săltați de veselie, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigunit pe prorocii care au fost înainte de voi. — Mat. 5:11,12

Împotrivirea și persecuția însoțesc inevitabil activitatea în serviciul lui Dumnezeu și trebuie să fie întâmpinate în mod logic și deschis; și când acest mod nu-și atinge scopul, atunci, după ce am atras atenția în mod serios asupra pericolelor unei astfel de proceduri, cel ce se opune cu voia să fie lăsat să-și urmeze mai departe calea iar noi să ne îndreptăm spre alții cu vestea bună a mântuirii. În împotrivirea de care a avut Domnul parte și în modul cum a întâmpinat-o sunt învățături de mare preț pentru cei supuși la încercări asemănătoare. — Z '94-368

12 FEBRUARIE

Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi și să nu duceți lipsă de nimic. — Iac. 1:4

Nici un pas de înaintare nu se poate face fără de a practica acest dar al răbdării; și nici unul dintre daruri nu împodobește mai frumos caracterul creștin, nu câștigă atât de ușor aprobarea conștiinței lumii și nu glorifică atât de mult pe Dumnezeuul tuturor harurilor, al cărui adevăr o inspiră, ca răbdarea. Ea este blândețe îndelung răbdătoare, care în mod serios se străduiește să pună stavilă valurilor imperfecțiunilor și slăbiciunilor omenești și cu grijă migăloasă se străduiește să recâștige asemănarea divină. Răbdarea este înceată la mânie și bogată în milă, este grabnică să înțeleagă căile adevărului și ale dreptății și promptă* să umble în ele; recunoaște imperfecțiunile sale și compătimizește cu lipsurile și imperfecțiunile altora. — Z. '93-295

13 FEBRUARIE

Dragostea ... nu se gândește la rău. — 1 Cor. 13:5

Oricine nesocotește poruncile Domnului cu privire la „presupunerile rele” își pune singur cursă, oricât de precaut ar umbla în alte privințe, căci o inimă plină de îndoieli și suspiciuni* față de semenii săi este mai mult de jumătate gata să se îndoiască și de Dumnezeu. Spiritul de amărăciune și de acreală este în luptă cu spiritul Domnului, cu spiritul iubirii; ori unul ori altul trebuie să învingă. Trebuie să ne eliberăm de spiritul rău, altfel el murdărește noua creatură și o face „dezaprobată”. Dimpotrivă, dacă noua natură învinge ca un „biruitor”, o va face în acest mod: dacă presupunerile rele sunt învinse, jumătate din lupta împotriva dificultăților și ispitelor prezente este câștigată. — Z. '98-84

14 FEBRUARIE

„Căci din cuvintele tale vei fi îndreptățit și din cuvintele tale vei fi condamnat.” — Mat. 12:37

Domnul consideră fiecare cuvânt al nostru ca un indicator al inimii noastre. Dacă vorbele noastre sunt răzvrătite, nesincere, neserioase, ușuratece, neprietenoase, nerecunoscătoare, nesfinte sau necurate, Dumnezeu ne judecă inima pe baza principiului „din plinătatea inimii vorbește gura”. Este imposibil ca noi, fiind făpturi imperfecte, să fim întotdeauna perfecți în vorbe și fapte. În ciuda celor mai bune străduințe ale noastre vom greși uneori în cuvânt cât și în faptă; totuși, ceea ce trebuie să căutăm cu cele mai vii și sincere eforturi este stăpânirea perfectă a cuvintelor și a căilor noastre. — Z. '96-32

15 FEBRUARIE

Darcine păzește Cuvântul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns în adevăr desăvârșită. — 1 Ioan 2:5

Proba este ascultarea. În măsura în care respectăm Cuvântul Domnului, în aceeași măsură iubirea lui Dumnezeu este desăvârșită în noi. Căci dacă am dobândit mintea lui Hristos, Spiritul Sfânt, Spiritul lui Dumnezeu, efectul asupra noastră va fi atât de a vrea cât și de a face după buna Sa plăcere, pe măsura capacității noastre. Această capacitate trebuie să crească mereu, din an în an. Și, deși nu putem spera să fim desăvârșiți până când vom fi „schimbați”, la înviere, când vom primi trupuri noi, totuși, în spiritul minții noastre trebuie să păstrăm o legătură atât de strânsă cu Domnul încât să putem avea o continuă părtașie cu El. — Z. '97-312

16 FEBRUARIE

... În slavă și în dispreț, în vorbire derău și în vorbire de bine; caniște înșelători, măcar că spunem adevărul... nu dăm nimănui nici un prilej de poticnire, pentru ca slujba să nu fie defăimată. — 2 Cor. 6:8,3

În vreme ce ne îndeplinim îndatoririle după cele mai bune puteri ale noastre și când este evident că binecuvântarea și favoarea lui Dumnezeu sunt asupra noastră și asupra lucrului nostru în cel mai înalt grad, deodată pot apare necazuri, se pot ivi împotriviri, puterile întunericului par să triumfe și pentru un moment putem apare ca vinoați înaintea oamenilor și parcă și providența divină ne-ar fi părăsit. Astfel de experiențe, fără îndoială, sunt foarte folositoare, căci, deși cântăm:

„Mai bine a umbla cu Dumnezeu în întuneric,
Decât a merge singur în lumină”,

totuși, aceasta poate fi doar o laudă goală, dacă nu am trecut prin experiențe grele, care să dezvolte în noi o astfel de credință și o astfel de încredere, încât să ne ținem de mâna Domnului și să fim și în cel mai întunecos ceas încrezători în providența divină. — Z. '01-314

17 FEBRUARIE

Luați jugul Meu asupra voastră ... căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară. — Mat. 11:29,30

Acei ce poartă acest jug au asigurarea Cuvântului divin că toate lucrurile lucrează împreună spre binele lor și cu cât sarcina lor este mai grea, cu atât mai mare le va fi binecuvântarea și răsplata, încurând; cu cât mai aspre le sunt experiențele timpului prezent, cu atât mai strălucitoare va fi gloria lor, cu atât mai strălucitor va fi caracterul lor și cu atât mai cizelați și potriviți vor fi pentru Împărăția cerească. Din acest punct de vedere orice sarcină este ușoară, pentru că jugul nostru este apreciat și este atât de ușor și rezonabil; în plus sarcina noastră este așa de ușoară pentru că Domnul este cu noi în acest jug. — Z '00-137

18 FEBRUARIE

... Iehova Dumnezeuul vostru vă pune la încercare ca să știe dacă iubiți pe Iehova Dumnezeuul vostru, din toată inima voastră și din tot sufletul vostru. — Deut. 13:3

Împărăția este menită numai acelorora care, din harul lui Dumnezeu, vor deveni în inimă asemenea lui Isus, în aceea că vor iubi pe Domnul din toată inima și din tot sufletul și vor fi capabili să zică: „facă-se nu voia mea, ci a ta”. Nici o altă condiție nu ne poate face vrednici de Împărăție, ci numai aceasta a supunerii depline față de Domnul, pentru că nici o altă condiție nu înseamnă subordonare completă și iubire deplină față de Dumnezeu. Să nu uităm că toate lucrurile cerești, pe care „ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit”, Dumnezeu le-a rezervat pentru cei care Îl iubesc pe El în cel mai înalt grad. — Z '98-40

19 FEBRUARIE

Toate lucrurile sunt curate pentru cei curați; dar pentru cei necurați și necredincioși, nimic nu este curat, ci și mintea și conștiința le sunt întinate. Ei mărturisesc că Îl cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele Îl tăgăduiesc, căci sunt o urâciune, nesupuși și netrebniți pentru orice faptă bună. — Tit 1:15,16

Ce groaznică este starea aceasta și cât de atent trebuie să fie tot poporul Domnului ca nu numai să aibă inima și mintea curată, ci și conștiința să și-o păstreze foarte sensibilă și în strânsă armonie cu cuvântul lui Dumnezeu. Această stare poate fi menținută numai dacă ne vom judeca pe noi înșine adeseori și cu strictețe, după standardul* pe care Dumnezeu ni l-a dat — legea Lui de iubire.

Aș vrea să recunosc pe loc
Dorințe de plăceri, trufie,
Să sting ce este-n mine foc,
Gândul hoinar să nu-mi mai fie. — Z '99-214

20 FEBRUARIE

Dacă i se pare cuiva că este religios și nu-și înfrânează limba ... religia unui astfel de om este zadarnică. — Iac. 1:26

Deoarece limba este indiciul inimii, căci „din plinătatea inimii vorbește gura”, limba neînfrânată, care vorbește invi-dios, egoist, amar, lăudăros, defăimător, dovedește că inima din a cărei plinătate se revarsă acestea este nesfințită, grav lipsită de spiritul lui Hristos. În acest caz, la orice grad al religiozității am fi ajuns, este zadarnic, căci acea inimă nu este mântuită și nici în starea de a fi mântuită. Dar Medicul Bun ne-a arătat antidoturile* otrăvirii sufletului, acele leacuri care, dacă le luăm corect, după îndrumare, vor îndulci inima amărâtă. — Z. '99-215

21 FEBRUARIE

Căci tu ești stâncă mea, cetățuia mea. Pentru Numele Tău, condu-mă și călăuzește-mă! — Ps. 31:3

După ce Domnul ne-a dat anumite lecții și experiențe, dintre care unele au ajuns la noi în împrejurări pașnice și liniștite, ordinea procedurii se poate schimba și manifestarea providențelor Domnului poate duce la întreruperea acestor împrejurări care au fost favorabile și nefavorabile în unele privințe -- ducând la împrejurări și condiții noi. Nu se cuvine pentru adevăratul israelit spiritual să murmure, să se plângă sau chiar să-și exprime alegerea, ci să caute conducerea Domnului. Dacă poate distinge conducerea providenței divine, chiar dacă ar fi în condiții de pustiu și mai aspre și mai puțin de dorit decât cele în care se afla mai înainte, el trebuie să urmeze conducerea Domnului încrezător, cântând cântecele credinței și ale încrederii. — Z. '02-249

22 FEBRUARIE

Purtarea voastră să fie fără iubire de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți acum. — Evr. 13:5

Rugăciunile egoiste costă prea mult. Unii au dobândit bogăție, dar au pierdut adevărul și slujba lui; unii au primit sănătate, ca apoi să afle că s-au expus la încercări nu mai puțin grele decât boala. Alții și-au recăpătat din gura morții pe iubiții lor, ca apoi să regrete că Dumnezeu le-a ascultat rugăciunea sau, și mai corect, să regrete că n-au primit înțelepciunea și providența Domnului cu încredere și mulțumire, fără să se plângă ... Israelul spiritual ar trebui să se folosească în mod înțelept de lucrurile pe care le are la îndemână, acceptând toate cu recunoștință, ca daruri de la Dumnezeu. Rugăciunile lor ar trebui să fie pentru daruri spirituale, între altele pentru îndurare răbdătoare și mulțumirea inimii. — Z. '02-250

23 FEBRUARIE

„Eu, zice Domnul, te voi învăța și-ți voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi; te voi sfătui cu ochiul asupra ta.” — Ps. 32:8

Una din lecțiile cele mai însemnate pentru israeliții spirituali este ca, în toate lucrurile vieții, să caute conducerea Domnului. Niciodată să nu încerce să facă ceva, fie lucruri ale vieții acesteia, fie lucruri spirituale, fără să caute să observe voia Domnului cu privire la aceasta ... Noi înaintăm spre Canaan și știm că noi experiențe ne așteaptă, prin care trebuie să trecem înainte de-a putea ajunge la moștenirea făgăduințelor. Lecția pentru noi este ca imediat și cu totul să ne supunem conducerii Domnului, fără murmur — cu bucurie. Aceasta însă numai de la aceia se poate aștepta care au învățat lecțiile dăruite lor mai înainte și mai ales lecțiile credinței — ale încrederii în puterea, bunătatea și credincioșia Domnului. — Z. '02-251,249

24 FEBRUARIE

Căci ceea ce era cu neputință în lege, pentru că era slabă prin trup, a făcut Dumnezeu, trimițând pe Fiul Său în asemănarea trupului păcătos și pentru păcat, condamnând păcatul în trup; ca dreptatea legii să se împlinească în noi, care umblăm nu după trup, ci după Spirit. — Rom. 8:3,4; (Sf. Scr. 1874)

Câtă întărire și mângâiere este în aceste asigurări! Într-adevăr, cuvinte minunate de viață sunt acestea! Ele ne umplu de speranță. Dacă în loc de perfecțiunea absolută a trupului Dumnezeu primește de la noi intențiile desăvârșite ale inimii, atunci, într-adevăr, avem nădejde că vom ajunge la ținta pusă înainte — perfecțiunea. Noi putem umbla după Spirit, deși în ce privește trupul nostru muritor nu putem atinge cerințele Spiritului. Minte noastră poate atinge Spi-ritul, intențiile noastre pot fi perfecte și chiar aceasta caută Tatăl nostru Ceresc în noi — perfecțiunea intenției. — Z. '02-248

25 FEBRUARIE

„Omul va trăi nu numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” — Mat. 4:4

Trebuie să învățăm că viața omului constă nu din abundența lucrurilor pe care le are — hrană și îmbrăcăminte —, ci, în înțelesul cel mai deplin, cel mai larg, cel mai înalt, viața se bazează pe subordonarea deplină la voința divină, pe atenția încordată la fiecare cuvânt ce iese din gura lui Dumnezeu. Sunt necesare toate prevenirile, toate încurajările, toate promisiunile pentru dezvoltarea celor pe care Dumnezeu îi cheamă acum la viață eternă ca împreună moștenitori cu Fiul Său în Împărăție. Prin urmare, ca ucenici, ca elevi ai Domnului Isus, să le ținem minte și să lucrăm după sugestia cuvintelor din acest text. — Z. '02-246, 248

26 FEBRUARIE

Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă! — Filip. 4:4

Nu putem avea prea mulți creștini care se bucură și ei nu se pot bucura prea mult dacă se bucură în Domnul. Această bucurie nu este în mod necesar zgomotoasă, dar nici cu necesitate contrariul. Totuși, ea presupune seninătate, fericire, pace, plăcerea sufletului și nu înseamnă că demonstrația zgomotoasă este esențială, cum se pare că, în mod greșit, gândesc unii ... Singurii care se pot bucura *totdeauna* sunt cei care trăiesc foarte aproape de Domnul și care pot simți totdeauna unitatea lor cu El, că ocrotirea și grija Lui sunt asupra lor și că făgăduința Lui este sigură, că toate lucrurile vor lucra împreună pentru binele lor cel mai înalt, ca Noi Creaturi. — Z. '03-7

27 FEBRUARIE

Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. — Filip. 4:5

Cuvântul grecesc tradus aici prin „blândețe” pare să conțină gândul de a fi raționali și a nu pretinde prea riguros drepturile noastre. Mila și îngăduința, desigur, sunt calități care se cer de la toți cei care voiesc să fie membri în corpul Unsului. Să avem, ca regulă, credincioșie în îndeplinirea — pe cât este posibil — a tot ce ne cere dreptatea și îngăduință în toate cerințele noastre drepte față de alții. Așa vom fi copiii ai Tatălui Ceresc, pentru că El este blând și milos cu cei nemulțumitori. — Z. '03-7

28 FEBRUARIE

Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri cu mulțumiri. — Filip. 4:6

Se poate ridica întrebarea: oare de ce nu ne dă Dumnezeu lucrurile de care avem nevoie fără să ne rugăm pentru ele și să cerem promisiunile Lui? Fără îndoială, pentru că mai întâi trebuie să ajungem la o stare de inimă potrivită, ca să putem primi favorurile Sale și să avem folos din ele. Chiar dacă este așa, putem fi siguri că nici acum nu apreciem suficient îngrijirea divină acordată nouă până acum și acum. Ba este posibil ca nici chiar în atitudinea de rugăciune și mulțumire noi să nu discernem* nici măcar jumătate din motivele de recunoștință, așa cum le vom vedea în curând, când vom cunoaște întocmai cum noi suntem cunoscuți. — Z. '03-8

29 FEBRUARIE

Dumnezeu este dragoste; și cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în el. — 1 Ioan 4:16

Dreptatea umple măsura, dar iubirea o scutură, o apasă, o vârfuliește și întrece dreptatea. Prin urmare, iubirea este un lucru pe care nu trebuie să-l pretinzi, de lipsa lui nu trebuie să te plângi, ci trebuie să-l apreciezi cu recunoștință, ca pe o favoare, și să-l întorci mărinimos. Oricine dorește iubirea să o dorească în cel mai înalt sens, în sensul de admirație și respect. Dar acest fel de iubire este cea mai prețioasă și singura cale de a o câștiga este să manifestăm acea noblețe de caracter care o provoacă la alții care sunt cu adevărat nobili. — Z. '02-266

1 MARTIE

Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus. — Filip. 4:7

Nu despre pacea noastră este vorba aici, ci despre pacea lui Dumnezeu — despre acea pace care coboară asupra noastră din înțelegerea puterii și bunătății lui Dumnezeu și a bunăvoinței Sale de a ne ține cu mâna Lui dreaptă ca pe copiii ai Săi. Această pace este ca o santinelă care păzește într-una ca să îndepărteze orice gând potrivnic sau îngrijorător și orice frică. Ea apără mintea creștinului astfel ca el să-și păstreze în inimă pacea, prietenia și comuniunea cu Domnul; păzește mintea și facultățile lui de gândire -- învățându-l și asigurându-l cu privire la puterea, înțelepciunea și iubirea divină.— Z. '03-8

2 MARTIE

Încolo fraților, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste ... la acestea să vă gândiți. — Filip. 4:8

Oricine simpatizează cu neadevărul sau cu exagerarea se murdărește, mai mult sau mai puțin, pe sine. Cine, însă, își curățește cugetele și evită exagerările, acela, în aceeași măsură, își curățește mintea și caracterul întreg. Nu este suficient că suntem siguri de adevărul lucrurilor. Noi trebuie să le probăm mai departe și să discernem în ce măsură sunt ele vrednice de cinste și nobile; căci, deși Domnul a acoperit trăsăturile josnice ale caracterului nostru și vrea să le acopere definitiv cu meritul Său, totuși, noi nu putem fi în simpatie cu starea noastră căzută. Dimpotrivă, trebuie să dorim adevărata noblețe și cele mai înalte standarde* de cinste în inima noastră, în gândurile noastre și în toate procedurile cu Dumnezeu și cu semenii noștri. — Z. '03-9

3 MARTIE

... Tot ce este drept ... la acestea să vă gândiți.— Filip. 4:8

Să nu permitem minții noastre să se ocupe cu lucruri care ar putea fi nedrepte. Trebuie să învățăm să aplicăm proba dreptății la fiecare cuget, cuvânt și fapt al nostru, învățând în același timp să privim conduita altora din alt punct de vedere, atât cât permite rațiunea, din punctul de vedere al iertării, al milei, al ajutorării. Dar noi nu putem fi destul de atenți cum analizăm critic fiecare gând ce-l nutrim, fiecare plan pe care-l întocmim, pentru ca principiile dreptății să nu fie încălcate, în nici un sens al cuvântului, de către noi, cu aprobarea inimii noastre. — Z. '03-9

4 MARTIE

... Tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit... la acestea să vă gândiți. — Filip. 4:8

Noi trebuie să iubim și să cultivăm ce este curat în așa măsură încât ceea ce este necurat ne va cauza suferință, durere și vom dori să ștergem din memoria noastră. Aceasta însă numai așa se poate realiza dacă gândim întotdeauna la lucrurile curate și evităm gândirea la lucrurile necurate. Trebuie să recunoaștem adevărata frumusețe și să o prețuim. Când ne gândim la cele mai curate lucruri este necesar să ne înălțăm mintea cât mai sus posibil și, pe cât suntem în stare, să discernem frumusețea caracterului perfect al Dumnezeuului nostru și al Domnului nostru Isus Hristos și frumusețea care, proporțional*, se arată în unul sau altul dintre urmașii lui Isus, care pășesc aproape în urmele Sale. — Z. '03-9

5 MARTIE

... Orice virtute și orice laudă, la acestea să vă gândiți.

— Filip. 4:8

Noi putem medita în siguranță asupra lucrurilor virtuozose sau valorozose, asupra lucrurilor în oricare grad lăudabile — cuvintele, sentimentele, faptele nobile ale cuiva — și, ca rezultat, constatăm că noi creștem către acele idealuri din care s-au hrănit mintea și natura noastră nouă. Prin înnoirea minții ne vom transforma tot mai mult și vom ajunge tot mai aproape de glorioasa asemănare cu Domnul și Învățătorul nostru, fiind schimbați din slavă în slavă, pas cu pas, încetul cu încetul, în timpul vieții prezente; gândurile noastre fiind în această atitudine și unitatea noastră cu Domnul fiind menținută, vom avea parte de întâia înviere care ne va desăvârși pentru totdeauna în chipul și asemănarea Domnului. — Z. '03-9

6 MARTIE

... Căci m-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsec. Știu să trăiesc smerit și știu să trăiesc în belșug. — Filip. 4:11,12 (Cornilescu)

Dacă vedem că experiențele vieții noastre sunt foarte deosebite, putem trage concluzia că Domnul vede că avem lipsă atât de înălțimile cât și de adâncimile prosperității și adversității, care să ne instruiască cum se cuvine și să ne califice pentru poziția pe care ne-a rezervat-o pentru viitor. Să învățăm, deci, precum zice apostolul, cum să trăim în belșug, adică să nu lăsăm ca abundența bunurilor pământești să ne abată de la angajamentele consacării noastre. Să învățăm, de asemenea, cum să trăim în lipsuri, adică să nu dorim nimic mai mult decât vede de bine înțelepciunea și providența Domnului să ne dea. Să fim mulțumiți. — Z. '03-10

7 MARTIE

Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi și dragostea Lui este desăvârșită în noi. — 1 Ioan 4:12

Că sunt ceva sau nu sunt nimic înaintea lui Dumnezeu, asta depinde de măsura iubirii mele față de El, față de frații Lui, față de cauza Lui, față de lume în general și chiar față de dușmanii mei — mai degrabă decât de cunoștința, sau fama, sau activitatea mea de orator.

La măsurarea caracterului trebuie să punem iubirea în locul întâi și ea trebuie considerată ca principala dovadă a apropierii și acceptării noastre de Domnul.

Toți cei concepuți de Spiritul Sfânt trebuie să aibă o dispoziție bună. În nici un alt mod nu putem mai bine vesti virtuțile Celui care ne-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată, decât prin faptul ca în toate lucrurile noastre zilnice să arătăm spiritul iubirii. — Z. '03-56,57

8 MARTIE

Dar acum, Dumnezeu a pus mădulele în trup, pe fiecare așa cum l-a plăcut. — 1 Cor. 12:18

Nici un membru din corpul lui Hristos nu poate zice că el nu are nevoie de celălalt și nici unul nu poate zice că el nu poate face nimic în serviciul corpului. Sub conducerea gloriosului Cap, fiecare membru care este plin de spiritul Său și doritor de a-l sluji poate să-l slujească. Când va veni apoi timpul răsplății cine știe cât de mult din serviciul lui Pavel și al lui Apolo se va socoti unora dintre cei umili, ca Acuila și Priscila, care, în diferite feluri, au slujit, au îmbărbătat și susținut în lucrul Domnului pe frații mai capabili. — Z. '03-59

9 MARTIE

Căci Dumnezeu nu este nedrept, să uide lucrul vostru și osteneala dragostei, care ați arătat pentru Numele Lui, servind sfinților și mai înainte și acum. — Evr. 6:10 (Sf. Scr. 1874)

Nici un copil al Domnului n-ar trebui să fie mulțumit lăsând să treacă zilele secerișului din prezent, cu ocaziile lor de aur pentru slujire și colaborare, fără de-a ridica zilnic steagul regesc și de-a vesti public virtuțile Celui care l-a chemat din întuneric la lumina Sa, sau fără de-a ajuta și colabora cu alții, pe care Domnul, în providența Sa, i-a pus în poziții mai avantajoase în ce privește serviciul public. — Z. '03-59

10 MARTIE

... Îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, atâta timp cât se zice „astăzi”, pentru ca nici unul dintre voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului. — Evr. 3:13

Dacă observăm că în oarecare măsură ne cuprinde o somnolență spirituală, care pe neobservate amorțește simțurile noastre spirituale așa încât adevărul își pierde puterea inspiratoare asupra noastră, în astfel de cazuri cea dintâi datorie este să recurgem la rugăciune, la comuniune cu Dumnezeu și Cuvântul Său pentru ca puterea lui sfințitoare să se poată realiza. — Z. '03-54

„Căci ne-am făcut părtași ai lui Hristos dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezuguduită de la început.” — Evr. 3:14 (Cornilescu)

11 MARTIE

Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică, și păcatul care ne înfășoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. — Evr. 12:1; (Cornilescu)

Tu care cunoști premiul înaltei tale chemări și te străduiești să alergi drept spre țintă, încinge-ți coapsele minții, te îmbărbătează, îți întărește și oțelește intențiile și eforturile, reînnoiește-ți hotărârea, înmulțește-ți străduința, pune de-o parte sarcina grijilor lumești inutile, mărește-ți zelul și, așa cum apostolul îndeamnă, aleargă cu stăruință în alergarea pusă înaintea ta. Aleargă, dar nu așa ca unul care numai lovește în vânt, ci ca unul care are un scop în vedere și care cu seriozitate extraordinară este hotărât să-și întărească chemarea și alegerea. — Z. '03-54

12 MARTIE

Scopul poruncii este dragostea ... dintr-o inimă curată, dintr-o conștiință bună și dintr-o credință neprefăcută. — 1 Tim. 1:5

Trebuie să ne fie clar că scopul final al tuturor procedurilor divine cu noi și pentru noi, semnificația finală a tuturor făgăduințelor făcute nouă, este dezvoltarea iubirii, care este asemănarea cu Dumnezeu**, căci Dumnezeu este iubire. Pentru ca această iubire să se dezvolte în noi în înțelesul și gradul dorit de Domnul, este necesar ca ea să izvorască dintr-o inimă curată, în armonie deplină cu Domnul și cu legea Lui de iubire și în totală contradicție cu potrivnicul și cu legea lui de egoism. — Z. '00-360

13 MARTIE

Gândul acesta, deci să ne însuflețească pe toți, câți suntem desăvârșiți; și dacă în vreo privință gândiți altfel, Dumnezeu vă va lumina și în această privință. Dar în lucrurile la care am ajuns de aceeași părere să umblăm la fel. — Filip. 3:15,16

Pentru cei ce au ajuns la ținta iubirii desăvârșite este de neapărată trebuință să se mențină activi în serviciul Domnului, punându-și viața pentru frați. Aceștia trebuie să stea nu numai ca reprezentanți ai lui Dumnezeu și ai principiilor dreptății, ci și ca reprezentanți ai acelor care sunt tari în Domnul, în puterea tăriei Lui și-n credința în Cuvântul Său — gata, doritori și eficienți în încurajarea altor alergători aflați în cursul alergării, ca și ei să poată ajunge la „țintă”. — Z. '01-10

14 MARTIE

Cel încet la mânia prețuiește mai mult decât un viteaz și cine este stăpân pe sine prețuiește mai mult decât cine cucerește o cetate. — Prov. 16:32

În timp ce mânia cu caracter de ură, răutate, dușmănie și invidie trebuie lăsată la o parte de către toți cei care se străduiesc să imite exemplul Fiului iubit al lui Dumnezeu, mânia cu sensul de indignare dreaptă împotriva faptelor rele și a diferitelor manifestări ale păcatului este potrivită. Deși ea trebuie folosită cu mare moderație, sprijinită pe iubire, există împrejurări când ar fi greșit a nu avea și a nu aplica o mânie dreaptă. — Z. '96-279

15 MARTIE

Și cel drept va trăi prin credință. — Evr. 10:38

Nu este destul ca prin credință să primim întâiul impuls de viață, dar, fiind trecuți de la moarte la viață, prin același mijloc noi trebuie să continuăm a primi și a ne însuși hrana spirituală, ca astfel să creștem prin ea: noi trebuie să umblăm prin credință, urmând conducerea Spiritului Sfânt prin Cuvântul adevărului.

Viața credinței este o afacere individuală, atât a inimii cât și a minții. Ea este mult mai mult decât o acceptare a învățăturilor pe care le considerăm scripturale și de aceea adevărate; ea este asimilarea a ceea ce noi am verificat a fi Adevărul, așa încât principiile lui devin principiile noastre și promisiunile lui, inspirația noastră. — Z. '95-92,93

16 MARTIE

Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frați ... și noi trebuie să ne dăm viața pentru frați.

— 1 Ioan 3:14,16

Una dintre ultimele și cele mai grele probe ale acestor „frați” și sub care, probabil, cei mai mulți din cei odată treziți și înarmați vor cădea, va fi iubirea de frați. După cum se pare, mulți vor cădea la acest punct și din această cauză vor fi socotiți nevrednici de o intrare din belșug în Împărăție.

Dacă vreunul ar fi în mod deosebit slab și înclinat spre cădere, adevăratul soldat al crucii nu-l va disprețui, nu-l va înfrunta, după cum Fratele mai bătrîn, Căpetenia noastră, n-ar face-o. Dimpotrivă, el va fi mai veghetor și mai pregătit spre ajutorul celor mai slabi, chiar dacă el se bucură mai mult de societatea celor tari. — Z. '99-88

17 MARTIE

Luați-i deci talantul și dați-l celui ce are zece talanți! Pentru că celui ce are i se va da și va avea din belșug, dar de la cel ce n-are se va lua și ce are.— Mat. 25:28,29

De ce a fost ales cel cu un talant ca să ilustreze îngroparea talanților? Pentru ca să arate răspunderea celor ce au cel mai puțin — că Domnul așteaptă și de la cel mai mic din poporul Său consacrat să cunoască și să întrebuințeze talanții pe care-i are și că nu vor fi considerați nevinovați chiar și aceia care au cea mai mică capacitate de a servi Lui, fraților Săi și adevărului Său și care neglijează s-o întrebuințeze.— Z. '01-59

18 MARTIE

De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la descoperirea lui Isus Hristos. — 1 Pet. 1:13

După ce v-ați încins „coapsele minții” voastre pentru o luptă lungă, statornică și hotărâtă, „fiți treji”, nu vă lăsați stăpâniți de agitație și sub imboldul ei să vă epuizați în timp foarte scurt puterea spirituală și apoi să cădeți din nou în răceală și descurajare, ci cu atenție să vă gândiți și să vă pregătiți pentru o lungă și răbdătoare îndurare a tuturor disciplinărilor și încercărilor credinței și răbdării, necesare pentru probarea unui biruitor și vrednic de binecuvântata răsplată promisă „celui care va birui”. Alergarea care ne stă înaintea nu se aleargă cu începuturi și sfârșituri, ci cu „stăruință în fapte bune”. — Z. '03-54

19 MARTIE

Ca niște copii ai ascultării, nu vă potriviți poftelor pe care le aveți altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel care v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră ...

— 1 Pet. 1:14,15

Unii creștini au ideea greșită că Dumnezeu face toată transformarea pentru ei și că copiii Săi trebuie doar să se lase pasivi în mâna Lui, dar Petru nu spune așa: el îndeamnă să ne formăm noi înșine după învățăturile divine. Există lucru de făcut în noi și în jurul nostru și acei ce nu sunt treji să-l facă, ci stau pasivi, așteptând ca Domnul să lucreze miraculos pentru ei, se amăgesc foarte tare și dau dușmanului un mare avantaj asupra lor, pe care, desigur, îl va întrebuița pentru a le lega mâinile și picioarele ca să-i arunce în întunericul din afară, dacă ei nu fac eforturi să lucreze spre desăvârșirea mântuirii lor cu frică și cutremur. — Z. '03-55

20 MARTIE

„Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei, veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi.” — Ioan 8:31,32

Adevărul divin nu se găsește niciodată decât prin canalele stabilite de Dumnezeu. Aceste canale sunt: Domnul, apostolii și profeții. A rămâne în Cuvântul lui Dumnezeu înseamnă a rămâne în învățăturile prezentate în scrierile lor inspirate, a le studia, a medita asupra lor, a crede în conținutul lor și a ne conforma caracterul, cu credincioșie, după ele. Dacă astfel rămânem în Cuvântul Domnului ca ucenici serioși și sinceri, atunci într-adevăr vom „cunoaște adevărul”, vom fi „tari în credință” și vom fi „gata să răspundem” pentru „nădejdea” care este în noi, vom lupta pentru „credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna”; vom lupta „lupta bună”, vom putea face o „frumoasă mărturie” și vom putea îndura suferințe „ca buni ostași ai lui Hristos Isus”, până la sfârșitul drumului nostru. — Z. '03-61

21 MARTIE

„ ... lubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei care vă blestemă, faceți bine celor care vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc. ” — Mat. 5:44; (Cornilescu)

Iată o cale de a-ți cerceta starea adevărată a inimii tale față de unii ca aceștia. Oare bucuros îți arăți dragostea față de ei și le ajuți după cea mai bună putință a ta să vadă că drumul lor este greșit și să se întoarcă? Poți tu să te rogi cu simțire pentru ei și să suferi cu răbdare slăbiciunile, nepriceperea și lipsa lor de dezvoltare? Poți tu, prin exemplul nobil, să le arăți calea mai bună? Dacă da, atunci păcatul îl disprețuiești și nu pe păcătos. Păcatul să-l urăști, pe păcătos niciodată! Până când judecata fără greșală a lui Dumnezeu nu declară că păcatul și păcătosul sunt inseparabil legați unul de altul, până atunci iubirea să nu se despartă de fratele-om. — Z. '91-141

22 MARTIE

Dacă ne-am judeca singuri, n-am fi judecați. Dar, când suntem judecați, suntem disciplinați de Domnul, ca să nu fim condamnați odată cu lumea. — 1 Cor. 11:31,32

Recunoașterea câștigurilor și pierderilor noastre ca noi creaturi și unde, când și cum ne-au ajuns ele în lupta noastră continuă cu lumea, trupul și diavolul, va fi, în mod sigur, folositoare tuturor celor care-și fac socotelile în singurul scop de a plăcea Domnului.

Israeliiții spirituali trebuie, în fiecare zi și în fiecare ceas, să viețuiască în apropierea Marelui Preot. Sângele prețiosului nostru Răscumpărător trebuie cerut în mod continuu pentru a curăța și cele mai mici pete ale conștiinței, ca astfel haina noastră de nuntă — dreptatea Domnului acordată nouă — să nu se murdărească, ci, îndepărtând de pe ea și cea mai mică pată, s-o putem păstra „fără pată, fără încrețitură sau altceva de felul acesta”. — Z. '03-3,4

23 MARTIE

... Ați dus o mare luptă de suferințe; pe de o parte, erați puși ca privesc în mijlocul ocărilor și necazurilor, și pe de alta, v-ați făcut părtași cu aceia care aveau aceeași soartă ca voi. — Evr. 10:32,33 (Cornilescu)

Cei mai tari dintre frați au nevoie de ajutorul, de îmbărbătarea și sprijinul altora. Domnul a aranjat în așa fel ca noi să n-avem o deplină încredere în noi înșine, ci, chiar sprijiniți pe Domnul, să mai avem nevoie de conlucrarea, de îndemnul, de simpatia și de iubirea celorlalți lucrători din via Sa. Care dintre cei ce-au suportat în vreo măsură lucrul și zăduful zilei în serviciul Evangheliei nu va putea simpatiza cu gândul acesta? Aici se oferă o posibilitate prin care mulți din poporul iubit al Domnului, care nu au ei înșiși cel mai mare număr de talanți sau de ocazii pentru serviciu, să poată fi conlucrători și ajutoare în lucrul Evangheliei. — Z. '03-40

24 MARTIE

**„Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.”
— Evr. 13:5**

Așadar, de ce să ne fie frică de ceea ce oamenii ne pot face sau de ce să ne îngrijorăm cu privire la lucrul Domnului, ca și când Satan sau vreo altă putere rea ar putea să-l împiedice? Cu toate acestea, suntem datori a dovedi devotamentul nostru nu numai prin zel, ci și prin prudență .... Prin urmare, așa să continuăm în lucrul Domnului ca și cum toată răspunderea am avea-o noi, dar în inima noastră să recunoaștem că toată greutatea și răspunderea este a Domnului. Cineva, demult, a spus: „sunt nemuritor până când îmi isprăvesc lucrarea”; și ne putem baza pe faptul că practic acesta este adevărul cu privire la toți acei ce s-au angajat în lucrul Domnului. „Scumpă este înaintea lui Iehova moartea celor iubiți de El”. — Z. '03-41

25 MARTIE

Voi deci, prea iubitorilor, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva să vă lăsați târați de rătăcirea acestor nelegiuiri, și să vă pierdeți tăria; ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. — 2 Pet. 3:17,18 (Cornilescu)

Noi creștem în cunoștință pe măsură ce remarcăm făgăduințele lui Dumnezeu și prin credință ni le aplicăm nouă și apoi căutăm a recunoaște împlinirea lor în viața noastră. În același timp creștem și în har, pentru că până când fiecare părticică a cunoștinței n-a fost primită în inima bună și nobilă și nu a produs măsura de ascultare și îndreptare (har), până atunci nu putem fi pregătiți pentru gradul următor al cunoștinței și astfel vom fi opriți sau întorși înapoi. După cum pierderea cunoștinței înseamnă și o pierdere importantă a harului, tot astfel, și pierderea harului înseamnă pierdere corespunzătoare din cunoștință. Intrând în întuneric promisiunile Cuvântului lui Dumnezeu devin tot mai neclare și mai întunecate, în măsura în care bunătatea noastră sau harul se pierde în cele lumești sau în păcat. — Z. '03-70

26 MARTIE

Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului. De aceea să nu dormim ca ceilalți ... — 1 Tes. 5:5,6

Creștinul, ca învățăcel al Domnului, ca elev în școala lui Hristos, se pregătește pentru a ocupa un loc în Împărăția Milenară, pentru a se împărtăși de mărirea, onoarea și nemurirea ei. De aceea, vedem că sunt necesare deseale îndemnuri ale Sfințelor Scripturi ca poporul Domnului să fie treaz, să nu fie în șirul celor ce dormitează, nici în al celor leneși, nici între aceia care sunt supraîncărați de grijile vieții acesteia, ci să fie fierbinți în spirit slujind Domnului. Serviciul lor pentru Domnul este, în primul rând, atât cât este posibil, aducerea lor în cât mai strânsă armonie cu voința divină și la o cât mai mare asemănare cu modelul divin; în al doilea rând, ajutorarea prin sfat și exemplu a altora din cei chemați pe aceeași cale îngustă. — Z. '03-70

27 MARTIE

Și Mă rog ... pentru ei ... ca toți să fie una ... ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu ... i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine. -- Ioan 17:20-23

Cu uimire întrebăm: cum se poate aceasta? Domnul nostru Isus Hristos totdeauna a fost în armonie deplină cu Tatăl Ceresc — un fiu care cu strălucire a reflectat chipul ființei Lui. Nu tot așa este însă cu noi; noi am fost păcătoși și n-am meritat să fim iubiți și totuși am fost spălați și curățați și oricât de imperfect ar fi încă vasul nostru pământesc inima noastră este perfectă în ochii Celui care poate citi în ea. Fiindcă El ne vede cu o inimă perfectă — intenție și scop perfecte —, văzând că ne străduim să învingem slăbiciunile și neputințele trupului imperfect, că facem eforturi dureroase dar hotărâte să-l facem voia și că ne încredem cu umilință în pregătirile pe care le-a făcut pentru răscumpărarea noastră din cădere, Dumnezeu recunoaște în noi ceea ce este vrednic de iubirea Lui. — Z. '03-79

28 MARTIE

la-ți partea ta de suferință, ca un bun ostaș al lui Hristos. — 2 Tim. 2:3

Ostașul adevărat nu-și pune în discuție cauza sa. Se presupune — cu drept cuvânt — că înainte de a se fi înrolat ca ostaș el s-a hotărât în privința dreptății și neprihănirii cauzei pe care s-a angajat s-o servească. După aceea el susține această cauză și înfruntă împotrivirile față de ea. El este gata să cheltuiască tot și să fie cu totul cheltuit în apărarea ei.

Măreț lucru este a servi lui Hristos în onestitate și credință deplină! Este o bucurie nespusă a fi de partea cea dreaptă, a ști că dincolo de câmpul sângelui și de valea umbrelor este din belșug intrare în bucuriile și pacea triumfătorului Rege al regilor. Pentru o speranță ca aceasta nimeni n-ar trebui să se retragă din asprimea luptei, nimeni să nu tremure în fața furiei dușmanului și să nu se înspăimânte în fața foamei, setei, goliciunii, rănilor sau morții. — Z. '03-84

29 MARTIE

... Din har sunteți mântuiți, prin credință. Și aceasta nu de la voi, darul lui Dumnezeu este. — Efes. 2:8 (Sf. Scr. 1874)

Făcând parte din neamul omenesc căzut, n-am fost capabili să facem nici un lucru care să poată fi acceptat de Dumnezeu nostru cel sfânt. Prin urmare, starea noastră prezentă, ca noi creaturi, nu este rezultatul a ceva ce a făcut sau ar fi putut face creatura veche. Starea aceasta nu este de la noi, ci este darul lui Dumnezeu. Această lecție trebuie apreciată în toate amănunțele, altfel tot timpul vom fi în pericol de cădere.

... Departe de a considera creatura nouă ca evoluată din vechea creatură, apostolul vrea ca noi să înțelegem în mod clar că aceasta este o creație nouă și separată. Noi am fost creați în Isus Hristos — opera lui Dumnezeu — pregătiți pentru fapte bune și nu prin fapte bune. — Z. '03-90

30 MARTIE

Văzând, deci, că toate aceste lucruri vor fi desființate, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, prin purtare sfântă și evlavie. — 2 Pet. 3:1(K.J.)

Asemănarea cu Dumnezeu**, desigur, nu poate include nici un fel de flecăreală, de cuvinte dăunătoare, de vorbiri necurate și necistitoare, de cuvinte de necredință și nesupunere. Acestea să fie înlăturate de la toți cei care în sinceritate și adevăr rostesc numele lui Hristos. Să nu uităm să ne facem în fiecare zi socotelile cu Domnul ca să fim siguri că n-a rămas nici o vorbă nefolositoare de care nu ne-am căit și deci neiertată, care să stea împotriva noastră. Dacă noi zilnic dăm socoteală lui Dumnezeu cerând harul Său pentru putere mai mare de a birui cu fiecare zi ce urmează, atunci vom fi achitați în judecată și vom fi aprobați înaintea lui Dumnezeu prin Hristos, având mărturia Spiritului Său Sfânt împreună cu a spiritului nostru că suntem plăcuți și acceptați înaintea Sa. — Z. '96-33

31 MARTIE

Luptă-te lupta cea bună a credinței, apucă viața veșnică la care ai fost chemat și pentru care ai făcut cea frumoasă mărturisire înaintea multor martori. — 1 Tim. 6:12

Fie că lupta noastră este publică, fie că este în particular, ea trebuie să existe și, mai mult decât atât, trebuie să se facă progrese și să se câștige victorii, căci altfel niciodată nu putem fi recunoscuți de Domnul ca „biruitori”. Noi trebuie să avem și un alt gând în minte: când Domnul ne va trage la socoteală va aprecia mai mult spiritul de care am fost conduși decât rezultatul ostentelilor noastre. Având în vedere acest lucru, să fim atenți ca nu numai să facem din toate puterile ceea ce mâinile noastre află de făcut, dar să ne străduim ca fiecare sacrificiu și dar pentru Domnul și cauza Lui să fie atât de plin de iubire și devotament, încât El în mod sigur să îl aprobe; să fie făcut din iubire față de El și ai Lui și nu din slavă deșartă. — Z. '03-91

1 APRILIE

Vegheați și rugați-vă ca să nu intrați în ispită! — Marc. 14:38

Care va fi caracterul ispitelor noi nu putem ști exact până când ele nu sunt asupra noastră, căci dacă înainte s-ar putea ști totul despre ele atunci nu ar fi decât ispite ușoare. De aceea, vegheați și rugați-vă totdeauna, pentru că singura cale sigură este să fiți pregătiți. Potrivnicul vostru diavolul pândește mereu, căutând pe cine să înghită, cunoaște punctele voastre slabe și totdeauna este gata să profite de ele. Toți avem nevoie de darurile Spiritului în inimi și tot așa de „harul” spre „ajutor” al Domnului „la momentul potrivit”, dacă vrem să biruim.

Sufletul meu bine grijește
Împotrivă-ți mii și mii pândesc,
Stăpânul păcatului voiește
Ca al tău drum să deie greș. — Z. '03-119

2 APRILIE

Așadar, cât avem ocazie, să facem bine la toți, dar mai ales celor din casa credinței. — Gal. 6:10

Creștinul trebuie întotdeauna să fie gata să facă bine la toți oamenii cu prețul timpului și a comodității sale, dar el trebuie să fie gata și să-și dea viața pentru frați; el trebuie să caute ocazia de a-și oferi viața zi de zi, în sensul de a-și dedica timpul pentru a răspândi Adevărul și pentru a-i ajuta în orice fel pe frații Domnului să îmbrace toată armătura lui Dumnezeu, ca să poată sta în ziua cea rea. — Z. '03-121

3 APRILIE

Noaptea este foarte înaintată, se apropie ziua. Să lepădăm deci faptele întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii. — Rom. 13:12

Faptele întunericului sunt toate acele fapte care nu suportă cercetarea cea mai amănunțită și care n-ar fi aprobate în lumina noii dispensații, dacă ea ar fi pe deplin inaugurată. Să ne amintim că noi aparținem noii dispensații și nu celei vechi, deci trebuie să trăim în armonie cu noua noastră cetățenie și cu responsabilitățile noastre față de Prințul Luminii și în opoziție cu prințul întunericului, cu faptele și căile sale. — Z. '03-122

4 APRILIE

Să umblăm cu cuviință ca în timp de ziuă. — Rom. 13:13; (Sf. Scr. 1874)

Fiecare să se convingă că el este cinstit și aceasta nu numai în privința banilor, ci să fie cinstit în relațiile lui cu aproapele, cu frații și mai presus de toate să fie cinstit în mărturisirea credinței și a Dumnezeului său. Încercarea se face pe toate punctele de mai sus și cei ce iubesc mai mult favorurile oamenilor decât favoarea lui Dumnezeu, cei ce în mod necinstit voiesc să mărturisească și să făptuiască minciuna, aceia vor cădea pradă minciunilor lor, vor fi lăsați să-și piardă interesele lor veșnice și se vor dovedi ei înșiși nepotrivii pentru Împărăție, indiferent pentru ce altceva ar putea fi potriviți în cele din urmă. — Z. '03-122

5 APRILIE

... Gura mea Te va lăuda cu buze pline de bucurie. Chiar în așternutul meu îmi aduc aminte de Tine și în timpul vegherilor nopții mă gândesc la Tine. — Ps. 63:5,6

Rugăciunea nu este numai un privilegiu, ci și o necesitate, poruncită ca fiind absolut necesară pentru creșterea noastră creștină. Cel ce-și pierde dorința de a mulțumi, a adora și a avea comuniune cu Tatăl îndurărilor, acela poate fi sigur că își pierde chiar spiritul fiesc și trebuie să se grăbească a îndepărta piedica din drum: lumea, trupul sau diavolul. Fiecare nouă dovadă de încredere pe care Domnul o are în noi, dată prin aceea că ne descoperă caracterul și planul Său, în loc să scadă adorarea și rugăciunile noastre, dimpotrivă, trebuie să le sporească. Dacă inima noastră este pământ bun, cu atât mai bogat rodește. — Z. '96-161

6 APRILIE

... Dacă suferă pentru că este creștin, să nu-i fie rușine, ci să proslăvească pe Dumnezeu pentru numele acesta. — 1 Pet. 4:16 (Cornilescu)

Bolile și neputințele de orice fel cauzate de cheltuirea puterii noastre în serviciul Adevărului sunt îngăduite de Tatăl Ceresc ca probe ale fidelității și iubirii noastre; căci, dacă n-am fi supuși acestor fel de necazuri sau dacă am fi scăpați de ele imediat, printr-o minune, serviciul Domnului nu ne-ar costa nici un sacrificiu și probarea voinței noastre de a suferi pentru cauza Adevărului ar lipsi. În realitate, totuși, fiecare chin sau rană a persoanei sau a sentimentelor și decapitarea noastră socială sau literală pentru Adevăr devine un martor al spiritului, dovedind credințioșia noastră. Și în toate necazurile de acest fel să ne bucurăm mult — după cum spune Domnul nostru și apostolul Petru. — Z. '99-166

7 APRILIE

Și Dumnezeul meu să îngrijească din plin de toate nevoile voastre, potrivit bogățiilor Sale, în slavă, în Hristos Isus. — Filip. 4:19

Dacă nu ai zel arzător de-a vesti veștile bune de mare bucurie, roagă-te serios, credincios și stăruitor, străduiește-te și în curând îl vei dobândi. Dacă ai zel și iubire pentru Evanghelie, dar nu ai capacitate s-o poți prezenta, roagă-te pentru aceasta, folosind din plin ceea ce deja ai. Dacă ai zel și capacitate, dar îți lipsește ocazia favorabilă, du și această plângere cât vei putea mai degrabă înaintea Domnului în rugăciunile tale, spunându-I că tu te-ai folosit cu credințioșie de toate ocaziile pe care le-ai avut. Apoi veghează pentru mai multe posibilități, fără camâna ta să lenevească în a folosi cele mai modeste, cele mai neînsemnate ocazii ce-ți sunt la îndemână. — Z. '96-163

8 APRILIE

... Dacă cineva dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el. — Evr. 10:38

Retragerea poate fi la început o foarte mică abatere de la calea îngustă a sacrificiului, poate numai o privire înapoi, cu un suspin, după lucrurile ce rămân în urma noastră; o mică încetinire în alergarea ce ne stă înaintea; apoi o mică dispoziție de a compromite Adevărul în favoarea dorințelor naturii căzute. Așa se pregătește drumul înșelătorii ispititorului, care află repede părțile noastre slabe și, în modul cel mai potrivit nouă, se folosește de ele. Erori subtile* sunt aduse să influențeze judecata; ademeniri plăcute cu aparență de dreptate sunt prezentate minții trupești; și aproape pe neobservate sufletul uită de „dragostea dintâi” față de Domnul și de zelul de mai înainte în serviciul Său și se îndepărtează de Adevăr și de spiritul lui, căci nu mai este condus de Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu. — Z. '95-93

9 APRILIE

Nu știți că cei care aleargă pe locul de întrecere, toți aleargă, dar numai unul primește premiul? Tot așa și voi alergați ca să-l dobândiți. — 1 Cor. 9:24

Ca să câștigăm victoria nu este de ajuns numai să îmbrăcăm armătura lui Dumnezeu, ci trebuie să fim eroi în luptă și să ducem un război agresiv împotriva plăcerilor ochiului și trupului, trufiei vieții și tuturor dușmanilor dreptății și curățeniei. Iubirea pentru Domnul, pentru Adevăr și dreptate trebuie să ne însuflețească, altfel nicicând nu putem fi învingători. Numai iubirea ne poate ține în credință până la moarte și ne poate face potriviți pentru moștenirea sfinților în lumină. Dacă inima e cârmuită de iubire fierbinte, înseamnă că ea este cu totul supusă Domnului și înseamnă că nouă zecimi din luptă este deja câștigată. Dar chiar și atunci, după cum zice apostolul (Iuda 21), trebuie să ne păstrăm în iubirea lui Dumnezeu, în veghere, rugăciune și zel. Harul va fi din belșug acolo unde este iubire din belșug. — Z. '95-93

10 APRILIE

Smeriți-vă deci sub mâna cea tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la timpul potrivit, El să vă înalțe ... — 1 Pet. 5:6

Într-adevăr, nu este ușor lucru a urma calea umilinței, a ține neîntrerupt sub control aspirațiile omenești, a ține jertfa pe altar până când se consumă cu totul. Astfel trebuie să ne lucrăm mântuirea noastră spre chemarea înaltă cu frică și cutremur, căci altfel nu ajungem la vrednicia premiului înaltei chemări ce s-a promis credincioșilor învingători care pășesc aproape pe urmele binecuvântatului nostru Înainte-Mergător, ... pe urmele Aceluia care a fost blând și smerit cu inima.

Numai dacă suntem smeriți și credincioși ne face Domnul vase alese, ca să ducem numele Său și la alții. În acest fel, goliți de sine, Domnul ne poate umple cu Spiritul și Adevărul Său și putem porni, tari în Domnul oștirilor și în puterea tăriei Lui, să îndeplinim un serviciu vitejesc, ca soldați ai crucii. — Z. '93-7

11 APRILIE

Să umblăm ... nu în chefuri și în beții ... — Rom. 13:13

Unii sunt îmbătați de bani, avere, alții de afaceri, alții de haine, alții de muzică, alții de artă. Noi însă, ca popor al Domnului, care am zărit o sclipire a zilei noi și a lucrării mari a lui Dumnezeu ce trebuie făcută în ziua aceea, inimile noastre trebuie să fie atât de absorbite în lucrarea lui Dumnezeu, încât lucrurile de mai sus să rămână departe de gândirea și calea noastră. Aceste lucruri, altora, oamenilor din lume li se pot părea potrivite și drepte, căci ei nu s-au trezit ca noi și nu văd viitorul cum îl vedem noi. — Z. '03-123

12 APRILIE

Paharul binecuvântării, pe care-l binecuvântăm, nu este el o părtășie a sângelui lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este ea o părtășie a trupului lui Hristos? Pentru că noi, care suntem mulți, suntem o singură pâine ... — 1 Cor. 10:16,17

Numai un pahar este, deși el este sucul multor struguri și numai o pâine este, deși ea este din multe grăunțe de grâu. Grăunțele nu-și pot păstra individualitatea și viața lor proprie dacă doresc să devină pâine pentru alții. Boabele de struguri nu pot rămâne pe mai departe întregi dacă doresc să devină băutura de viață dătătoare. Astfel, noi vedem frumusețea cuvintelor apostolului, că poporul Domnului este părtăș în aceeași pâine și același pahar. Nu este altă cale pentru a câștiga natura nouă decât primind chemarea Domnului de-a bea din paharul Lui și de-a fi frânți împreună cu El, ca membri ai aceleiași pâini; de-a fi îngropați împreună cu El, prin botez în moartea Sa, și astfel a ajunge cu El la gloria, onoarea și nemurirea învierii. — Z. '01-76

13 APRILIE

... Dacă nu mâncați trupul Fiului Omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viață în voi înșivă. — Ioan 6:53

Doamne, cu bucurie mâncăm, pentru nevoile noastre, meritul naturii Tale curate, sacrificată pentru îndreptarea noastră. Cu bucurie ne împărtășim din paharul suferințelor Tale, socotind o binecuvântată favoare să suferim cu Tine, ca apoi, la momentul convenit, să și domnim împreună cu Tine; să fim morți cu Tine, ca apoi, în viitorul etern, să trăim cu Tine, să fim asemenea Ție și să ne împărtășim, ca mireasă a Ta, de iubirea și mărirea Ta. Ah, cât de credincioși trebuie să fim pentru a putea îndeplini nu numai simbolul, ci și realitatea! Binecuvântate Domn, auzim cuvântul Tău, spunând: „Paharul pe care-l beau Eu îl veți bea și cu botezul cu care sunt botezat Eu veți fi botezați”. Doamne, din puterea noastră noi nu suntem în stare a ne jertfi astfel; dar nouă ne este îndeajuns harul Tău, căci cu totul ai Tăi suntem, acum și în vecii vecilor. — Z. '99-51

14 APRILIE

... Dat-a la moarte sufletul Său și număratu-s-a cu cei fărădelege ... — Isa. 53:12; (Sf. Scr. 1874)

Precum toți care merg pe urmele Învățătorului trebuie să aibă unele experiențe ghetsemane, tot așa, fiecare trebuie cel puțin să guste din toate experiențele Învățătorului. Să nu uităm, deci, să căutăm în jurul nostru ocaziile de a servi „fraților”, „micuților”, membrilor corpului lui Hristos. Să fim atenți să nu adăugăm la batjocurile ce trebuie să cadă asupra tuturor urmașilor Mielului, ci, dimpotrivă, să le oferim cuvinte de simpatie, să ne ajutăm unii pe alții în purtarea crucilor, a greutăților și a încercărilor pe cale. Prin aceasta arătăm cel mai bine Domnului și Capului nostru cum am fi apreciat noi posibilitatea de a-l ajuta Să-și ducă crucea pe drumul spre Calvar. — Z. '99-125

15 APRILIE

„Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez Spiritul!” — Luc. 23:46

Mântuitorul nostru și-a ridicat ochii cu încredere deplină spre Tatăl și plin de credință a declarat că tot ce privește viața și tot ce privește speranțele binecuvântate pentru viitor încredințează iubirii și puterii Tatălui — pentru a fi păstrat în armonie cu planul și cuvântul Său. Noi, care mergem pe urmele Lui, să privim înainte cu credință, iar în ceasul morții să ne încredințăm toate interesele în grija Aceluia care a arătat iubire față de noi, nu numai prin aceea că ne-a dăruit pe Fiul Său ca Răscumpărător, ci, în toată călătoria noastră — prin grija Sa providențială* precum și prin făgăduințele Lui nespuse de mari și prețioase care merg înaintea noastră și ne dau putere, mângâiere și siguranță. — Z. '99-128

16 APRILIE

„Ei vor fi ai Mei”, zice Iehova oștirilor, „Îmi vor fi o comoară deosebită, în ziua pe care o pregătesc Eu. Voi avea milă de ei, cum are milă un om de fiul său care-i slujește.” — Mal. 3:17

Dacă Domnul ne-ar fi trimis să-i căutăm mireasa, noi am fi putut aduce pe unii pe care El nu i-ar fi primit, fiind nevrednici — deoarece noi nu suntem în stare să citim în inimi. Acest cuget să ne facă foarte umiliți, supuși și blânzi față de toți și plini de încredere în Domnul, foarte dispuși să căutăm conducerea Lui în ce privește munca noastră ca robi ai Săi, precum Samuel a privit spre Domnul la ungerea lui David. — Z. '03-223

17 APRILIE

... Ungerea pe care ați primit-o de la El rămâne în voi. — 1 Ioan 2:27

Binecuvântarea și puterea Domnului au însoțit ungerea lui David într-un anumit fel — cum anume noi nu putem înțelege — făcându-l în stare să înainteze în cunoștință, etc., făcându-l potrivit și pregătindu-l pentru datoriile slujbei pentru care a fost uns. Nu putem noi considera ca un antitip al acesteia ungerea care vine asupra Bisericii de când a fost ea acceptată de Domnul? Ungerea noastră nu este fizică și nici binecuvântările acordate prin ea nu au un caracter temporar: noi creștem în har, cunoștință și iubire ca noi creaturi și ca noi creaturi vom fi desăvârșiți curând, în prima înviere, și vom ajunge pe tron împreună cu Domnul și Învățătorul — Capul nostru. — Z. '03-233

18 APRILIE

Preaiubiților, nu vă mirați de prigonirea ca de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca și cum vi s-ar întâmpla ceva neobișnuit; dimpotrivă, bucurați-vă, întrucât aveți parte de suferințele lui Hristos, ca să vă bucurați nespus de mult și la descoperirea slavei Lui. — 1 Pet. 4:12,13

Trăind într-o lume neprietenoasă nu putem aștepta altceva decât insultele pe care le-a suferit Învățătorul nostru, căci robul nu este mai presus decât domnul său. Lumea, trupul și Satan se pun curmeziș în drumul nostru, lupte înăuntru și temeri înafară și multe săgeți și lănci arzătoare sunt îndreptate împotriva celui drept. Dar care este atitudinea care să dea siguranță sufletului în aceste suferințe și încercări grele? Înainte de a începe ceva ce adesea aduce urmări grave nu trebuie oare să stăm liniștiți înaintea Domnului, așteptând și veghind pentru a vedea conducerea și voința Lui în tot ce avem de făcut? Așa spune și psalmistul: „Am stat mut, în tăcere; am tăcut chiar când era vorba de bine” (chiar și în privința faptelor și cuvintelor care mi se păreau bune). — Z. '96-31

19 APRILIE

Căci din plinătatea inimii vorbește gura. Omul bun scoate lucruri bune din comoara lui bună; dar omul rău scoate lucruri rele din comoara lui rea. — Mat. 12:34, 35

Cea dintâi îngrijire să fie asupra inimii, ca plăcerile și înclinările ei să fie supuse cu totul sub controlul harului divin, pentru ca fiecare principiu al adevărului și dreptății să fie întronat în inima noastră. Ca principii conducătoare ale vieții noastre să fie bine fixate dreptatea, îndurarea, bunăvoința, dragostea frățească, iubirea, credința, blândețea, cumpătarea, reverența* supremă pentru Dumnezeu și pentru Hristos și dragostea fierbinte pentru toate frumusețile sfințeniei. Dacă aceste principii au rădăcini și se prind în inimă, atunci, din comoara bună a inimii, gura va vorbi cuvinte de adevăr, seriozitate, înțelepciune și har. — Z. '96-30

20 APRILIE

Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari. — Luc. 16:10

Aceasta nu înseamnă ca poporul Domnului să se mulțumească cu deprinderile obișnuite ale vieții sale zilnice, acasă sau în orice altă împrejurare, zicându-și în sine: „Dumnezeu primește lucrul meu chiar așa cum l-ar primi dacă l-l-aș oferi direct, într-o altă formă mai plăcută”. Dimpotrivă, textul de mai sus arată că este datoria celui ce se află într-o astfel de stare să-și verifice zi de zi datoriile și obligațiile sale pământești, ca să vadă cum ar putea rupe în mod drept și rezonabil din timpul destinat lor, minute, ceasuri, zile, spre a le putea oferi apoi ca jertfă pentru scopurile și interesele sale spirituale sau ale altora. Inima consacrată, preotul jertfitor, se va folosi și de clipele repede trecătoare, întrebuintându-le, atât cât este posibil, în lucrurile Tatălui. — Z. '03-407

21 APRILIE

Căci n-avem un Mare Preot, care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie. — Evr. 4:15,16 (Cornilescu)

În momentul ispitei inima să se ridice în deplină siguranță a credinței către Marele Stăpân, recunoscând iubirea, înțelepciunea și puterea Sa de a ne ajuta și bunăvoința Sa de a face ca toate lucrurile să lucreze împreună spre binele celor care-L iubesc. Dacă la vreme de nevoie cerem ajutorul Său, ruga aceasta cu siguranță va întoarce spre noi sfatul, ajutorul și puterea Domnului pentru dreptate, adevăr, curățenie și iubire, și astfel noi vom învinge în fiecare ceas, în fiecare zi și, în cele din urmă, vom fi biruitori. — Z. '98-23

22 APRILIE

Vă spun că în ziua judecării oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor (inutil sau dăunător) pe care-l vor fi rostit. — Mat. 12:36

Dacă în examinarea zilnică a căilor noastre, care este datoria fiecărui creștin, descoperim că în vreo privință cuvintele noastre au fost necinstitoare de Dumnezeu, să ne aducem aminte că în numele Avocatului nostru ne putem apropia de tronul harului, să recunoaștem înaintea Tatălui nostru Ceresc că am greșit, să exprimăm adâncă noastră părere de rău că n-am cinstit Numele și cauza Lui printr-o purtare și o convorbire sfântă și apoi să-L rugăm, cu umilință, să nu ne țină în socoteală păcatul, ci să poată fi șters prin pregătirile Sale îndurătoare pentru curățarea noastră prin Hristos, cu umilință amintind că în sângele prețios al lui Isus este toată speranța și încrederea noastră. În felul acesta să dăm socoteală pentru fiecare cuvânt nefolositor și, prin cuvinte de căință completate de meritul lui Hristos dat nouă prin credință, vom fi achitați. — Z. '96-32

23 APRILIE

Dar cea care a căzut pe pământ bun sunt aceia care, după ce au auzit cuvântul, îl țin într-o inimă cinstită și bună și aduc roadă în răbdare. — Luc. 8:15

Oricine vrea să fie un jertfitor trebuie din necesitate să fie blând, umilit, să se lase învățat, altfel repede va părăsi calea. De asemenea, el trebuie să învețe cum să dezvolte în sine harul Domnului în privința răbdării, căci, desigur, se cere răbdare pentru a te nega pe tine și pentru a te supune uneori la nedreptate atunci când nu există mijloace potrivite de a o evita fără de-a pricinui pagubă cauzei Domnului sau cuiva din poporul Său. Aceasta implică*, de asemenea, cultivarea dragostei frățești și, într-un cuvânt, dezvoltarea voinței depline a lui Dumnezeu în inimile și viețile noastre, adică iubirea, care trebuie atinsă într-o mare și covârșitoare* măsură înainte de-a termina lucrul nostru pământesc de jertfire. — Z. '03-408

24 APRILIE

Fiecare dintre noi să placă apropielii în ce este bine, în vederea zidirii. — Rom. 15:2

Lecția pentru fiecare membru al preoțimii regale este că misiunea specială a serviciului, vocației* și chemării sale în timpul prezent este jertfirea ... O formă a serviciului, pe care preoțimea regală adesea nu o discerne, este posibilitatea de a renunța la căile sau planurile, metodele sau preferințele noastre și, în interesul păcii, de a primi în loc planurile și preferințele altora — unde este numai o chestiune de preferință personală și unde credem că Domnul ar fi tot așa de dispus s-o accepte, atât pe o cale cât și pe cealaltă. În interesul păcii noi putem jertfi preferințele noastre pentru dorințele altora, dacă vedem că prin acest procedeu se poate câștiga ceva bun. — Z. '03-406, 407

25 APRILIE

... Fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui. Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că El răsplătește pe cei care Îl caută. — Evr. 11:6

„Facă-vi-se după credința voastră” ar părea că este metoda Domnului în purtarea Sa față de toți ucenicii Săi, de la începutul și până la sfârșitul drumului și experienței lor creștine ... Credință când El pare că nu ne ia în seamă; credință când lucrurile par să prospere în cele spirituale și în cele trecătoare, credință la fel de puternică atunci când toate curente și toate forțele par să fie împotriva noastră. Biruința care biruie lumea este credința care în toate împrejurările este în stare să-și ridice privirea spre Domnul cu încredere deplină în bunătatea și credincioșia Sa și să-și dea seama că, după promisiunea Sa, în cele din urmă toate lucrurile vor lucra împreună spre binele nostru, deoarece noi suntem poporul Său. — Z. '00-139

26 APRILIE

Fiindcă cine a intrat în odihna Lui, s-a odihnit și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de ale Sale. — Evr. 4:10

În loc să ceară numai o zi din șapte, legea iubirii controlează și reglează tot timpul nostru. Șapte zile din săptămână trebuie să iubim pe Domnul Dumnezeu nostru, din toată inima, mintea, din tot sufletul și cu toată puterea noastră și șapte zile din săptămână trebuie să iubim pe aproapele nostru ca pe noi înșine. Șapte zile din săptămână trebuie, de asemenea, să ne odihnim; -- să ne odihnim de lucrările noastre; — să ne odihnim prin credință în lucrarea terminată a lui Hristos; — să ne odihnim în iubirea lui Dumnezeu; — să ne odihnim în pacea lui Dumnezeu care întrece orice înțelegere și stăpânește continuu în inimile noastre. — Z. '02-205

27 APRILIE

Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos. — Filip. 2:5

A avea gândul lui Hristos este într-adevăr acea cerință a luptei după regulă, o gândire care cu umilință și credință se supune voinței lui Dumnezeu, așa cum este ea exprimată în marele lui plan al vârstelor, și care își devotează toată energia pentru îndeplinirea voinței Lui, pentru că apreciază în mod inteligent scopurile Sale. Dacă astfel ne umplem cu același gând care a fost în Hristos, atunci asemenea Lui vom dori să ne eliberăm, pe cât este posibil, de treburile pământești care ne încurcă și să avem cât mai mult timp posibil pentru serviciul Domnului și apoi să ne devotăm toată energia, capacitatea și efortul în acest serviciu. — Z. '02-265

28 APRILIE

Ba mai mult, ne lăudăm și în necazuri, căci știm că necazul lucrează răbdare, răbdarea aduce experiență iar experiența aduce nădejde. Însă nădejdea nu dezamăgește, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Spiritul Sfânt, care ne-a fost dat. — Rom. 5:3-5

Noi avem nevoie de răbdare și ea poate fi câștigată numai prin încercări. Noi avem nevoie de credință și ea poate fi dezvoltată numai prin lipsuri. Noi avem nevoie de experiență pentru lucrul nostru în viitor, care poate fi câștigată numai prin astfel de experiențe care ne permit să simțim slăbiciunile, greutatea și încercările celor din jurul nostru, cărora le vom fi servi și reprezentanți când vom ajunge pe tron. Pentru noi, deci, lecția experiențelor prezente este să ne împotrivim răului, dar nu cu rău, ci cu bine. — Z. '03-348

29 APRILIE

Când mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strâmtorare, îl voi mântui și-l voi onora. — Ps. 91:15

Privilegiul nostru binecuvântat este, întotdeauna, să ducem înaintea Domnului toate durerile și necazurile noastre:

„Căci s-ascundă El ne știe,
Vaiurile-n pribegie”.

El face acest lucru arătându-ne prin experiență deșertăciunea tuturor lucrurilor pământești și completa lor neputință de a mulțumi dorințele sufletului sau de a mângâia spiritul rănit. Apoi urmează gândul că oricât de supărătoare ne sunt experiențele ele se vor termina în curând; și dacă le vom permite să-și facă lucrarea, ele vor produce în noi roadele pașnice ale dreptății, vor dezvolta în noi caractere puternice și nobile, disciplinate pentru deplina stăpânire de sine, chibzuință bună, îndurare răbdătoare a necazurilor, loialitate* iubitoare, credin-cioșie și încredere în Dumnezeu. — Z. '96-39

30 APRILIE

Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți virtuțile Celui care v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. — 1 Pet. 2:9

Scopul chemării noastre în această lumină este s-o lăsăm să strălucească. Dacă nu lăsăm lumina să strălucească, suntem nevrednici de ea și comoara va fi luată de la noi și vom fi lăsați în întuneric. Dacă într-adevăr am primit lumina și ne-am consacrat cu totul lui Dumnezeu, să ne întrebăm fiecare: Ce fac eu pentru a vesti virtuțile Celui ce m-a chemat din întuneric? Merg eu cu vestea bună pe la vecini și mai departe?

Pot să afirm cu adevărat despre mine:

„Totul pentru Isus, pentru Isus,

Toate puterile ființei mele răscumpărate,

Toate gândurile și faptele,

Toate zilele și orele mele” — Z. '03-165

1 MAI

... Fiul Omului n-a venit să l se slujească, ci El să slujească ... — Mat. 20:28

Dacă consacrarea este pentru Domnul, atunci fiecare sacrificiu al drepturilor și intereselor noastre în folosul nostru ca noi creaturi, în folosul soțului sau copiilor, al părinților, al vecinilor sau prietenilor, al fraților în Hristos, este socotit de Domnul ca făcut Lui; în timp ce, tocmai acele servicii, dacă ar fi făcute din orice alt punct de vedere — de către un neîndreptățit și neconsacrat Domnului sau făcute numai indivizilor și nu ca sacrificii pentru Domnul —, nu ne-ar fi socotite nouă ca preoți, ca sacrificii ale noastre. — Z. '03-407

2 MAI

... Toți cei care voiesc să trăiască în evlavie în Hristos Isus vor fi persecutați. — 2 Tim. 3:12

Împotrivirea este de așteptat și desigur va continua până ne vom sfârși cursul în moarte. A ne supune cu răbdare acestei împotriviri înseamnă a sacrifica preferințele noastre naturale în ce privește prietenii și plăcerile vieții prezente și a suporta greutăți pentru Adevăr, ca buni soldați, oricum ar veni acele greutăți, în efortul nostru de-a îndeplini voința Domnului și de-a lucra la înaintarea intereselor Împărăției Sale.

A fi cu adevărat în serviciul Domnului înseamnă în primul rând a studia cu îngrijire și în continuu planul lui Dumnezeu, în al doilea rând a-i asimila spiritul, ceea ce, în al treilea rând, duce la un zel entuziast pentru îndeplinirea lui și la o activitate în acest serviciu, după măsura capacității noastre, orice preț sau sacrificiu ne-ar cere. — Z. '03-164,165

3 MAI

Dar hrana tare este pentru oamenii maturi, pentru aceia ale căror simțuri s-au deprins, prin exercițiu, să deosebească binele și răul. — Evr. 5:14

Acei ce au o credință sinceră și reală în Dumnezeu, sunt gata să-L primească prin cuvântul Său. La aceștia primele principii ale doctrinei trebuie să fi fost stabilite demult, pe care mult din suprastructura* de aur, argint și pietre scumpe trebuie să fie deja înălțată și lucrul să progreseze constant. Aceștia, dacă sunt loiali și sinceri pentru Dumnezeu, pot face deosebire între adevăr și eroare. Noi trebuie să știm ce credem și pentru ce credem și apoi, cu curaj și fără compromisuri, să vestim ceea ce credem, căci „dacă trâmbița dă un sunet nesigur, cine se va pregăti de luptă?” — Z. '03-167

4 MAI

lehova nu Se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbește ochiul, dar lehova Se uită la inimă. — 1 Sam. 16:7

Dacă pierdem din vedere faptul că Dumnezeu ne privește din punctul de vedere al voinței, dacă ajungem să gândim despre noi după trup și că Dumnezeu ne apreciază după trup, atunci putem fi siguri că în aceeași măsură coborâm în întuneric, în confuzie și descurajare. Pe de altă parte însă, să nu uităm că spiritul sau voința este socotită vie din cauza îndreptățirii sale, din cauză că este în armonie cu Dumnezeu. Să nu fim deci niciodată delăsători în privința voinței sau în privința intenției care guvernează conduita vieții noastre, ci să ne amintim că orice delăsare în privința aceasta duce în aceeași măsură la pierderea vieții spirituale. A voi în mod drept este posibil întotdeauna pentru noi și nimic mai puțin nu poate fi acceptat de Dumnezeu în Hristos, decât o voință absolut loială*. — Z'03-171

5 MAI

... Dar dacă, prin Spirit, faceți să moară faptele trupului, veți trăi. — Rom. 8:13

Condițiile, atât de clar arătate, pe baza cărora putem menține legătura noastră cu Domnul și speranța noastră de-a avea parte în gloria primei învieri, includ omorârea faptelor trupului — înfrângerea înclinărilor carnale, omorârea lor, răstignirea și consumarea lor în serviciul Domnului și a cauzei Sale. Despre astfel de nimicire a faptelor trupului, despre astfel de bătălie împotriva slăbiciunilor lui vorbește apostolul în altă parte ca despre „luptă”, când zice că trupul se luptă împotriva spiritului și spiritul se luptă împotriva trupului, căci cei doi sunt contrari și așa vor fi până la capătul vieții. Dacă spiritul a fost dornic și a luptat după cele mai bune capacități ale sale împotriva slăbiciunilor trupului, Domnul va socoti biruința completă prin meritul Mântuitorului. — Z. '03-172

6 MAI

Căci toți cei care sunt călăuziți de Spiritul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu. — Rom. 8:14

Acesta este, deci, indicatorul prin care putem cunoaște poziția noastră adevărată, nu numai la începutul alergării, dar până la sfârșitul ei, și anume, dacă suntem conduși de Spiritul lui Dumnezeu — dacă aceasta este direcția în care urmăm, dacă aceasta este ceea ce căutăm -- atunci suntem fiii lui Dumnezeu. Dumnezeu recunoaște și acceptă pe toți acei care vin la El prin Hristos, care se încred în meritul hainei de nuntă și care continuă în această stare de inimă. — Z. '03-173

7 MAI

... Vai de mine, dacă nu vestesc Evanghelia! ... 1 Cor. 9:16

Noi trebuie să fim totdeauna gata pentru a comunica altora cele mai bune vești pe care le avem. Simpatia față de creația gemândă sub diferitele încercări ale vieții trebuie să ne conducă spre a arăta făgăduințele Domnului privitoare la Împărăția care vine și binecuvântările care vor fi pentru toate familiile pământului. Oricine nu vestește astfel, zilnic, în fiecare ocazie potrivită, dă dovadă fie de lipsă de cunoștință, fie de lipsă de credință în descoperirea divină sau de egoism, ceea ce Domnul nu poate aproba, și care, dacă rămâne în ele, îl va exclude în cele din urmă de la parte în Împărăție. — Z. '03-174

8 MAI

Și făgăduința pe care El ne-a făcut-o este aceasta: viața veșnică. — 1 Ioan 2:25

Toți trebuie să înțelegem că avem ceva de făcut la împlinirea promisiunilor grațioase făcute nouă de Dumnezeu. În ce privește lucrurile vieții prezente El ne-a făgăduit că pâinea și apa ne vor fi sigure, dar asta nu înseamnă ca noi să neglijăm posibilitățile rezonabile pentru câștigarea lor. El ne-a făgăduit, de asemenea, o parte în Împărăție, dar datoria noastră este să ne facem chemarea și alegerea sigură. Dumnezeu este deplin în stare și în mod deplin vrea să facă partea Sa cu privire la toate lucrurile, dar este în folosul nostru faptul că El cere să ne dovedim credința prin faptele noastre -- lucrând împreună cu El pe toate căile rezonabile. — Z. '03-175

9 MAI

Deci, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El, fiind înrădăcinați și zidindu-vă în El, întăriți în credință, după cum ați fost învățați și sporind în ea cu mulțumiri. — Col. 2:6,7

Sentimentul general printre învățătorii falselor doctrine, care cred că nu este nici necesar și nici de recomandat a fi întărit în credință, este .... că a fi întărit înseamnă a fi bigot*. Bigot, însă, este acela care este atât de nejust în mintea lui încât primește și susține cu insistență ceea ce el niciodată n-a verificat, nici prin judecata sănătoasă și nici prin autoritatea Bibliei. Nu este însă bigot lipsit de rațiune acela care, cu credință simplă, pe baza autorității lui Dumnezeu, primește Cuvântul Lui. Aceștia și numai aceștia sunt întăriți în Adevăr. Deosebirea între un creștin tare și neclintit și un bigot este aceea că unul este întărit în Adevăr iar celălalt în eroare. — Z. '03-199

10 MAI

... Îmi ungi capul cu untdelemn și paharul meu este plin de dă pe deasupra. — Ps. 23:5

Plinătatea paharului care dă pe deasupra are o dublă semnificație. Este un pahar al bucuriei și un pahar al necazului și este plin peste măsură în ambele privințe. Acela care vrea să aibă parte din bucuriile Domnului trebuie să ia parte și la paharul suferințelor Lui; trebuie să suferim cu El, dacă vrem să împărțim cu El. Totuși, noi considerăm pătimirile vieții prezente ca nevrednice să fie comparate cu gloriile care vor fi descoperite în noi; de aceea suntem în stare să ne bucurăm în necaz, căci, după cum necazurile vor da pe deasupra, tot așa și bucuriile vor da pe deasupra și cu apostolul putem zice: bucurați-vă și iarăși zic, bucurați-vă! — Z. '03-413

11 MAI

Dar din cauza Ta suntem înjunghiați în toate zilele, suntem priviți ca niște oi sortite pentru măcelărie. — Ps. 44:22

Să nu uităm că fiecare avem numai o singură jertfă pe care zi de zi trebuie s-o oferim Domnului, valorificând fiecare posibilitate de a sluji Lui și celor ce sunt ai Lui. Să nu uităm că în timp ce această jertfă constă din multe sacrificii mici, dintre care unele sunt prea neînsemnate spre a fi amintite sau chiar luate în seamă, totuși, vor fi necesare toate acestea spre a întregi acea unică jertfă pe care am făcut-o la început când am intrat în familia Sa. Când ne-am dat vouința, am dat totul; orice rețineră, în oricare din micile afaceri ale vieții — orice refuz de a sacrifica ceea ce noi cugetăm că ar plăcea Domnului —, este o rețineră din ceea ce am devotat Domnului. — Z. '03-408

12 MAI

Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, iubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a spiritului, desăvârșind sfințirea în frică de Dumnezeu. — 2 Cor. 7:1

Câți dintre membrii în perspectivă* ai preoției împărătești află că ei se murdăresc cu răutate, viclenie, fățarnicie, invidie, vorbire de rău! Este sigur că fiecare are unele dintre aceste slăbiciuni, dacă nu toate, în carnea sa, cu care trebuie să se răfuiască mai ales la începutul chemării sale de preot. Cu câtă grijă ar trebui ca toți să înlăture aceste lucruri! Cum ar trebui ca fiecare să-și cerceteze nu numai orice faptă a vieții, orice cuvânt și orice cuget, ci și orice motiv care determină cugetele, cuvintele și faptele sale, pentru ca ei să poată fi din ce în ce mai curățați de întinăciunile pământești și să fie din ce în ce tot mai plăcuți Domnului! — Z. '03-408

13 MAI

lată, ascultarea face mai mult decât jertfele și luarea aminte mai mult decât grăsimea berbecilor. — 1 Sam. 15:22

Tatăl nostru Ceresc dorește ca noi să fim foarte cu luare aminte la Cuvântul Său și să nu credem nici un moment că noi putem îmbunătăți ceva la el sau că timpurile și împrejurările vor schimba cuvenita noastră ascultare față de El. Să ascultăm Cuvântul Domnului, să stăm aproape de el și să nu ne fie frică de rezultate, ci să avem credință că Acela care ne ține niciodată nu dormitează, nici nu doarme și este prea înțelept ca să greșească. El este competent* să facă față la orice ar putea veni pe neașteptate împotriva noastră ca rezultat al ascultării noastre. — Z. '03-218,219

14 MAI

... Spunând adevărul în dragoste, să creștem în toate până la Cel care este Capul, Hristos. — Efes. 4:15

Ce înseamnă a crește în har? Înseamnă a crește în favoarea Domnului, printr-o intimă cunoaștere personală și legătură cu El prin spirit .... Dar creșterea în har fără de o creștere în cunoștință este imposibilă, căci însuși scopul acestei comuniuni este să ne edificăm într-o mai desăvârșită cunoștință și o mai desăvârșită cunoaștere a Domnului — să ne aducă într-o mai strânsă legătură cu planul divin și să ne dea privilegiul să „lucrăm împreună” cu El la executarea acestui plan. Dacă iubim și ascultăm pe Domnul și dacă vrem să creștem în favoarea Lui, atunci Cuvântul Lui scris este obiectul cugetărilor și studiilor noastre zilnice și în acest fel creștem în cunoștință. — Z. '03-200

15 MAI

Căci chiar dacă smochinul nu va înflori, vița nu va da nici un rod, lucrarea măslinului va lipsi și câmpiile nu vor da hrană, turmele vor pieri din staule și nu vor mai fi cirezi în grajduri, eu tot mă voi bucura în lehova, mă voi bucura în Dumnezeul mântuirii mele! — Hab. 3:17,18

Noi vedem că Dumnezeu permite răul pe pământ pentru ca lumea să primească anumite învățăminte din experiențele amare ce rezultă natural din înfăptuirea răului. Dar mai vedem un serviciu al răului în ce-i privește pe sfinți, prin aceea că îi probează, îi cizelează și îi purifică, pregătindu-i și dovedindu-i vrednici, ca biruitori, să moștenească lucrurile mărețe pe care Dumnezeu le are păstrate pentru cei credincioși. — Z. '03-94

16 MAI

... Și-ți vor pune un nume nou .... Vei fi o cunună a frumuseții în mâna lui Iehova, o diademă împărătească în mâna Dumnezeului tău. — Isa. 62:2,3

Să nu uităm niciodată că suntem „un popor deosebit”^{***}, separat de corporația mare a creștinilor nominali, ca și de lume, având speranțe, scopuri și ambiții mai înalte și favorizați cu o înțelegere mai clară a lucrurilor adânci ale lui Dumnezeu, chemați fiind din întunericul de mai înainte la lumina Sa minunată. Și dacă suntem astfel separați de lume și de creștinii care se împărtășesc în mare măsură de spiritul lumii, să nu ne mirăm dacă îi aflăm că nu sunt în armonie cu noi, că nu ne iau în seamă sau chiar sunt împotriva noastră. — Z. '03-164

17 MAI

Vă vor da afară din sinagogi, ba încă vine ceasul când oricine vă va ucide să i se pară că aduce o jertfă lui Dumnezeu. — Ioan 16:2

Persecuțiile de azi sunt mai rafinate decât în oricare altă perioadă dinainte. Credincioșii de astăzi nu sunt omorâți cu pietre sau cu săgeți literale, nu sunt decapitați literal, dar este încă adevărat că cei răi aruncă asupra celui drept săgeți, „vorbele lor amare”, și mulți pentru credințioșie sunt muștrați, defăimați și excluși din societate, decapitați „din cauza mărturiei lui Isus”. Toți aceștia să-l imite pe Ștefan, primul martir creștin. Mărturiile lor să fie făcute cu fața luminoasă ca a lui. Ochii credinței lor să-L vadă pe Isus la dreapta Maiestății, în înălțime, ca Avocatul și Eliberatorul lor. Cuvintele lor să fie cu moderație cum au fost ale lui Ștefan și să fie adevărat despre ei ceea ce este scris despre el: „plin de har și de putere” și „plin de Spirit Sfânt”. — Z '97-57

18 MAI

Căci noi, care am crezut, intrăm în „odihnă” .... Evr. 4:3

Odihna noastră în Domnul este atât de completă cât de completă este credința noastră în El. Cine crede deplin are odihnă deplină, cine crede numai în parte, în parte are și odihnă. Condiția ideală a israelitului spiritual este atingerea odihnei desăvârșite, ținerea perfectă a Sabatului în experiența lui prezentă și așteptarea și lucrul pentru obținerea unei odihne încă și mai complete — odihna reală a condiției desăvârșite — odihna care rămâne pentru poporul lui Dumnezeu. „Să ne grăbim deci să intrăm în odihna aceasta (a Sabatului), pentru ca nimeni să nu cadă, urmând același exemplu de neascultare” (ca Israelul trupesc). (Evr. 4:9-11) — Z. '99-253

19 MAI

Noi care suntem tari suntem datori să răbdăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu ne plăcem nouă înșine. — Rom. 15:1

Principiile nu pot fi abandonate în nici un caz, dar libertățile și drepturile individuale pot fi adesea lăsate la o parte în interesul altora și pentru a plăcea lui Dumnezeu. Apostolul Pavel a fost gata să meargă oricât de departe în apărarea principiilor (Gal. 2:5,11), dar în jertfirea drepturilor, privilegiilor și libertăților pământești pentru cauza lui Hristos și a Bisericii, în mod evident, apostolul a fost al doilea după Domnul Isus și este un exemplu nobil pentru toată biserica. — Z'97-75

20 MAI

... Un popor deosebit, plin de râvnă pentru lucrări bune. — Tit 2:14; (Diaglott)

Un „popor deosebit”** nu în îmbrăcămintă, nici în comportament, nici în limbaj, nici în ceremonii și aversiuni* nechibzuite și iraționale, ci deosebit în aceea că este separat de lume și de spiritul lumii. El are Spiritul lui Hristos — un spirit de deplină consacrare Domnului și de separare de lume și de scopurile ei egoiste. El este deosebit prin loialitatea* sa față de Cuvântul Domnului, ca singura lui lege. El este deosebit în aceea că refuză înțelepciunea lumească când ea vine în conflict cu descoperirea divină. Este deosebit în aceea că el este în lume, dar nu face parte din lume. El este deosebit în aceea că are o credință hotărâtă și lucrează în armonie cu ea și cu zel. El este deosebit în aceea că este jertfitor de sine și nu cunoaște altă voință decât voința Regelui său. El este deosebit în aceea că cunoaște Adevărul și este în stare să dea socoteală de nădejdea sa, pe când alții doar speculează, se miră și se îndoiesc. — Z. '97-95

21 MAI

Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să convingă, să îndrepte, să dea înțelepciune în dreptate, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul pregătit pentru orice lucrare bună. — 2 Tim. 3:16,17

Este bine ca toți să ținem minte că toate darurile Spiritului și orice progres în cunoașterea lucrurilor divine, la care am ajuns deja și care ne-au ajutat să ajungem mai aproape de Domnul și de sfințenie, ne-au venit prin Scripturile Vechiului Testament și prin cuvintele Domnului nostru și ale apostolilor Săi inspirați; nu va fi niciodată nevoie să mergem la alte canale pentru înțelepciunea adevărată care să ne pregătească pentru mântuirea promisă. — Z. '97-170

22 MAI

Căci Dumnezeu nu ne-a dat spiritul temerii, ci al puterii și al iubirii și al minții sănătoase. — 2 Tim. 1:7; (Sf. Script. 1874)

Spiritul Domnului, împărtășit poporului Său, nu este un spirit de frică, ci, dimpotrivă, un spirit de putere, energie, zel stimulat de iubire — devotare iubitoare lui Dumnezeu și o dorință de a-l plăcea și a-l sluji Lui; devotare iubitoare Adevărului, o devotare iubitoare poporului lui Dumnezeu și o dorință de a-i edifica în lucrurile sfinte și a face bine tuturor oamenilor, după cum avem ocazie — spiritul unei „minți sănătoase” — o minte ce este fortificată și întărită prin Cuvântul Domnului în toate lucrurile și care, prin urmare, deși este cu totul fără teamă de om, este înțeleaptă în a judeca timpurile, anotimpurile și metodele pentru întrebuințarea energiei iubirii, care arde ca un foc în inima consacrată. — Z. '97-170

23 MAI

... Și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora — Ioan 13:14

Aceasta ar însemna că membrii corpului lui Hristos trebuie să vegheze reciproc asupra binelui lor; trebuie să se țină unii pe alții curați, sfinți, puri; să se ajute reciproc în biruirea încercărilor, ispitelor și asalturilor acestei lumi rele, rezultate din cele trei surse ale ispitelor: „lumea, trupul și diavolul”. Numai cultivând diferitele daruri ale spiritului — smerenia, răbdarea, blândețea, bunăvoința, dragostea frățască, iubirea -- putem spera să fim în special de ajutor altora în îmbrăcarea acestor podoabe ale caracterului și ale curățeniei vieții și în îndepărtarea întinăciunilor trupului și lumii. — Z. '07-243

24 MAI

Dragostea ... nu se aprinde de mânie. — 1 Cor. 13:4,5

Cu toate că depravarea naturală, ereditatea* și dereglarea nervoasă pot să ducă la spiritul de a fi agitat, închis în sine, prea sensibil, totuși, fiecare inimă plină de Spiritul Domnului trebuie să se opună acestei înclinări spre rău a trupului și să lupte o luptă bună împotriva ei. Nu este suficient a zice: „acesta este obiceiul meu”, pentru că toate obiceiurile naturii căzute sunt rele. Este treaba creaturii noi să biruiască pe cea veche, atât în această privință cât și în alte fapte ale cărnii și ale diavolului. Puțini dintre noi arată prietenilor și familiei mai mult decât atât din puterea harului iubirii. Acest har, pe măsură ce crește, trebuie să facă din fiecare copil al Domnului un temperament blând și liniștit. — Z. '97-247

25 MAI

Nu te lăsa biruit de rău ... — Rom. 12:21

Niciodată să nu preluăm sau să folosim cuvinte rele, maniere rele sau metode rele. A face aceasta înseamnă a te întovărăși vremelnic cu vrăjmașul sau a recunoaște că mijloacele și metodele lui sunt mai bune decât ale Căpeteniei noastre. A răspunde la mânie cu mânie, la vorbire de rău cu vorbire de rău, la cuvinte aspre cu cuvinte aspre, la calomnie cu calomnie, la persecuție cu persecuție, la lovitură cu lovitură sau alte asemenea, ar însemna să ne străduim a învinge răul cu rău. Aceasta, ceea ce este firesc naturii noastre căzute, ni se poruncește să evităm ca să putem cultiva natura nouă. A fi amăgiți de potrivnic să-i folosim metodele în vreunul din aceste feluri înseamnă a fi biruit de rău. — Z. '97-267

26 MAI

Dar cunoștința îngâmfă, pe când dragostea zidește.

— 1 Cor. 8:1

Toți cei care caută să învețe pe alții planul divin sunt expuși la ispite deosebite și de aceea cinstea de a servi Domnului și poporului Său cere, în mod corespunzător, o mai mare măsură din darurile Spiritului Sfânt, ca și din cunoștință. Prin urmare, oricine vrea să fie învățătorul altora, purtătorul Cuvântului Domnului, trebuie să cultive toate diversele daruri ale Spiritului Sfânt, inclusiv smerenia, astfel încât combinația lor (iubirea) împreună cu cunoștința să-l poată zidi pe el și pe aceia cărora le servește. — Z. '97-277

27 MAI

... În smerenie fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși. — Filip. 2:3

Pavel îndeamnă ca toți să cultivăm darul umilinței și în toate lucrurile fiecare să fie atent să nu facă „nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă”, ca lauda de sine și luptele pentru întâietate să fie cu totul îndepărtate, ca fiind cei mai mari dușmani ai Spiritului Domnului și ai binecuvântării Bisericii. Dimpotrivă, fiecare trebuie să aibă acea smerenie a minții care poate vedea însușirile bune ale celorlalți membri și apreciază cel puțin unele dintre aceste însușiri ca fiind mai presus de ale sale. Toate talentele și toate capacitățile nu pot fi niciodată așteptate de la nici o persoană, din nici o adunare. Însă fiecare, dacă are o minte smerită, poate observa în alții unele calități alese sau daruri care întrec pe ale sale și va fi încântat să le recunoască și să aprecieze în mod corespunzător pe cel ce le are. — Z. '97-296

28 MAI

Așadar, noi totdeauna suntem plini de încredere, știind că, dacă suntem acasă în trup (atât timp cât ne simțim cu totul mulțumiți cu condițiile prezente — cu noi înșine și cu ceea ce ne înconjoară) suntem departe de Domnul ... — 2 Cor. 5:6

Dacă am trăi în apropierea Lui, umblând „cu Dumnezeu”, nu ne-am simți pe deplin mulțumiți cu realizările și condițiile prezente, etc., ci ne-am simți ca peregrini, ca străini, căutând o odihnă mai bună, o patrie mai bună, pe care „Dumnezeu ... a făgăduit-o celor care Îl iubesc”. Dar aceasta este adevărat numai despre aceia despre care apostolul spune în versetul 7 că umblă prin credință și nu prin vedere: „suntem plini de încredere, (plini de credință în Dumnezeu, ne bucurăm să umblăm prin credință) și ne place mai mult să părăsim trupul acesta (să fim fără patrie, străini și călători pe pământ), ca să fim acasă la Domnul” în spiritul părții noastre. — Z. '97-305

29 MAI

Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.
— Ioan 14:27

Cu cât mai mult învingem lumea, trupul și diavolul, cu cât mai mult ne străduim să facem voia Tatălui nostru care este în ceruri, cu cât mai mult căutăm părtașia și comuniunea Mântuitorului nostru drag, cu cât mai mult căutăm să facem lucruri plăcute Lui, cu atât mai mult vom avea bucuria și pacea pe care nimeni n-o poate lua de la noi și pe care încercările, greutățile și persecuțiile le pot numai face cu atât mai plăcute și mai prețioase. — Z. '97-306

„... Acum sunteți plini de întristare; dar Eu vă voi vedea iarăși, inima vi se va bucura și nimeni nu va lua de la voi bucuria voastră” — Ioan 16:22.

30 MAI

Bucurați-vă în nădejde, fiți răbdători în necaz ...

— Rom. 12:12

Aceasta este o parte importantă din marea luptă a vieții creștine. Creștinul trebuie să se lupte împotriva tendințelor naturale ale naturii vechi și să prevadă victoria, încrezător în puterea mării Căpetenii a mântuirii noastre. El nu trebuie să capituleze înaintea influențelor măgulitoare și înșelătoare ale prosperității și nici să cadă sub povara adversităților. Nu trebuie să permită ca încercările vieții să-i înăcrească și să-i înăsprească firea, să-l facă închis, arțagos, aspru, lipsit de amabilitate. Nu trebuie să permită ca mândria, ostentația*, îndreptățirea de sine să crească și să se hrănească din bunurile trecătoare, pe care providența* Domnului i le-a acordat ca să-i încerce credințioșia ca administrator. — Z. '95-20

31 MAI

Bine este să nu mănânci carne, să nu bei vin și să nu faci ceva care poate să fie pentru fratele tău un prilej de cădere, de păcătuire sau de slăbire. — Rom. 14:21

O crimă foarte gravă împotriva legii iubirii și a învățăturilor Domnului este a fi pricină de poticnire pentru unul dintre frații Lui (Mat. 18:6) și de asemenea ar fi o crimă în ochii Domnului dacă poticnim pe alții, dacă-i împiedicăm să devină frați, să facă parte din casa credinței. Astfel, este clar că deși cunoștința poate îndepărta toate interdicțiile conștiinței noastre și toate restrângerile libertății noastre, totuși iubirea trebuie să intervină mai întâi și să aprobe libertatea înainte de-a ne folosi de ea. Iubirea ne dă o poruncă tare, zicând: să iubești pe Iehova Dumnezeuul tău cu toată inima ta și pe aproapele tău ca pe tine însuși. Deci iubirea — și nu cunoștința și libertatea — trebuie să hotărască, în cele din urmă, în orice chestiune. — Z. '03-43

1 IUNIE

„Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește; și cine mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui.” — Ioan 14:21

Această intimă comuniune și părtășie cu Hristos să ne dea fiecăruia tot mai mult din Spiritul Său, astfel ca lumea să ia cunoștință despre noi că am fost „cu Isus”. Rugăciunea noastră să fie aceasta:

Doamne Isuse, fă-mi-te mie
O realitate strălucitoare, vie,
Mai reală pentru al credinței ochi ascuțit
Decât orice obiect pământesc văzut.
Mai intim aproape și mult mai dragă
Decât chiar și cea mai dulce legătură pământească.

— Z. '95-75

2 IUNIE

... Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos și pe El răstignit. — 1 Cor. 2:2

Observația noastră asupra acelor consacrați care au permis altor subiecte decât „evanghelia aceasta” să le consume timpul și atenția, ne îndeamnă să-i sfătuim să economisească cu grijă timp și talent pentru serviciul evangheliei, iar alte subiecte, oricât de interesante, să le lăsăm altora în prezent, iar în ce ne privește să le lăsăm pentru viața viitoare când toată cunoștința va fi a noastră. Întotdeauna am observat că cei care, din motive ce s-ar fi putut evita, se abat de la serviciul unicei și adevăratei evanghelii, nu peste mult sunt îndepărtați de pe cale sau în mare măsură sunt împiedicați în înaintarea lor către „premiul înaltei chemări”. — Z. '95-116

3 IUNIE

Cerurile spun slava lui Dumnezeu și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui. Ozi istorisește alteia acest lucru, o noapte dă de știre alteia despre El. Și aceasta, fără vorbe, fără cuvinte, alcăror sunet să fie auzit; dar răsunetul lor străbate tot pământul, și glasul lor merge până la marginile lumii. — Ps. 19:1-4; (Cornilescu)

Procesiunea* măreață a cerurilor, ziua și noaptea, să ne provoace la adorare și laudă și să inspire inimilor noastre un devotament sfânt și respectuos. Această activitate fără zgomot, această supunere desăvârșită legilor divine și strălucirea binecuvântată a oștilor cerești să-și imprime lecțiile lor folositoare asupra noastră — lecții de activitate zeloasă, fără zarvă sau ostentație*, de ascultare desăvârșită de voința Lui, care face toate lucrurile bine și este prea înțelept ca să greșească și prea bun ca să fie neîndurat; de a lăsa slava Domnului care ne-a iluminat să strălucească de la noi asupra fiecărui privitor. — Z. '95-121

4 IUNIE

... Pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este încercat prin foc, să fie găsită spre laudă, slavă și cinste, la descoperirea lui Isus Hristos. — 1 Pet. 1:7

Credința voastră se încearcă acum. În zilele mai liniștite, când soarele favoarei strălucea asupra voastră, ați clădit în liniște fundamentul cunoștinței despre Adevăr și ați ridicat suprastructura* caracterului creștin. Acum sunteți în cuptorul încercării, adunați-vă deci tot curajul, întăriți-vă răbdarea, îmbărbătați-vă ca să puteți îndura; țineți bine speranța voastră, amintiți-vă făgăduințele, căci sunt încă ale voastre, și „să nu părăsiți încrederea voastră, care are o mare răsplătire”. „În seninătate și în încredere va fi tăria voastră”. „Odihnește-te în Domnul și așteaptă-L cu răbdare” și credința a câștigat biruința. — Z. '95-135

5 IUNIE

Iehova, în Tine mă încred. — Ps. 31:1

Nimic nu dezavantajează mai mult pe creștin în fața dușmanilor săi decât atunci când, chiar și temporar, se lasă de ancora credinței. Dacă numai un moment pierde credința, întunericul și începe a-l cuprinde: nu mai poate vedea strălucirea feței Tatălui, căci „fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui”. Când din nou începe lupta pentru ancoră puterile întunericului îl asaltează violent cu temeri și îndoieli, bazate în general pe nedesăvârșirile lui omenești, care, întotdeauna ar trebui să țină minte, sunt acoperite cu haina dreptății lui Hristos. Dacă dorim să domnească în inimile noastre pacea lui Dumnezeu, nicicând nu trebuie să ne pierdem ancora și „să nu permitem ca lupta de moarte a lui Satan să doboare curajul nostru”. Limbajul inimii noastre să fie întotdeauna: chiar „dacă mă va ucide, totuși voi nădăjdui în El”. — Z. '95-157

6 IUNIE

Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură și cu îngrijorările vieții ... — Luc. 21:34

Ce lucrare ne dăm seama că este înaintea noastră și câtă nevoie este de cumpătare, de vigilență, de fermitate! Este lucru de o viață, este bătălie de o viață împotriva unui vrăjmaș puternic, care s-a încuibat în trupul nostru. Puterile din afară sunt tari, într-adevăr, dar războiul civil dinăuntru este cu mult mai de temut. Dacă într-o măsură oarecare ne îmbătăm de spiritul lumii — dacă dăm loc mulțumirii de sine, iubirii de comoditate, plăcerii, dacă îngăduim cât de puțin oricare din vechile dispoziții de invidie, răutate, slavă deșartă, lăudăroșie, îngâmfare, mânie, ceartă și alte asemenea slăbiciuni ale vechii naturi, dacă cedăm lor cât de puțin — ah, la ce mare pericol suntem expuși! — Z. '95-201

7 IUNIE

Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa veșnică, după ce veți suferi puțin timp, El Însuși vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintți. — 1 Pet. 5:10

Numai îndurând greutățile ca bun ostaș al lui Hristos se poate atinge această stare de dorit — adică controlul de sine perfect, capacitatea de a ne împotrivi răului, credința statornică, răbdarea și virtutea, odihna fixată și trainică în Hristos și nădejdea în făgăduința prin Cuvântul Său. Fără îndoială aceasta a fost experiența proprie a apostolului, căci el a îmbătrânit în slujba Învățătorului, și așa poate să fie și experiența noastră. Cu fiecare an ce trece să ne găsim tot mai aproape de glorioasa culme a desăvârșirii! — Z. '95-202

8 IUNIE

. . . Cine întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui un suflet de la moarte și va acoperi o mulțime de păcate. — Iac. 5:20

Când vedem pe alții umblând pe căi interzise, pe căile păcătoșilor, să nu-i urmăm în acestea spre a-i scăpa, ci să le arătăm drumul bun prin aceea că noi rămânem pe el și să-i chemăm să ne urmeze. Când vedem că unii se încurcă în doctrinele și învățăturile oamenilor, despre care noi știm că sunt fundamental greșite, nu trebuie să facem eforturi să le aprofundăm* pentru a le ajuta să iasă din ele, ci să le amintim că studierea oricărei doctrine care nu este în acord cu temeliala nu este numai o întrebuintare greșită a timpului consacrat, ci este și greșit și periculos a lua cu ușurință lucruri cunoscute ca greșite, după cum toate încalcările de conștiință și de principiu sunt periculoase. — Z. '95-203

9 IUNIE

„În lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea”. — Ioan 16:33

Nici o răsplată de prosperitate pământească n-a fost pentru credințioșii Domnului, ci dimpotrivă, lipsuri și persecuții până la moarte. El a fost „om al durerii și obișnuit cu suferința”, insultele celor ce batjocoresc pe Dumnezeu au căzut asupra Lui; cu toate că era bogat, de dragul nostru s-a făcut sărac, atât de sărac încât El Însuși a spus: „vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul Omului n-are unde-Și odihni capul” .... Robul nu este mai presus decât învățătorul său: dacă pe El l-au persecutat și pe noi ne vor persecuta și insultele celor ce l-au insultat pe El vor cădea și asupra noastră. Singura răsplată la care cei ce urmează pe Hristos se pot aștepta acum este manifestarea iubirii și aprobării Domnului simțită în inimă. — Z. '95-207

10 IUNIE

„Doamne, învață-ne să ne rugăm ...” — Luc. 11:1

Pe scurt, pentru ca rugăciunile noastre să fie primite înaintea lui Dumnezeu, ele trebuie să exprime credință încrezătoare, stimă și respect iubitor, deplin acord cu planul divin și supunere față de voința divină, dependența fiască de Dumnezeu, recunoașterea păcatelor și lipsurilor noastre și dorința după iertare, dorind cu umilință conducerea și ocrotirea divină. Toate acestea nu întotdeauna le putem exprima în cuvinte, dar aceasta trebuie să fie cel puțin atitudinea sufletului. — Z. '95-213

„Rugăciunea este dorința sinceră a sufletului, exprimată sau nu prin cuvinte”.

11 IUNIE

Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă ... — Filip. 3:13

Dacă cineva crede că a ajuns la o stare spirituală satisfăcătoare, din acel moment el poate considera începutul declinului său spiritual. Cel ce cu sinceritate urmează lui Hristos și cu grijă se străduiește a imita modelul desăvârșit, nu poate socoti satisfăcătoare nici o realizare din prezent. Numai dacă întoarcem privirea de la Hristos putem fi mulțumiți cu noi înșine, deoarece având în față modelul perfect se descoperă întotdeauna defectele noastre și dacă în mândria inimii le pierdem din vedere, ele devin și mai vădite în ochii altora. Creștinul poate fi satisfăcut numai dacă-și dă seama că el crește neîntrerupt în asemănarea lui Hristos. — Z. '95-250

12 IUNIE

... Dar una fac ... — Filip. 3:13

Observăm unicitatea scopului apostolului: „dar una fac”. El n-a încercat să facă mai multe lucruri; dacă încerca, desigur ar fi dat greș. El și-a închinat viața singurului scop pentru care a fost chemat și pentru care a părăsit toate celelalte scopuri ale vieții. A făcut aceasta știind și că drumul pe care l-a ales, în mod sigur, în viața prezentă îi va aduce pierdere, lipsă, trudă, grijă, persecuție și insultă continuă. În această unicitate a scopului el a scăpat de multe ispite de a se întoarce ca să se bucure de unele din bunurile acestei vieți sau să urmărească unele din himerele* ei. — Z. '95-250

13 IUNIE

... Cum mă voi trezi, mă voi sătura de chipul Tău.

— Ps. 17:15

Pofta pământească treacă
Cugetul zboare cu aripi
Ce plăcere e pentru noi
În viața de veci a privi.

Cugetările despre Dumnezeu, despre Hristos, despre sfinții vrednici ai trecutului și ai prezentului, despre moștenirea cerească, despre binecuvântarea lucrului nostru viitor împreună cu Hristos, despre importanța și mărinimia planului divin și despre măreția și binecuvântarea adunării noastre împreună la Hristos, la sfârșitul activității noastre pământești, să ne umple mințile și să ne inspire inimile. În așteptarea acestora să primim, de asemenea, în plus, mângâierea și binecuvântarea legăturii și comuniunii noastre personale cu Dumnezeu prin rugăciune, prin studierea Cuvântului și prin adunarea noastră împreună pentru închinare și laudă. — Z. '95-251

14 IUNIE

„Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har.” — 1 Pet. 5:5

Preaiubiților, înainte de toate să ne păstrăm bine umilința. Dumnezeu numai așa ne poate folosi în siguranță pentru noi înșine, dacă în ochii noștri suntem mici. Cu toate acestea Dumnezeu nu ne ferește de toate încercările credinței. Deci, dacă azi Domnul îți dă puțină înălțare, îți dă puțină încurajare prin succes în serviciul Lui, primește cu umilință și blândețe, aducându-ți aminte de propria-ți nevrednicie și insuficiență dacă Domnului nu i-ar place să lucreze prin tine. Tot așa, fii gata să primești umilirile de mâine, care sunt necesare pentru disciplinarea ta și pentru echilibrarea adecvată* caracterului tău. Dacă succesul de ieri te face să te neliniștești sub umilirea de azi, ai grijă că nu ești dezvoltat spiritual atât de complet cum ar trebui să fii. — Z. '96-19

15 IUNIE

Și voi încheia cu voi legământ etern, îndurările cele adevărate ale lui David. — Isa. 55:3; (Sf. Scr. 1874)

Toți care flămânzesc și însetează după dreptate, al căror suflet este însetat după Dumnezeu ca cerbul după izvorul de apă și care aflându-L s-au consacrat Lui și au primit ungera Spiritului Sfânt care mărturisește împreună cu spiritul lor că sunt fii ai lui Dumnezeu și care, ca fii unși, pot descoperi în ei înșiși trăsăturile vrednice de fii adevărați — loialitate*, credincioșie, zel, energie, curaj, discreție etc. — aceștia formează clasa cu care Domnul a încheiat un legământ etern și cărora le aparțin „îndurările cele adevărate ale lui David” — Z. '96-29

16 IUNIE

Orice disciplinare, deocamdată pare o pricină de întristare și nu de bucurie; dar mai pe urmă aduce, celor încercați prin ea, roada dătătoare de pace a dreptății. — Evr. 12:11

Sub astfel de disciplinări sufletul se coace pentru o supunere iubitoare, care spune liniștit: toate le pot face, toate le pot duce, prin Hristos care mă întărește. Treptat, după cum zgura vechii naturi se arde și aurul devine din ce în ce mai evident, aceste suflete prețioase devin tot mai dragi Domnului lor iubitor. Atât de dragi îi sunt Lui, încât în toate necazurile lor El este aproape prin harul Său ca să-i susțină și prin prezența Sa ca să-i înveselească și cele mai adânci umbre ale întristării devin cele mai sfințite locuri de odihnă ale memoriei, unde steaua zilei strălucește cel mai tare. — Z. '96-44

17 IUNIE

„Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului ... și El se va așeza ca topitorul și ca purificatorul argintului ...” — Mal. 3:2, 3

Marele Topitor veghează să vadă cum metalul prețios al caracterului tău reflectă chipul Său. Sau, vorbind limpede, la fiecare încercare El veghează să vadă ce influențe controlează acțiunile noastre: dacă ele sunt influențate de avantaje prezente, politică lumească, prietenii personale, iubiri pământești — de soț, de soție, de copii, iubirea de comoditate sau de pace cu orice preț sau pe de altă parte, dacă ne călăuzesc principiile curate ale adevărului și dreptății; și dacă cu orice preț de lucru și de suferințe apărăm aceste principii, cu zel și energie, și astfel luptăm lupta bună a credinței până la cel mai amar capăt — chiar până la moarte. — Z. '96-45

18 IUNIE

... Înaintea feței Tale sunt bucurii nespuse și desfătări veșnice la dreapta Ta. — Ps. 16:11

Oriunde suntem, în prezența Domnului sunt bucurii depline. Să cultivăm deci mai mult cunoștința noastră cu Domnul, apropiindu-ne de El în rugăciune, în studierea Cuvântului Său prețios, cugetând despre toată bunătatea Lui, despre grija Sa providențială, despre remarcabilele manifestări ale harului Său în experiențele noastre individuale, despre făgăduințele lui prețioase, care toate sunt „da și amin” în Isus Hristos. În acest fel, „apropiați-vă de Dumnezeu și El se va apropia de voi” (Iac. 4:8), vi se va arăta El Însuși și va locui cu voi. Într-adevăr, voința lui Dumnezeu este ca toți copiii Lui să fie fericiți în El și întotdeauna să se bucure; și dacă cineva este lipsit de această binecuvântare, el nu trăiește la înălțimea privilegiilor sale. — Z. '96-54

19 IUNIE

Lumina (Adevărul) este semănată pentru cel drept și bucuria (bucuria Adevărului) pentru cel cinstit cu inima. — Ps. 97:11

Fiii adevărați ai lui Dumnezeu iubesc Adevărul, căci au o atracție pentru el .... Când găsesc Adevărul ei îi recunosc valoarea, îl apreciază și meditează asupra lui .... Ei zic: este întocmai ca Dumnezeu, este manifestarea bunătății Lui glorioase, este reflectarea caracterului Său iubitor, binevoitor, înțelept și drept. Prin urmare, ei iubesc Adevărul și pe Dumnezeu care l-a dat; îl adună ca pe o comoară în inimă, îl repetă tot mereu și, pătrunzându-l și admirându-i întreaga simetrie* și frumusețe, se luptă tot mai mult să-și conformeze caracterele după aceleași principii ale frumosului și caută a-l recomanda altora, prin cuvânt și comportare, ca și aceia să fie binecuvântați prin el. — Z. '96-55

20 IUNIE

Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el. — 1 Ioan 2:15

A fi în prietenie cu lumea înseamnă a umbla în armonie cu ideile ei și a te conforma căilor ei. În acest sens să nu iubim lumea, ci să fim deosebiți de ea și în opoziție cu ea. Drumul arătat nouă astfel, în anumite privințe, cel puțin, este greu și singuratic, dar totodată este singurul drum al păcii și fericirii. Această lume, cu pofta ei, este repede trecătoare, este goală, nu mulțumește și în cele din urmă duce la nenorocire și piere; dar cei ce-și găsesc plăcerea în calea Domnului, aceia au comuniune și părtășie binecuvântată cu El. Bucuriile lor vin dintr-un izvor pe care lumea nu-l poate înțelege. Ei trăiesc pe un plan mai înalt, respiră un aer mai curat și se bucură de o amiciție mai dulce și mai sfântă decât aceea pe care ar putea-o oferi lumea, vreodată. — Z. '96-67

21 IUNIE

... Învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima
— **Mat. 11:29**

Într-adevăr, în spiritul blând și liniștit este secretul odihnei. A fi blând înseamnă a cultiva darurile răbdării, ale supunerii iubitoare la voința lui Dumnezeu, ale încrederii statornice în iubirea, în grija Sa, în înțelepciunea sfatului Său călăuzitor și a providențelor Sale conducătoare și a urma stăruitor această cale, în reputație* bună sau rea, prin împrejurări favorabile sau nefavorabile.

Fiii iubiiți ai lui Dumnezeu să se străduiască tot mai mult să imite spiritul blând și liniștit al lui Hristos, acceptând providențele lui Dumnezeu, ascultând de poruncile și condu-cerea Lui așa cum a făcut Domnul, înarmați cu puterea pe care numai El o poate da și vrea s-o dea acelor care iau jugul Lui și învață de la El. — Z. '96-79

22 IUNIE

Încolo, ce se cere de la administrator este ca fiecare să fie găsit credincios .... Fiecare după puterea lui. — **1 Cor. 4:2; Mat. 25:15**

„Mina”, fiind aceeași pentru toți, reprezintă în mod potrivit acea binecuvântare a harului divin care este comună pentru tot poporul lui Dumnezeu, adică îndreptățirea. Alte daruri se deosebesc în cantitate, potrivit posibilităților noastre naturale, și în general sunt de la Tatăl, de exemplu Cuvântul și Spiritul. Îndreptățirea, deși este hotărâtă de Tatăl, este un dar de la Domnul Isus, pentru că El a plătit-o cu propriul Său sânge. O „mină” pentru fiecare îi pune pe toți pe picior de egalitate ca servi acceptabili și permite fiecăruia să-și arate zelul prin sacrificii. Dar „talantii”, fiind împărțiți după capacitatea fiecăruia, reprezintă posibilități pentru serviciul lui Dumnezeu conform cu aceste capacități pe care le posedăm. Ei pot fi talanți de educație, bani, influență, sănătate, timp, tact*, inteligență deosebită și ocaziile de a-i folosi în serviciul lui Dumnezeu. — Z. '07-63

23 IUNIE

Dar cel care a fost semănat în pământ bun este cel care aude cuvântul și-l înțelege; el aduce roadă și produce, unul o sută, altul șazeci, altul treizeci. — Mat. 13;23

Deosebirea în măsura roadelor, de treizeci, șazeci și o sută, precum și cei cinci talanți și cele zece mine, arată deosebiri în învingerea piedicilor de învins mai degrabă decât necredincioșie în întrebuițarea mijloacelor harului. Unii pot lucra mult și sânguincios cu puțin rezultat, în vreme ce alții, cu aceleași eforturi, cu voință mai hotărâtă și cu mai mare continuitate, îndeplinesc lucruri mari. Unii, prin alunecări și căderi ocazionale, din care după aceea se ridică, pierd timp și ocazii care niciodată nu se pot recâștiga, măcar că sunt iertați și reasezați cu generozitate în favoarea divină și apoi, cu sârguință și răbdare, aleargă până la sfârșit. — Z. '96-99

24 IUNIE

Și dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și slăviți împreună cu El. — Rom. 8:17

Citind planurile Tatălui Ceresc cu privire la noi, în lumina voinței Sale exemplificată prin raporturile Sale cu Învățătorul nostru, putem stabili imediat că voința lui Dumnezeu nu este de a ne scuti de orice dureri, încercări și suferințe și de-a ne ridica triumfal în slavă, pe patul de flori al comodității. Calea noastră trebuie să fie cu totul alta, desigur, dacă vrem să călcăm pe urmele Aceluia pe care Dumnezeu L-a pus să fie nu numai satisfacție* pentru păcatele lumii întregi, ci și un model pentru Biserică, corpul Său. Acest lucru, știut din planul divin și din voința lui Dumnezeu, ne învață neîntârziat că nu trebuie să așteptăm și să cerem eliberare de dureri și necazuri, pe care înțelepciunea Lui le-a rânduit să fie cărarea spre glorie. — Z. '96-151

25 IUNIE

Stăruiți în rugăciune, vegheați în ea cu mulțumiri.

— Col. 4:2

Fiecare încercare a credinței și a răbdării este o ocazie de rugăciune pentru ajutorul promis. Fiecare pierdere a biruinței este o ocazie de rugăciune pentru iertare și totodată pentru binecuvântare divină, pentru ca lecția slăbiciunii noastre să poată fi adânc imprimată, astfel ca la următoarea încercare asemănătoare de îndată să putem solicita și primi „har, ca să avem ajutorul” făgăduit. Fiecare învingere asupra noastră este ocazie de rugăciune ca să nu fim mândri și încrezuți, ci smeriți și veghetori în fața atacului următor al marelui potrivnic. Orice slujbă făcută Adevărului devine ocazie de-a mulțumi prin rugăciune pentru privilegiul de a sluji Marelui Rege și pentru că, poate, am suferit ceva pentru cauza Lui; este și un motiv de-a ne ruga pentru alte posibilități de serviciu și pentru harul de a le folosi cu înțelepciune. — Z. '96-163

26 IUNIE

De aceea, frați sfinți care aveți parte de chemarea cerească, îndreptați-vă privirile la Apostolul și Marele Preot al mărturiei noastre, adică la Isus. — Evr. 3:1

Voia lui Dumnezeu este ca fiecare membru al corpului lui Hristos să fie atins de simțământul slăbiciunilor lumii, cu scopul ca atunci când vor fi înălțați în Împărăție ca preoțime împărătească și vor judeca lumea să poată fi foarte miloși, compătitori și generoși. Domnul și Învățătorul nostru, care n-a avut nici una din slăbiciunile neamului omenesc căzut, ci a fost nevinovat, sfânt și despărțit de păcătoși, a trebuit să preia de la oameni slăbiciunile și neajunsurile lor, ca și El să fie atins de slăbiciunile noastre și să fie un Mare Preot credincios. Ar fi cu totul lipsit de logică să presupunem că lecțiile necesare pregătirii marelui Preot pentru funcția și serviciul Său nu sunt necesare sub-preoților, care sunt chemați să sufere și să împărătească împreună cu El. — Z. '96-208

27 IUNIE

Și Cel care ne întărește împreună cu voi, în Hristos și care ne-a uns, este Dumnezeu, care ne-a și pecetluit ...

— 2 Cor. 1:21,22

Pecetea sau semnul noii creaturi este posesiunea Spiritului lui Hristos. Manifestarea acestui Spirit Sfânt este triplă: 1 — iubire mai presus de toate față de Dumnezeu și loialitate* bucură cauza Sale, chiar cu prețul suferinței; 2 — iubire altruistă, nobilă și curată față de frați, dorință pentru bunăstarea lor, care întotdeauna este gata a le face bine; 3 — iubire compătimitoare față de lume, care, în ocaziile ce se prezintă, ne îndeamnă spre fapte bune și spre dorința și efortul de a trăi întotdeauna în pace cu toți oamenii. — Z. '96-212

28 IUNIE

Nu te socoti singur înțelept; teme-te de Iehova și abate-te de la rău. — Prov. 3:7

Nimic nu este mai periculos pentru copilul lui Dumnezeu decât încrederea în sine. Aceasta închide drumul înaintării adevărate și al reformării inimii și-l împiedică să fie cu adevărat folositor pentru alții și mai ales folositor în serviciul lui Dumnezeu, deoarece Cuvântul Lui spune: „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți”. În locul încrederii în sine înțelepciunea ne îndeamnă la neîncredere în sine, aducându-ne aminte de slăbiciunile și imperfecțiunile noastre și, în mod corespunzător, ne îndeamnă să onorăm pe Dumnezeu și să ne încredem în El, ceea ce ne va întări mai mult decât orice și ne va face capabili să ne îndepărtăm de răul care se află în natura noastră decăzută. — Z. '96-263

29 IUNIE

Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu! — Mat. 5:8

A fi „cu inima curată” nu înseamnă perfecțiunea comportamentului, nici a cuvântului, nici a gândului, ci perfecțiunea intenției cu privire la toate acestea. Dorința și efortul nostru trebuie să fie îndreptate spre perfecțiune, în cuget, în cuvânt și faptă. Standardul* care ne este pus înaintea și cu care inima și voința noastră trebuie să fie de acord, este standardul divin: „fiți desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru Cel ceresc este desăvârșit” (Mat. 5:48). Dumnezeu n-a pus un standard mai jos decât acesta, de absolută perfecțiune, dar a prevăzut pentru noi har, îndurare și pace prin Hristos, dacă noi vrem să umblăm pe urmele Lui, această curățenie a inimii fiind unul din pașii esențiali pe calea îngustă. — Z. '00-71

30 IUNIE

... Și la timpul secerișului, voi spune secerătorilor: ... „grâul strângeți-l în grâнарul meu.” — Mat. 13:30

Timpul este scurt, lucrul de secerare este mare, lucrătorii sunt puțini, timpul nostru este consacrat și trebuie să lucrăm cât se zice ziuă, știind că va veni o noapte când nimeni nu va putea lucra. Am consacrat viața noastră până la moarte. Marele Domn al secerișului ne-a încredințat slujba de-a căuta „grâul” adevărat și de a-l aduna în grâнар. Ce timp mai avem noi pentru distracții, lucruri lumești, sau multele plăceri sociale? Dimpotrivă, noi trebuie să ne mulțumim dând foarte puțină atenție acestor lucruri și să stăruim, angajându-ne din toată inima, în lucrul ce ni s-a încredințat, dacă vrem să câștigăm aprobarea Stăpânului nostru: „Bine, rob bun și credincios”. — Z. '00-234

1 IULIE

Umblați deci ca niște copii ai luminii . . . Cercetați ce este plăcut înaintea Domnului. — Efes. 5:8,10

Dacă noi suntem sfințiți prin Adevăr pentru Dumnezeu -
- dacă voința noastră este moartă și în locul ei am acceptat în mod deplin voința Domnului ca fiind a noastră, în cuget, cuvânt și faptă, atunci am realizat voința lui Dumnezeu și vom câștiga premiul ca „învingători”, chiar dacă, nedânduni-se ocazii favorabile, n-am propovăduit niciodată, n-am dat niciodată săracilor și niciodată n-am suferit ca martiri pentru cauza Adevărului. Bine să reținem acest punct cu toții, „aceasta este voia lui Dumnezeu (cu privire la voi), sfințirea voastră”. Nimic să nu umbrească sau să întunece acest adevăr, nici alte adevăruri și nici erori. Aceasta să domine mersul vieții noastre și dacă voința lui Dumnezeu este într-adevăr voința noastră, atunci avem o cărare clar marcată înaintea noastră, ceea ce este foarte important. — Z. '99-4

2 IULIE

Când suntem insultați, binecuvântăm; când suntem prigonți, răbdăm. — 1 Cor. 4:12

Dacă ești elev credincios (în școala lui Hristos) nu peste mult vei vedea că legea desăvârșită a libertății, legea lui Hristos, este un judecător chiar și a gândurilor și intențiilor inimii și că, deși trebuie să urăști orice păcat, nu poți urî pe nici un păcătos și totuși iubirea lui Dumnezeu să fie desăvârșită în inima ta. Nu mai mult decât un singur sentiment de amărăciune dacă se naște împotriva acuzatorilor și răuvoitorilor noștri, trebuie să luptăm împotriva lui și să câștigăm o biruință atât de completă asupra lui încât fiecare fibră a ființei noastre să fie în dulce armonie cu instrucțiunile Marelui nostru Învățător, care zice: „iubiți pe vrăjmașii voștri . . . rugați-vă pentru cei ce vă insultă și vă prigonesc”. „Binecuvântați și nu blestemați”. — Z. '99-5

3 IULIE

Am necurmat pe Iehova înaintea mea; pentru că El este la dreapta mea, nu mă voi clătina. — Ps. 16:8

Cel ce și-a îngropat cu totul voința sa în voința Domnului nu poate cunoaște nici o dezamăgire, ci în toate lucrurile vieții el vede prin credință conducerea sau supravegherea divină și aude Cuvântul Domnului care îl asigură în toate afacerile vieții: „toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor care iubesc pe Dumnezeu, al celor care sunt chemați după planul Său”. Una dintre dovezile înaintării inimii noastre către perfecțiune este dacă putem primi împotririle marelui Adversar, ale lumii și ale trupului nostru cu răbdare, fără să ne plângem, fără murmur, „cu bucurie”, ca o parte a experiențelor disciplinare măsurate pentru noi de către Domnul nostru atotînțelept și atotiubitor. — Z. '99-6

4 IULIE

Cine a crezut vestirea noastră? Și cui i s-a descoperit brațul lui Iehova? — Isa. 53:1

Chemarea Bisericii în prezent este să lase lumina să strălucească și astfel să-și atragă persecuție, să îndure persecuția pentru cauza dreptății și prin ea să deprindă bine răbdarea, dragostea frățească, mila și iubirea față de asupritori și față de toți oamenii. Toți cei care văd răsplata și lumina gloriei lui Dumnezeu strălucind pe fața Domnului nostru Isus Hristos să fie credincioși față de condițiile, față de chemarea și față de serviciul Tatălui ceresc. Fiecare, deci, să dea atenție acestei slujbe (serviciu) pe care a primit-o și să nu cădem de oboseală. Să nu ne descurajăm, fie că oamenii ascultă, fie că nu, fie că gândesc, fie că vorbesc rău despre noi. Să ținem minte că la sfârșitul încercărilor socoteala despre noi o vom da Însuși Domnului, când El își va aduna pietrele prețioase. — Z. '99-10, 11

5 IULIE

... Armele luptei noastre nu sunt trupești, ci puternice prin Dumnezeu, spre surparea țăriilor. (Sf. Scr. 1874). Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime care se ridică ... și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.

— 2 Cor. 10:4,5

Să ne amintim că prima condiție pentru a fi acceptați de Dumnezeu este ascultarea credincioasă de Cuvântul Său, dovada iubirii față de El și a credinței în El. Să ne amintim, de asemenea, că a doua calitate ce o caută la noi este dragostea de frați, promptitudinea de-a fi, de-a face, de-a suferi, de-a muri pentru aceia care sunt cu adevărat, sinceri copii consacrați ai lui Dumnezeu, căutând să umble în căile Sale. — Z. '99-11

6 IULIE

Cine este omul care se teme de Iehova? Aceluia Iehova îi arată calea pe care trebuie s-o aleagă. — Ps. 25:12

Nu este pentru noi să controlăm încercările și dificultățile care pot veni asupra noastră. Partea noastră este să ne consacram cu totul Domnului și să-l lăsăm Lui să hotărască cât de mari să fie încercările și ispitele — cât de mari sacrificiile ce le avem de suferit urmând conducerea Sa. Domnul poate vedea că unii au nevoie de încercări deosebite mai mult decât alții și că acele lucruri care pentru unii sunt încercări mari și cer sacrificii mari, pentru alții, datorită iubirii lor mai mari pentru Domnul și cauza Sa și pentru că au zel mai mare pentru serviciu, sacrificiul poate fi, cum zice apostolul despre al lui însuși, întristări ușoare, de o clipă, dar care lucrează pentru noi mai presus de orice măsură o greutate veșnică de slavă. — Z. '99-13

7 IULIE

„Iată Mielul lui Dumnezeu!” — Ioan 1:36

Toți servitorii Domnului trebuie să atragă atenția asupra Domnului și nu asupra lor. Să ne încordăm toată puterea spre a arăta oamenilor spre Mielul lui Dumnezeu și nu spre noi înșine. Modestia, oriunde se află, este un giuvaer; este unul dintre darurile Spiritului pe care toți consacrații Domnului trebuie să se străduiască să-l dezvolte mult și să-l facă cât mai strălucitor.

Să ne amintim că a urma lui Isus, în cel mai bun sens al cuvântului, înseamnă a umbla pe căile Lui, a ne strădui să facem cât putem mai aproape de ceea ce ar face El în ziua de azi, scoțându-ne lecțiile din ceea ce El personal a făcut și a spus și din instrucțiunile ce ni le-a lăsat prin apostoli, cu privire la cărarea părtășiei în suferințele Lui, cărarea spre gloria și moștenirea împreună cu El în Împărăția Sa. — Z. '99-14, 15

8 IULIE

Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temelie adevărului.
— **1 Tim. 3:15; (Cornilescu)**

Biserica Domnului, singura la care se poate aplica potrivit numele eclesia, corp sau biserică, este atât de modestă, atât de puțin demonstrativă și, comparativ, atât de săracă în bunurile acestei lumi, încât din punctul de vedere al lumii nu este cunoscută și nici nu se poate cunoaște. Ea nu este nici făcută de om, nici guvernată de om și membrii ei nu sunt înscriși pe pământ ci în ceruri (Evr. 12:23). Cap și episcop îi este Domnul; legea ei este Cuvântul Lui. Ea are un singur Domn, o singură credință și un singur botez. Ea este clădită pe mărturiile sfinților apostoli și profeți — Isus Hristos. Însuși îi este piatra din capul unghiului. — Z. '99-37

9 IULIE

După ce și le-a scos afară pe toate, merge înaintea lor și oile merg după el, pentru că îi cunosc glasul. — Ioan 10:4

Glasul Bunului Păstor este o combinație de sunete diferite într-un fel care nu se poate găsi în nici un alt glas. Glasul Său face să răsunе puternic coarda dreptății împreună cu coarda iubirii și totul este intonat cu înțelepciune și putere. Alte teorii, planuri și proiecte ale oamenilor și ale spiritelor rele nu au o asemenea armonie de sunete ca aceea din mesajul ce ni l-a trimis Marele Păstor prin Fiul Său. Pe deasupra, când oile adevărate aud glasul Bunului Păstor, acesta le mulțumește dorințele cum nimic altceva nu le poate mulțumi. Ele nu vor mai fi în pericolul ca alte sunete, cuvinte, teorii și proiecte să le ademenească, ci vor răspunde tuturor: „Isus m-a mângâiat, Isus e-al meu”. — Z. '00-230

10 IULIE

Și toți mărturiseau pentru El, se mirau de cuvintele de har care ieșeau din gura Lui .... — Luc. 4:22

Aceasta trebuie să fie adevărat, pe cât este posibil, despre toți acei ce umblă pe urmele Domnului; vorbirea lor trebuie să fie cu har, moderată, revărsare a inimii pline de simpatie iubitoare față de Adevăr și față de toți cei ce-l caută și-l iubesc. Cuvintele lor trebuie să fie totdeauna în limitele rațiunii și dreptății și în strictă conformitate cu Cuvântul Domnului. Comportarea, manierele* lor, de asemenea, ca epistole vii, trebuie să fie în armonie cu cerințele de mai sus, așa încât și dușmanii lor să se minuneze și să ia cunoștință de ei că au fost cu Isus și au învățat de la El. — Z. '99-53

11 IULIE

... Oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește, căci ... se păzește și Cel Rău nu se atinge de el. — 1 Ioan 5:18

Atâta timp cât inima (mintea, voința) este sfântă, în armonie cu Dumnezeu și cu dreptatea — adică atâta timp cât sămânța conceperii noastre, spiritul sfințeniei, continuă în noi — mintea nouă nu poate încuviința păcatul, ci trebuie să i se împotrivescă și i se va împotrivi. Chiar dacă multe din luptele noastre sunt împotriva membrilor naturii noastre umane, decăzută și slabă, împotriva dorințelor și pofțelor ei, totuși ca „noi creaturi” suntem separați și distincți față de carne și slăbiciunile și nedesăvârșirile cărnii nu se atribuie făpturii noi în Hristos Isus, ci sunt socotite acoperite, ascunse sub meritul sacrificiului răscumpărător al Domnului. — Z. '99-58

12 IULIE

Deci, dacă Fiul vă va face liberi, veți fi cu adevărat liberi. — Ioan 8:36

Adevărații ucenici, dând atenție Cuvântului Marelui Învățător și continuând în toate să fie elevii Săi, sunt eliberați nu numai de superstiții și de ignoranță, ci și de servitutea păcatului, iar în schimb primesc o corectă apreciere a slăbiciunilor și defectelor naturii lor și a cugetului divin, care este Adevărul. Prin urmare, libertatea lor îi binecuvântează în loc să le facă rău, aduce umilință în loc de mândrie și laudăroșie, aduce răbdare în loc de mânie, aduce generozitate și bunăvoință în loc de dușmănie și egoism, aduce bucurie și pace în loc de nemulțumire și amărăciune a spiritului. Într-adevăr, numai Fiul ne poate face cu adevărat liberi. — Z. '99-57

13 IULIE

... Căci chiar Satan se preface într-un înger de lumină. Nu este deci mare lucru, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai dreptății. — 2 Cor. 11:14,15

Dacă s-ar întreba: „Ce interes ar putea avea Satan să facă bine?” noi răspundem: potrivit se îmbracă în haina îngerului de lumină și îndurare nu pentru a conduce la Lumina Lumii — nu pentru a conduce la crucea lui Hristos, nu pentru a conduce la Biblie —, ci ca să îndepărteze de acestea, spre o altă nădejde a mântuirii, spre alt înșelător, ca să înșele dacă se poate și pe cei aleși. Să ne reamintim cuvintele Domnului care spun că atunci când lucrurile vor ajuta aici, când Satan va scoate afară pe Satan și va vindeca boli este înșelătoare însemnată că tronul lui se clatină, căzând — că, așa zicând, aceasta este ultima limită a eforturilor adversarului de-a înșela. — Z. '99-62

14 IULIE

Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie ... și orice defăimare să fie înlăturate de la voi, împreună cu orice fel de răutate. — Efes. 4:31

Din punctul lui înalt de vedere, al aprecierii legii divine, creștinul avansat vede că în ochii Domnului ura este omor, calomnia este asasinat, distrugerea numelui bun al aproapelui este jaf și hoție. Dacă în Biserică, printre cei ce declară că sunt poporul Domnului se face oricare din aceste lucruri, acela este păcat dublu — omor și jaf de frate. La această lege, „să nu vorbească de rău pe nimeni”, este o singură excepție, când suntem convinși că este absolut necesar de-a face cunoscut un lucru rău — când descoperirea răului este împotriva dorinței inimii noastre și o facem numai din necesitate, din cauza iubirii pentru alții, care, dacă nu ar fi informați, ar putea fi păgubiți. — Z. '99-71

15 IULIE

**... Chiar de mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor
... și nu aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic.**

— 1 Cor. 13:3

În slujba noastră pentru alții să nu uităm că banul nu este unicul lucru de care oamenii duc lipsă dureroasă. Unii, care nu au nevoie de bani, au nevoie de iubire și simpatie. Domnul nostru a fost unul dintre aceștia: inima Lui plină de iubire a aflat — comparativ — puțină prietenie în mințile mai mult sau mai puțin întinate chiar și ale celor mai nobili reprezentanți ai rasei căzute, care erau apostolii Săi. În Maria, se pare, El a aflat cea profunzime a iubirii și a devotamentului care pentru El a fost o mireasmă de tămâie dulce, de reîmprospătare, de învioreare, un întăritor; după cât se vede Maria a apreciat mai bine decât alții lungimea și lărgimea caracterului Învățătorului. Ea a fost încântată nu numai că poate șede la picioarele Lui și poate învăța de la El, ci, de asemenea, că-i poate da, cu mare preț, un semn al devotamentului și iubirii ei. — Z. '99-77

16 IULIE

... Fiți plini de Spirit. — Efes. 5:18

Măsura umplerii noastre va corespunde cu măsura golirii noastre de spiritul voinței proprii și a umplerii noastre cu spiritul credinței și supunerii. Și cu toate că supunerea nu poate face altfel decât să se manifeste în viața de toate zilele, totuși, la poporul Său consacrat Domnul consideră supunerea intenției, a voinței și a inimii. Prin urmare, unii ale căror inimi sunt cu totul credincioase Domnului pot fi plăcuți Lui cu toate că ei nu sunt cei mai plăcuți unora din cei cu care vin în atingere, în timp ce alții care sunt „înălțați între oameni” pentru moralitatea lor exterioară pot fi „o urâciune” înaintea lui Dumnezeu pentru răceala sau necinstea inimii lor. Cu toate acestea, acela care are în el noua speranță și noul spirit va căuta să se curățească nu numai în cugete, ci și în vorbe și fapte și în toate lucrurile lui, interioare și exterioare. — Z. '99-92

17 IULIE

Tu vei ține în pace deplină pe cel care se sprijină pe Tine, căci se încrede în Tine — Isa. 26:3

Aceasta nu este pacea lumească, nu este pacea indiferenței, nici a trândăviei, nici a mulțumirii de sine, nici a încredințării în voia sorții, ci este pacea lui Hristos, „pacea Mea”. Dacă privim înapoi, putem vedea că Domnul și-a păstrat pacea cu Dumnezeu în toate împrejurările. Este o pace care se încrede fără rezerve în înțelepciunea, iubirea, dreptatea și puterea divină, o pace care amintește îndurătoarea făgăduință făcută celor credincioși Domnului — că în nici un caz nimic nu-i va vătăma, că toate vor lucra împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu. Această pace poate accepta prin credință tot ce permite providența divină și poate privi printre lacrimi, cu speranță plină de bucurie, spre binecuvântările finale care au fost promise de Învățătorul nostru, față de care pacea și bucuria de acum sunt numai pregustări. — Z. '99-95

18 IULIE

Dar să știi că în zilele din urmă vor fi timpuri grele, căci oamenii vor fi ... trădători, obraznici ... iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu. — 2 Tim. 3:1, 2,4

Creștinul adevărat nu este „obraznic”. Dimpotrivă, este decapitat în mod simbolic prin consacrarea sa Domnului. El și-a pierdut capul, a renunțat la voința sa proprie și la propria sa conducere și, ca membru al corpului lui Hristos, s-a supus controlului absolut al lui Isus -- Capul .... Creștinul adevărat, în toate afacerile vieții, atât în cele plăcute cât și în greutăți și încercări, cere conducerea de la Cap pentru a ști ce și cum să lucreze sau să vorbească, pentru a avea chiar și gândurile minții sale în deplină conformitate cu voința lui Dumnezeu în Hristos.

— Z. '99-102

19 IULIE

„Nu voi bea paharul pe care Mi l-a dat Tatăl să-l beau?”

— Ioan 18:11

Cât de mult strălucește harul umilinței în toate amănunțele slujbei scumpului nostru Mântuitor; nici chiar în momentul predării Sale inamicilor nu se laudă că slujba i-a fost voluntară și nu caută gloria de martir! El declară simplul adevăr că Tatăl i-a cerut acest sacrificiu ca dovadă a loialității* Sale față de El. Mărturisește că este servitor al lui Dumnezeu, un Fiu care prin pătimirile Sale a învățat ascultare.

Poate că nici o altă lecție nu este mai necesară urmașilor Domnului, decât aceea a voinței de-a bea din paharul pe care Tatăl îl umple — recunoașterea că Tatăl ne îndrumă și ne conduce în lucrurile noastre, pentru că suntem ai Lui, ca membri în corpul Unsului. — Z. '99-118, '01-91

20 IULIE

Eu sunt adevărata viță și Tatăl Meu este viticultorul ... și pe orice mlădiță care aduce roadă, o curățește, ca să aducă și mai multă roadă. — Ioan 15:1, 2

Precum și cele mai bune mlădițe din vie care dau dovadă de rodire au nevoie de a fi retezate, tot astfel și cel mai onest și serios membru din poporul Domnului are nevoie de disciplina Domnului și de grija Sa providențială, altfel curând devine lemnos și nu produce multă roadă. Copilul adevărat al lui Dumnezeu, a cărui voință s-a scufundat cu totul în voința Domnului, nici nu se supără nici nu se descurajează de aceste curățări. El a învățat câte ceva despre lipsa sa de înțelepciune și are deplină încredere în înțelepciunea marelui Viticultor. Prin urmare, dacă providența* divină pune piedică străduințelor sale în unele direcții, el primește bucuros această stânjenire a planurilor sale, fiind asigurat că voința și calea Domnului sunt cele mai bune și că sunt intenționate să producă binecuvântare. — Z. '99-109

21 IULIE

„Eu pentru aceasta M-am născut și pentru aceasta am venit în lume: ca să mărturisesc despre adevăr”. — Ioan 18:37

Credințioșia Domnului pentru Adevăr a fost aceea care a atras asupra Lui împotrivirea celor orbiți de adversar. Mărturia despre Adevăr a fost cea care L-a costat viața și sacrificarea vieții Sale în apărarea Adevărului a constituit prețul răscumpărării. Tot așa, toți urmașii Domnului trebuie să mărturisească despre Adevăr – adevărul cu privire la caracterul și planul lui Dumnezeu. Pentru această mărturie pe toți urmașii adevărați ai lui Isus îi va costa viața, predându-se astfel lui Dumnezeu ca sacrificii vii, sfinte și bine primite prin Hristos Isus. Fiecare din cei care speră să moștenească împreună cu Prințul Vieții în Împărăție să mărturisească despre Adevăr, o bună mărturie cu privire la Împărăție, la temelia ei și la suprastructura* ei finală în glorie. — Z. '99-123

22 IULIE

lehoval este aproape de cei cu inima zdrobită și mântuiește pe cei cu spiritul înfrânt. Multe sunt necazurile celui drept, dar lehoval îl scapă din toate. — Ps. 34:18,19

Căci cel drept de șapte ori cade și se ridică ... — Prov. 24:16

Oricând, dacă aflăm că am apucat o direcție greșită, pe care noi nu o putem îndrepta, trebuie să așteptăm ca aceasta să aducă cu sine dezamăgiri, așa cum Domnul a prezis. Însă, El poate permite ca această cale să ne aducă, de asemenea, binecuvântări, prin căința inimii, prin umilință față de Domnul, printr-un zel, o veghere și o credințioșie mai mari în viitor. În acest fel chiar și greșelile vieții pot să devină pietre de pășire spre trepte mai înalte de har și adevăr. — Z'03-217

23 IULIE

Dar dacă cineva nu poartă de grijă de ai săi ... a tăgăduit credința și este mai rău decât un necredincios. — 1 Tim. 5:8

„Credința” cuprinde gânduri de iubire, simpatie, interes și grijă față de alții, mai ales față de cei din casa credinței. Cum ne permite ea să înțelegem natura compătimitoare a Domnului, când Îl aflăm gândindu-se la interesele altora chiar și atunci când El Însuși era covârșit* de suferințe! Suferințele morții nu L-au împiedicat să se gândească la mama Sa și să facă pregătiri pentru binele ei .... Remarcăm alegerea lui Ioan: fără îndoială, cauza acestei alegeri este, întâi de toate, natura lui iubitoare și blândă, în al doilea rând zelul său pentru Domnul și pentru Adevăr, iar în al treilea rând curajul său, insistând, cu riscul vieții sale, să fie cât mai aproape de Învățătorul său muribund, în ultimele Lui momente. Să remarcăm aceste particularități, fiindcă acestea plac Domnului, și remarcându-le să le cultivăm în noi înșine, ca să ni se acorde ocazii speciale de serviciu de către același Învățător. — Z. '99-127

24 IULIE

Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui drept.

— Iac. 5:16

Comuniunea cu Domnul în rugăciune are ca rezultat încredere mai mare în supravegherea lucrurilor noastre de către El, mai mare credință în făgăduințele scumpe și nemăsurat de mari ale Cuvântului Său, mai mare recunoaștere a conducerii Sale din trecut și din prezent, mai mare iubire față de toți frații în Hristos și mai mare preocupare de bunăstarea și înaintarea lor spirituală. Astfel, rugăciunea este în legătură strânsă și activă cu progresul în lucrurile spirituale, progres în roadele Spiritului, față de Dumnezeu, față de frați și față de toți oamenii. — Z '00-268

25 IULIE

Unul singur este Dătătorul legii și Judecătorul: Acela care are putere să mântuiască și să piardă. Dar tu cine ești să judeci pe aproapele tău? — Iac. 4:12

Cu acest gând se armonizează ceea ce spune apostolul Pavel, că nici lumea, nici frații nu-l pot judeca — că numai Domnul, care poate citi inima și poate cunoaște toate împrejurările, încercările și slăbiciunile cu care trebuie luptat, îl poate judeca cum trebuie. „Ba încă”, declară apostolul, „nici eu însumi nu mă judec” (1 Cor. 4:3). Este o metodă excelentă a nu condamna nici pe alții care pretind că umblă în mod conștiincios ca și copii ai Domnului și a nu ne condamna nici chiar pe noi înșine în împrejurări asemănătoare. Zi de zi trebuie să stăruim înainte, făcând tot ce putem mai bine pentru a cultiva darurile cerești și pentru a servi Învățătorului nostru, lăsând rezultatele în grija Domnului. — Z '99-139

26 IULIE

„Celui care va birui îi voi da ... o piatră albă și pe piatra aceasta este scris un nume nou, pe care nu-l știe nimeni, decât acela care-l primește.” — Apoc. 2:17

Toți biruitorii trebuie să se dovedească a fi din aceia care ar sacrifica orice alt lucru pentru Domnul, din aceia care ar sacrifica, dacă este necesar, iubirea, prietenia și aprobarea din partea oricărei alte ființe, pentru a păstra iubirea și favoarea Domnului. Noi credem că această încercare se apropie zi de zi tot mai mult de poporul consacrat al Domnului și este de datoria fiecăruia dintre noi să ne amintim că acesta este unul dintre elementele încercării noastre și de aceea să ne îndreptăm afecțiunea* spre lucrurile cerești și să omorâm toate acele afecțiuni pentru ființe și lucruri pământești care ar intra în concurență cu Domnul în afecțiunea noastră, în serviciu, etc.

— Z. '99-140

27 IULIE

„Nu vom găsi nici un pretext împotriva acestui Daniel, afară numai dacă am găsi vreunul în legătură cu legea Dumnezeului lui.” — Dan. 6:5

Nu toți sunt spirite conducătoare cum a fost Daniel, nici nu sunt date tuturor vedenii, revelații și interpretări ca lui Daniel. Dar toți vor avea același spirit al devotamentului pentru principiile dreptății, devotament care, sub îngrijirea divină, pas cu pas va fi pus la încercare pe calea îngustă, după cum vom căuta să umblăm pe urmele Aceluia care ne-a lăsat exemplu — Danielul nostru, Conducătorul nostru, Domnul nostru Isus. De aceea, toți cei care numesc numele lui Hristos să se îndepărteze de fărădelege; fiecare să fie credincios: „îndrăznește să fii un Daniel”. — Z. '99-167

28 IULIE

... Dacă aveți de suferit pentru dreptate, ferice de voi!
— 1 Pet. 3:14

Numai când suntem urâți pentru credincioșia noastră față de Adevăr (direct sau indirect) trebuie să fim satisfăcuți sau să ne gândim că suferim pentru cauza dreptății. După cum arată apostolul, unii suferă ca răufăcători, ca unii care se amestecă în treburile altora, pentru lipsa lor de amabilitate, pentru necuviința lor sau pentru că le lipsește înțelepciunea moderației, pe care Cuvântul Domnului o recomandă.

Datoria noastră este ca nu numai să cercetăm voința Domnului, ci și să ținem seama bine de împrejurările și condițiile care ne înconjură și să căutăm să adoptăm o astfel de cale moderată în viață încât, întâi de toate, să aibă aprobarea divină și, în al doilea rând, să cauzeze altora cât mai puține necazuri, neplăceri și nemulțumiri și apoi să ne sprijinim cu încredere pe înțelepciunea supraveghetoare și pe providența* Domnului. — Z.'99-166, 167

29 IULIE

... Dumnezeuul nostru, căruia Îi slujim, poate să ne scoată ...

— **Dan. 3:17**

Providențele* Domnului se prezintă în diferite feluri și nu este pentru poporul Său să decidă când să vină eliberări remarcabile și când să fie lăsați — în aparență — cu totul pradă voinței dușmanilor, fără nici o manifestare a favorii divine pentru ei. Uneori copiii Domnului care sunt împiedicați, restrânși de la libertatea de a vesti Adevărul, găsesc — ca și în cazul celor trei evrei —, că focul arde legăturile, eliberându-i, și le dă cu adevărat mai mari posibilități de a mărturisi spre slava Dumnezeuului nostru, decât ar fi avut pe orice altă cale.

Prin urmare, nu este pentru noi să hotărâm dinainte cum să fie providența divină față de noi; noi să remarcăm punctul dreptății și datoriei și să-l urmăm indiferent de consecințe, încrezători fără rezerve în Domnul. — Z. '99-171

30 IULIE

Prindeți-ne vulpile, vulpile cele mici, care strică viile.

— **Cânt. 2:15**

Mulți sunt prea îngăduitori față de ei înșiși în privința micilor vătămări ale legământului lor de consacrare. Ei zic: „Ce folos de atâta grijă și de o viață atât de deosebită de viața lumii în general?” O, există un mare folos în aceasta, căci învingerile în lucrurile mici le pregătesc și le fac posibile pe cele mari; dimpotrivă, a te preda voinței trupului în lucrurile mici înseamnă înfrângere sigură în întreaga luptă.

Noi care am devenit „noi creaturi” socotite în Hristos știm că trebuie să fim încercați (dacă încercările noastre n-au început încă) și trebuie să ne dăm seama că numai așa vom deveni tari spiritual și capabili de „biruință” dacă practicăm tăgăduirea de sine în lucrurile mărunte ale vieții și omorăm dorințele naturale ale trupului, cu privire la îmbrăcăminte, hrană, conduită etc. — Z. '99-172

31 IULIE

... Lucrarea fiecăruia va fi dată pe față, ziua o va face cunoscută, căci se va descoperi în foc ... — 1 Cor. 3:13

Apostolul vorbește despre acest timp de încercări de foc și, asemănând credința și faptele unui creștin zelos cu o casă zidită din aur, argint și pietre scumpe, el declară că focul acestei zile, la sfârșitul acestei vârste, va încerca de ce fel este lucrul fiecăruia și va mistui totul, în afară de credința adevărată și de structurile caracterului adevărat. Dar să ne amintim că astfel de caractere loiale nu cresc dintr-o dată, în câteva ceasuri sau zile, ca ciupercile, ci se dezvoltă treptat și astfel devin fine și puternice ca măslinul. ... Z. '99-171

1 AUGUST

Moartea și viața sunt în puterea limbii. — Prov. 18:21

Influența limbii întrece influența tuturor celorlalte membre ale noastre puse laolaltă. De aceea, controlarea ei în serviciul Domnului este cea mai importantă muncă a poporului Domnului în ce privește trupurile lor muritoare și folosirea lor în serviciul Domnului. Câteva cuvinte de iubire, de bunăvoință, de ajutorare de câte ori au schimbat întregul curs al vieții omului! Da, de câte ori au avut de-a face chiar cu modelarea destinului națiunilor! Și cât de adesea cuvinte rele, necuviincioase, defăimătoare, au făcut nedreptate mare, au nimicit numele bun etc. sau, cum declară apostolul, acestea „aruncă în foc cursul vieții” — stârnind pasiuni, conflicte și dușmăanii la care nimeni nu s-ar fi gândit la început. Nu-i de mirare că apostolul declară că o astfel de limbă este „aprinsă de focul gheenei” — moartea a doua. — Z. '99-75

2 AUGUST

Veniți să adorăm, să ne plecăm și să îngenunchem, înaintea lui Iehova, care ne-a făcut. — Ps. 95:6

Părerea noastră este că fără rugăciune nici unui creștin nu-i este cu putință să-și mențină un mers convenit și constant al vieții și să zidească o asemenea structură a credinței și caracterului, care - după cum spune apostolul în mod simbolic — să fie compusă din „aur, argint și pietre scumpe”; mai mult decât atât, fără rugăciune în mod regulat, aproape am fi înclinați să zicem fără îngenunchiere în rugăciune. Credem că cei mai sinceri și cei mai buni din poporul Domnului care au trăit vreodată vor adevăra această prin experiențele și mărturiile lor. — Z. '99-184

3 AUGUST

... Despărțiți-vă de popoarele țării ... — Ezra 10:11

Bine a zis cineva: „Creștinul este în lume precum corabia pe ocean. Corabia este sigură pe ocean atâta timp cât oceanul nu este pe corabie”. Una dintre cele mai mari greutăți ale creștinătății din ziua de azi este faptul că a primit în sânul ei străinii, „popoarele țării” și le-a recunoscut ca creștine. Aceasta păgubește nu numai pe creștini, coborându-le nivelul (căci media se consideră ca nivel), ci dăunează chiar și „străinilor”, făcându-i pe mulți dintre ei să se creadă în deplină siguranță și neavând nevoie de nici o convertire, pentru că pe dinafară sunt respectabili și poate că iau parte adesea la servicii publice de închinare. — Z. '99-203

4 AUGUST

... Robul Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie blând cu toți, în stare să învețe ..., plin de îngăduință răbdătoare, să îndrepte cu blândețe pe potrivnici ... — 2 Tim. 2:24,25

Unii din poporul scump al Domnului și-au compromis mult influența lor în Adevăr, prin aceea că vorbind altora despre planul divin -- și mai cu seamă celor învățați, arată prea mare încredere și siguranță de sine. Blândețea este o piatră prețioasă oriunde s-argăsi și în special este de dorit ca un ajutor și ca o prăstie pentru Adevăr. Adevărul să fie trimis cu toată forța pe care o poate duce ..., dar întotdeauna cu blândețe și umilință. Forma întrebătoare de a sugera Adevărul se va dovedi adesea cea mai plină de forță. — Z. '00-14

5 AUGUST

Dar știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, al celor care sunt chemați după planul Său. — Rom. 8:28

Amintindu-și aceasta toți din poporul Domnului să fie mulțumiți cu soarta pe care Providența pare că a ales-o pentru ei — să nu fie indolenți*, ci mulțumiți când au făcut tot ce mâinile lor găsesc de făcut — să nu fie neliniștiți, nemulțumiți, murmurători împotriva lui Dumnezeu și împotriva providenței Sale. Poate că Dumnezeu ne potrivește și ne pregătește individual pentru vreun serviciu special și numai experiențele pe care El le permite ne pot pregăti pentru acel serviciu. Să ne amintim, de asemenea, că noi nu suntem în stare să judecăm imperfecțiunile noastre și de aceea nu suntem în stare să judecăm care încercări ar fi cele mai folositoare pentru noi. — Z. '00-22

6 AUGUST

Împotriviți-vă Diavolului și el va fugi de la voi. — Iac. 4:7

Dacă suntem hotărâți în respingerea ispitei, puterea caracterului crește nu numai pentru acea dată, dar și pentru ispitele următoare și dezorientează în oarecare măsură pe adversarul nostru, care, remarcând hotărârea noastră, știe bine că este inutil să discute cu oameni cu convingeri puternice și caractere hotărâte. Dimpotrivă, dacă chestiunea se discută, rezultatul va fi, desigur, că adversarul va aduce de partea sa alte motive și argumente și noi vom ajunge în pericolul de-a fi depășiți în argumente, căci — după cum spune apostolul — diavolul este un adversar viclan și noi „nu suntem în neștiință despre planurile lui”. Singura cale sigură pentru oricare frate este ascultarea imediată și hotărâta de Cuvântul și de Spiritul Domnului. — Z. '00-30

7 AUGUST

Și cine luptă la jocuri, nu este încununat dacă nu s-a luptat după rânduieli. — 2 Tim. 2:5

Isus a observat timpurile, perioadele și metodele lui Dumnezeu. El niciodată nu și-a pus cu nesocotință viața în pericol, până când a recunoscut din profeții că Îi sosise ceasul să fie dat în mâna vrăjmașilor. El n-a făcut rugăciuni lungi pe la colțurile străzilor ca să-L audă oamenii, nici n-a îndemnat lumea cu vorbiri înflăcărate; după cum arată profetul, El nu și-a ridicat glasul și nici n-a strigat pe străzi (Isa. 42:2). El a ales metodele lui Dumnezeu, care sunt raționale și înțelepte și care sunt eficace* pentru alegerea dintre oameni a unei clase pe care El voiește s-o facă moștenitoarea Împărăției promise. Cei care vreau să alerge în așa fel încât să obțină premiul să urmeze aceste urme ale Învățătorului și să se umple din ce în ce mai mult cu Spiritul Său. — Z. '02-265

8 AUGUST

În orice casă veți intra, să ziceți întâi: „Pacea să fie peste casa aceasta!” Și dacă va fi acolo un fiu al păcii, pacea voastră va rămâne peste el; altfel, ea se va întoarce la voi. — Luc. 10:5,6

Fiecare lucrător al secerișului prezintă să remarcă bine învățătura Domnului din aceste versete. Oriunde ar merge reprezentanții Domnului, cu ei trebuie să meargă pacea și nu neînțelegerea, confuzia, agitația, cearta. Este adevărat, Adevărul se va dovedi că este o sabie care provoacă împotrivire, totuși Adevărul trebuie să fie acela care stârnește împotrivire și face despărțire și niciodată asprimea sau necuviința cuvântului și faptei din partea reprezentanților Domnului. Sunt destule lucruri care supără omenirea în zilele noastre agitate și toți cei ce au primit Adevărul trebuie, de asemenea, să primească și spiritul lui, „vorbind pace prin Isus Hristos”. — Z. '04-108

9 AUGUST

Așa că, dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mari trebuie să fie întunecimile! — Mat. 6:23

Secerișul este timpul de treierare a „grâului” — timp de cernere, de separare și trebuie ca fiecare din noi să ne dovedim caracterul: „să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit toate”. Încercările „secerișului” actual trebuie să fie asemănătoare cu încercările „secerișului” evreiesc, care a fost un „seceriș” tipic. Una din încercări este crucea, alta prezența lui Hristos, alta umilința, alta iubirea. Evreii au fost muștrați pentru că n-au „cunoscut timpul cercetării” lor. Este îndoit de întristătoare problema aceluia care după ce au văzut o dată lumina Adevărului Prezent ajung din nou în „întunericul de afară”. Aceasta indică necredințioșie. — Z. '04-297

10 AUGUST

Deci, dacă este vreo încurajare în Hristos, dacă este vreo mângâiere în dragoste, dacă este vreo părtășie a Spiritului, dacă este vreo duioșie și îndurare, faceți-mi bucuria deplină și aveți o simțire, o dragoste, un suflet și un gând! — Filip. 2:1,2

Ce îndemnuri sunt acestea, spre unitate, pace și dragoste frățască! Cum ne inspiră răbdare, stăpânire de sine, blândețe, ajutorare și mângâiere reciprocă în biserică, ca astfel Spiritul Domnului să fie din belșug în toți și fiecare să poată face cea mai mare înaintare posibilă pe calea dreaptă. Iubiți frați și surori, să fim din ce în ce mai vrednici de numele Barnaba — mângâietor de frați. Să ne umplem tot mai mult de Spiritul Sfânt, căci aceasta este buna plăcere a Domnului, ca, avându-l din belșug, să fim toți fiii și fiicele mângâierii în Sion, reprezentanții Tatălui nostru și canale ale Spiritului Sfânt, precum și ale Adevărului. — Z. '04-296

11 AUGUST

Fii credincios până la moarte, și-ți voi da cununa vieții. — Apoc. 2:10

Noi trebuie să ne așteptăm la un al doilea atac împotriva Bisericii adevărate (nu împotriva sistemului nominal) și acesta poate însemna — ca în cazul lui Ioan Botezătorul — o a doua și, în aparență, o completă victorie a femeii babilonice și a iubitului ei, lumea, asupra membrilor credincioși ai corpului lui Hristos care sunt încă în trup. Desigur, nu trebuie să fim surprinși dacă acesta va fi rezultatul, dar acest fapt și toate lucrurile trebuie să lucreze spre binele celor ce iubesc pe Domnul. Toți trebuie să murim spre a câștiga premiul ceresc, dincolo de vâl. Clasa Ilie de partea aceasta a vâlului trebuie să fie învinsă și va fi învinsă, dar această înfrângere aparentă grăbește, numai, gloriile Împărăției. — Z. '04-63

12 AUGUST

Decele ascunse curățește-mă. Ferește încă peservul tău de păcatul mândriei, ca să nu mă stăpânească... Fie bine plăcute cuvintele gurii mele, și cugetarea inimii mele înaintea ta, o, Iehova, stâncamea și mântuitorul meu! — Ps. 19:12-14; (Sf. Scr. 1874)

Se pare că fiecare creștin inteligent ar trebui să repete mereu această rugăciune inspirată, pentru curățarea de greșelile ascunse, ca prin aceasta să fie reținut și de la păcatele îndrăznețe. Astfel rugându-se din adâncul inimii, el, de asemenea, va veghea și împotriva acestor începuturi ale păcatelor și își va ține inima într-o stare curată și neprihănită, alergând continuu la fântâna harului pentru ajutor în orice vreme de nevoie. Cel ce caută să ducă o viață în sfințenie și în apropierea Domnului numai prin abținerea de la păcatele exterioare sau îndrăznețe și în ascunzișurile minții neglijează începuturile păcatului, acela încearcă să facă un lucru bun, însă într-un mod nesocotit și nerațional. — Z. '98-22

13 AUGUST

Noi deci suntem trimiși împuterniciți pentru Hristos.

— 2 Cor. 5:20

Dacă noi ca și creștini am putea avea întotdeauna viu în minte acest gând, câtă demnitate ar adăuga acesta la caracterul nostru! Ce putere transformatoare ar fi! Ce ajutor ar fi pentru natura nouă în lupta sa cu tendințele josnice și înjositoare ale naturii vechi, pe care o renegăm și o considerăm moartă; „cetățenia noastră este în ceruri” zice apostolul. Cu toate că trăim încă în lume noi nu suntem din lume, ci ne-am transferat loialitatea* și cetățenia în Împărăția cerească. Și acum, ca împuterniciți ai Împărăției noastre, în timp ce încă trăim în lume printre dușmani și străini, ca reprezentanții și ambasadorii ei trebuie să simțim deopotrivă demnitatea și cinstea poziției și grelele responsabilități și să ținem întotdeauna minte cuvintele apostolului: „și orice faceți cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în numele Domnului Isus”. — Z.'04-72

14 AUGUST

Ajunge ucenicului să fie ca învățătorul lui și robului să fie ca domnul lui. Dacă pe Stăpânul casei L-au numit Beelzebul, cu cât mai mult vor numi așa pe cei din casa Lui? — Mat. 10:25

Oricât de frumos ar fi prezentat, Adevărul este o sabie care taie în toate direcțiile și care, după cum a prezis Domnul, pune adesea pe părinți împotriva copiilor și pe copii împotriva părinților, căci întunericul urăște lumina și i se împotrivesște în orice chip posibil. Luând în considerare învățăturile Domnului în legătură cu acest subiect și faptul că și cea mai înțeleaptă prezentare a Adevărului poate fi interpretată greșit, este de datoria oricui vrea să servească cu credincioșie Adevărului să fie cât se poate de atent pentru a nu fi înțeles greșit — să fie clar înțeles că noi nu participăm la nici un fel de anarhie și nici n-o susținem; dimpotrivă, noi susținem dreptatea și cea mai înaltă dintre legi, legea divină. — Z. '03-13

15 AUGUST

Vă rugăm de asemenea ... să fiți răbdători față de toți.
— 1 Tes. 5:14

Acest text pare să indice că cei mai cumpătați din poporul Domnului trebuie să privească cu simpatie și să practice îngăduință răbdătoare nu numai față de cei slabi și față de cei lipsiți de curaj, ci față de toți — chiar și față de cei prea curajoși și înfigăreți .... Creșterea în cunoștință ne ajută să creștem în acest dar al răbdării, căci în măsura în care apreciem din ce în ce mai mult răbdarea Tatălui ceresc față de noi, aceasta ne ajută să aplicăm și noi același principiu față de alții.

... Gândul că Tatăl ceresc a favorizat și chemat pe cineva să ne facă extrem de grijulii, cum am putea coopera cu Domnul în ce privește chemarea și să fim cât se poate de folositori tuturor celor care, împreună cu noi, caută să pășească în urmele Domnului pe calea îngustă. — Z. '03-24

16 AUGUST

Mulțumiți pentru toate ... — 1 Tes. 5:18

Având starea inimii în comuniune cu Domnul și deplin devotată pentru îndeplinirea voinței Sale, poporul Domnului nu numai că cere binecuvântarea Sa la începutul fiecărei zile și Îi mulțumește la sfârșitul ei, ci în toate afacerile vieții caută să-și amintească faptul că au consacrat totul Domnului și prin credință privesc spre El în toate afacerile vieții. Pe măsura importanței a ceea ce fac, înțeleg prin credință asocierea providenței* lui Dumnezeu cu toate interesele vieții lor și de aceea aduc mulțumiri. Aceasta este voia lui Dumnezeu cu privire la noi: El vrea ca noi să trăim într-o astfel de atitudine de veghere continuă pentru voința și pentru binecuvântarea Sa. El vrea aceasta în interesul nostru, căci voința Sa este cea mai favorabilă condiție a progresului nostru pe calea îngustă și cel mai bun ajutor în a ne face chemarea și alegerea sigură. — Z. '03-25

17 AUGUST

Nu stingeți Spiritul. — 1 Tes. 5:19

Spiritul Domnului în poporul Său se aseamănă cu „flacăra iubirii sacre” față de Domnul și față de tot ce este în legătură cu cauza Lui. Această flacăra este aprinsă prin mesajul divin în fiecare, în mod individual, când este conceput de Spiritul Sfânt și prin urmare aparține întregii biserici sub conducerea aceluși Spirit. În măsura în care biserica crește în cunoștință, iubire și părtășie cu Domnul, în aceeași măsură această „flacăra a iubirii sacre” va face ca biserica să fie o lumină în lume, o cetate zidită pe munte, care nu poate fi ascunsă. — Z. '03-25

18 AUGUST

... Cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun.

— 1 Tes. 5:21

Oricât ar ajunge să prețuiască profeția sau vorbirea publică, poporul Domnului trebuie să învețe în aceeași măsură să nu primească tot ce aude fără o examinare și o critică cuvenită. Ei trebuie să cerceteze tot ce aud și să-și exerseze mintea pentru a face deosebire între ceea ce este susținut prin logică și Scriptură și ceea ce este o simplă presupunere și un posibil sofism*. Trebuie să probeze ceea ce aud cu scopul de a ține cu tărie tot ceea ce suportă proba Cuvântului divin și tot ce se adevărește că este în armonie cu Spiritul Sfânt; dar tot așa de repede să respingă orice lucru care nu rezistă acestor probe. — Z. '03-26

19 AUGUST

Feriți-vă de orice formă a răului. — 1 Tes. 5:22

Îndemnul este de a rezista și de a te împotrivi la tot ce este rău, fie că are formă bună sau formă rea .... A te abține de la orice aparență a răului este o altă idee, deosebită de ceea ce vreau să spună cuvintele apostolului în textul original; dar ambele idei reprezintă un principiu sănătos. Noi, desigur, trebuie să ne abținem nu numai de la lucrurile rele, oricare le-ar fi forma sau haina, ci trebuie să ne abținem, pe cât este posibil, și de la făptuirea aceloră despre care noi știm că sunt bune, dar pe care prietenii și semenii noștri le-ar putea înțelege greșit, considerându-le rele. Spiritul minții sănătoase ne îndeamnă să evităm nu numai răul în toate formele lui, ci și toate lucrurile ce par a fi rele, pentru ca influența noastră în favoarea Domnului și Adevărului să poată fi mai mare. — Z. '03-26

20 AUGUST

Ceea ce voi cinstiti fără să cunoașteți, aceea vă vestesc eu.
— ***Fapt. 17:23***

Metoda apostolului este vrednică de imitat. Toți oamenii înțelepți sunt neîncredători în noutăți și sunt înclinați să spună că ceea ce este prețios există de mult. Noi, ca apostolul, să ne străduim să arătăm că evanghelia adevărată nu este o teologie nouă, ci este cea veche, nu este o evanghelie nouă, ci este cea veche, cea prezisă lui Avraam, cea vestită de Însuși Domnul Isus și de toți apostolii Săi. În măsura în care putem arăta că în ziua de azi predomină erorile, ale căror origini se află în „veacurile întunecate”^{***}, trebuie să arătăm că noi nu născocim o teorie nouă la fel de greșită, ci am renunțat la erorile veacurilor întunecate și ne-am întors la primele principii, reguli și instrucțiuni ale evangheliei, așa cum au fost vestite de Domnul și de reprezentanții Săi autorizați, apostolii. — Z. '03-29

21 AUGUST

Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui.
— ***Mat. 6:33***

Poporul Domnului, Israelul spiritual, face bine dacă ține tot timpul în minte acest gând, că intereselor spirituale să li se dea întâietatea, că afacerile pământești să fie conduse și controlate din punctul de vedere al binelui veșnic, al creșterii, dezvoltării și prosperității spirituale, din punctul de vedere al celor mai bune interese și influențe asupra copiilor lor. Ei trebuie nu numai să ezite* de-a urma orice sugestie ce i-ar putea aduce, pe ei și familiile lor, în împrejurări nefavorabile și fără Dumnezeu, ci să hotărască faptul că sub nici un motiv nu vor urma astfel de sugestii. Dimpotrivă, poporul Domnului să fie poporul lor, chiar dacă aceasta înseamnă mai puțin lux și confort în viața prezentă. — Z. '02-350

22 AUGUST

***„Oare nu ştiaţi că trebuie să fiu în cele ale Tatălui Meu?” —
Luc. 2:49***

Oare nu este necesar ca toţi să avem spiritul Învăţătorului, exprimat prin cuvintele Lui? Adevăraţii sfinţi ai Domnului nu au afaceri proprii, căci la consacrare toate le-au dat Domnului. Ca administratori ai Domnului ei îşi conduc afacerile nu cu gândul ca la moarte să le lase în stare prosperă copiilor sau amicilor lor, ceea ce le-ar putea fi spre pagubă. Înainte de moarte el trebuie să le folosească cum ştie mai înţelept, căci la moarte i se sfârşeşte isprăvnicia şi trebuie să dea socoteala. — Z. '03-53

23 AUGUST

***Acum, deci, rămân aceste trei: credinţa, nădejdea şi dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea. — 1
Cor. 13:13***

Aşa cum iubirea este cel mai minunat lucru, tot aşa este şi cel mai durabil ..., căci nu va înceta oare credinţa când vom vedea şi vom cunoaşte în mod desăvârşit? Şi nu va înceta de fapt speranţa când vom ajunge la împlinirea tuturor speranţelor noastre şi vom deveni posesori ai plinătăţii făgăduinţelor Tatălui nostru ceresc? Iubirea însă nu se va sfârşi niciodată, după cum n-a avut nici început. Dumnezeu este iubire şi fiindcă El n-a avut început, tot astfel şi iubirea este fără început; căci ea este caracterul Său, firea Sa, şi fiindcă El durează pentru totdeauna şi iubirea va dura pentru totdeauna. — Z. '03-58

24 AUGUST

„Sfinte Tată, păzește în numele Tău pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una ca Noi.” — Ioan 17:11

Dacă ne gândim la această frumoasă expresie a sentimentelor Domnului față de Biserică, zărim o rază din gloria unității binecuvântate a familiei divine. Este unitatea scopului, unitatea încrederii, unitatea simpatiei, unitatea iubirii, unitatea cinstirii și unitatea posesiunii reciproce. Domnul a arătat această unitate ca deja existentă între El și Tatăl, dar pentru ucenicii Săi era și este încă în perspectivă*. Îndeplinirea completă a acestei unități este scopul ideal spre care suntem învățați să aspirăm*. — Z. '03-77

25 AUGUST

Dar știm că, atunci când se va arăta El, vom fi ca El pentru că Îl vom vedea așa cum este. — 1 Ioan 3:2

Speranța că în curând vom ajunge schimbarea prin înviere și vom deveni asemenea iubitului Răscumpărător, Îl vom vedea așa cum este și ne vom împărtăși de gloria Sa în marea „epifanie” sau strălucirea fiilor lui Dumnezeu în gloria Împărăției, să ne entuziasmeze și să ne stimuleze inimile, să ne deschidă buzele și să ne întărească pentru orice datorie, privilegiu și posibilitate de-a servi Învățătorului nostru și casei credinței. Dacă această speranță a fost o ancoră pentru poporul Domnului în decursul atâtor veacuri, cu cât mai mult înseamnă ea pentru noi, care trăim acum chiar în timpul prezenței Sale, așteptând „apokalupsis” — descoperirea Sa în gloria Împărăției! — Z. '03-151

26 AUGUST

Dragostea ... este plină de bunătate. — 1 Cor. 13:4

Nu este obligatoriu pentru poporul Domnului să denunțe pe fiecare răufăcător pe care-l întâlnește pe stradă, după cum nici să spună tuturor persoanelor urâte că le lipsește frumusețea .... Politetea este întotdeauna o parte a caracterului creștinesc. În lume aceasta poate fi o poleială, dar la creștin ea nu este numai o spoială, ci reprezintă adevăratele sentimente ale inimii, dezvoltate pe linia spiritului vieții — iubirea. Iubirea conduce la blândete, la răbdare, la amabilitate etc. și ea — chiar și în caz de neascultare — va ezita* să spună cuvinte lipsite de delicatețe, ci, atât cât îi va permite datoria, le va evita. — Z. '03-153

27 AUGUST

De aceea de acum încolo nu mai cunoaștem pe nimeni după starea firească (după carne). — 2 Cor. 5:16; (vezi nota de subsol Cornilescu rev.)

Apostolul n-a vrut să spună că nu trebuie să dăm atenție neajunsurilor cărnii, fie la noi, fie la alți membri ai corpului (lui Hristos — n. e.). Trebuie să luptăm împotriva tuturor slăbiciunilor carnale, care de multe ori cer un tratament aspru în interesul Noii Creaturi. Cu toate acestea, să facem deosebirea clară între Noua Creatură și trupul ei slab muritor și să iubim și să compătimim cu fratele în timp ce poate fi necesar, atât în interesul lui cât și al bisericii, să-l ocărâm, să-l admonestăm* sau să corectăm altfel purtarea lui greșită. Precizarea apostolului despre cum să știm deosebi cele două clase este că clasa neregenerată se va preocupa de lucrurile cărnii, în timp ce clasa regenerată* se va preocupa de lucrurile Spiritului. — Z. '03-170

28 AUGUST

Vestește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp ... — 2 Tim. 4:2

Aceasta nu poate însemna că noi trebuie să călcăm legile rațiunii și ale bunei cuviințe impunând veștile bune altora în momente nepotrivite și nelatimp pentru ei, ci înseamnă că noi trebuie să iubim Adevărul atât de mult, să avem o dorință de a-l servi atât de serioasă, încât ne vom folosi cu bucurie de ocaziile care ni se prezintă pentru a-l servi, oricât de nepotrivite ar fi pentru noi. Aceasta este ocupația principală a vieții noastre, față de care însăși viața este subordonată și de aceea nici o ocazie de serviciu nu trebuie neglijată. — Z. '03-189

29 AUGUST

Voi cereți și nu căpătați, pentru că cereți rău ... — Iac. 4:3

Să învățăm să ne rugăm corect, precum și să lucrăm și să sperăm în mod corect. În acest scop să fim grabnici la ascultare, înceteți la vorbire, grabnici să fim atenți la Cuvântul Domnului și la lecțiile pe care deja ni le-a dat, la metodele Lui prin care ne instruește, ne conduce și ne binecuvântează. Să fim înceteți în a-l spune preferințele noastre; să ne străduim cu adevărat să ajungem la cea dezvoltare a caracterului creștin care ne va permite întotdeauna să nu căutăm voința noastră proprie, ci voința și calea Tatălui nostru din cer. — Z. '03-204)

30 AUGUST

... Să lumineze ... lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre drepte și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri. — Mat. 5:16

Nu numai aceasta este adevărat că Unsul Domnului va fi cu mult deasupra tuturor celorlalți, „deosebindu-se din zece mii ... și toată ființa lui este plină de farmec”, ci în mare măsură trebuie să fie adevărat și faptul că toți acei care sunt în legătură intimă cu membrii corpului lui Hristos în viața prezentă — înainte de-a fi El proclamat Împăratul lumii întregi — trebuie să fie capabili a recunoaște generozitatea și grandoarea* caracterului acelora pe care Domnul îi alege pentru acest loc de onoare în afacerile oamenilor. Trebuie să ia cunoștință de ei că au fost cu Isus, trebuie să vadă generozitatea inimii lor, înălțimea lor morală -- trebuie să vadă în ei spiritul minții sănătoase. — Z. '03-206

31 AUGUST

... Dumnezeul nostru, căruia Îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate. Și chiar dacă nu ne va scoate, să știi împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina statuii de aur pe care ai înălțat-o. — Dan. 3:17,18

Răspunsul evreilor către Nabucodonosor — „Dumnezeul nostru, căruia Îi slujim” — este vrednic de remarcat. Nu numai că ei recunoșteau pe Dumnezeu și-L cinsteau, dar Îl și serveau cum aveau posibilitatea .... Să ne hotărâm, iubiți frați — precum au făcut cei trei evrei — că numai Domnului Dumnezeului nostru ne vom închina și-I vom servi, că nu ne vom închina nici nu vom servi sectarismului în nici una din multele lui forme, nici Mamonei cu ademenirile și răsplățile ei, nici faimei, nici prietenilor și nici nouă înșine. Dumnezeu caută „închinători adevărați”, care „vor adora pe Tatăl în spirit și în adevăr”, este declarația Domnului și Capului nostru. — Z. '99-172

1 SEPTEMBRIE

Dar Domnul i-a zis: „Du-te, căci el este un vas pe care Mi l-am ales ca să ducă Numele Meu înaintea neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel”. — Fapt. 9:15

Pentru că vedem că Isus este alesul Tatălui noi ne unim cu El; pentru că vedem caracterul Tatălui manifestat în El noi lăsăm totul și-l urmăm. Tot așa, dacă noi acordăm ajutorul și sprijinul oricărei ființe umane în legătură cu planul și serviciul divin, trebuie să fie doar pe acest temei -- nu pe temeiul atracției personale sau favoritismului personal, ci pentru că inimile noastre sunt atinse de Domnul cu înțelegerea faptului că conducătorul este prin numirea Sa. — Z '03-206

2 SEPTEMBRIE

Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Spirit, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima. — 1 Pet. 1:22; (Cornilescu)

Cunoștința trebuie foarte mult apreciată în biserică și privită ca o dovadă a înaintării, a creșterii, căci nimeni nu poate deveni tare în Domnul și în puterea tăriei Lui — în har — dacă nu crește și în cunoștință. În mod cuvenit, punem mare preț pe aceia a căror iubire față de Domnul și de Adevărul Său s-a dovedit prin zelul lor în studierea Cuvântului Său și a căror stare de grație înaintea lui Dumnezeu se adevărește prin faptul că tot mai mult sunt călăuziți în lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. Cu toate acestea, după cum în familia pământească iubim și îngrijim pe copilași și pe cei nedezvoltați, tot așa și în casa credinței trebuie să îngrijim, să iubim și să ajutăm pe cei micuți și pe cei nedezvoltați, ca să se poată întări în Domnul și în puterea tăriei Lui. — Z. '03-207

3 SEPTEMBRIE

Căci bunătațe voiesc, nu jertfe, și cunoștință de Dumnezeu mai mult decât arderi-de-tot! — Osea 6:6

Cel ce-și dă voința, inima Domnului, dă tot ce are; cel ce nu-și dă voința și nu ajunge în starea supunerii din inimă față de Domnul, nu poate aduce lui Dumnezeu jertfă bine primită. „Iată, ascultarea face mai mult decât jertfele”, este lecția pe care toți cei sfințiți în Isus Hristos ar trebui să și-o graveze adânc în inimă. Spiritul ascultării este necesar, de asemenea, și oricine are spiritul ascultării nu numai că se va supune voinței lui Dumnezeu, ci va căuta să cunoască din ce în ce mai bine voința divină pentru a i se putea supune. Despre această clasă zice Scriptura: „când am primit cuvintele Tale, le-am înghițit” și tot așa spun cuvintele Domnului „desfătarea mea este să fac plăcerea Ta, Dumnezeul meu și legea Ta este înăuntrul inimii mele”. — Z. '03-220

4 SEPTEMBRIE

În dragostea nu este frică, ci dragostea desăvârșită izgonește frica; pentru că frica are cu ea pedeapsa. — 1 Ioan 4:18

Într-adevăr, puternică, impunătoare și înspăimântătoare este influența fricii, dar nu și asupra acelor care din experiențele lor de mai înainte au învățat a cunoaște pe Domnul și a se încrede în El, chiar și atunci când nu-L putem discerne*. Uriașul fricii și deznădejdiei trebuie întâmpinat cu pietricica din pârâu: „este scris”. Trebuie ca praștia credinței să arunce cuvântul făgăduinței cu atâta putere încât să ucidă pe adversar și să ne elibereze de stăpânirea lui .... Numai înarmați astfel cu Cuvântul Domnului și încrezându-ne în nuiua și toiagul Lui, putem fi curajoși și putem răspunde sectarismului impunător precum David a răspuns filisteanului: „Tu vii împotriva mea cu sabie, cu suliță și cu pavăză; iar eu vin împotriva ta în numele Domnului oștirilor, în numele Dumnezeului oștirii lui Israel, pe care ai ocărât-o”. — Z. '03-329

5 SEPTEMBRIE

... Gelozia este neînduplecată ca locuința morților; jarul ei este jar de foc, o flacără a lui Iehova — Cânt. 8:6; (Cornilescu)

Gelozia este unul din marii dușmani cu care se confruntă fiecare creștin. Ea trebuie nimicită îndată ce apare, ca pe un dușman al lui Dumnezeu, al omului și al tuturor principiilor bune și în măsura în care inima noastră a fost murdărită de ea — chiar pentru un moment — trebuie să recurgem la curățire prin spiritul sfințeniei și iubirii. Gelozia nu este numai un monstru crud în ea însăși, dar, prin colții ei otrăviți, aproape sigur aduce durere și necazuri asupra altora, suferință generală și în cele din urmă nimicire asupra celor care o nutresc. Ea este păcat în gând și răutate în gând și foarte repede poate să ducă la păcat și răutate în faptă. Odată ce mintea a fost otrăvită cu gelozie numai cu mare greutate se poate curăța pe deplin, atât de repede duce ea tot ce are în jurul ei la propria ei culoare și la propriul ei caracter. — Z. '03-330

6 SEPTEMBRIE

... Nici o nenorocire nu te va ajunge. — Ps. 91:10

Nimic nu ne va vătăma. Împrejurările pot fi opuse intereselor, confortului sau mersului afacerilor noastre trupești, dar când ne amintim că noi nu suntem în carne, ci în spirit și că Noii Creatori i-a promis Domnul Împărăția la timpul Său convenit, atunci înțelegem că nici o influență din afară nu se poate opune adevăratelor noastre interese, intereselor noastre spirituale, nimic nu poate să ne împiedice de-a ajunge la gloriile Împărăției, pe care Domnul le-a promis credincioșilor Săi. Numai pierderea încrederii în Domnul și necredințioșia noastră față de El ne-ar putea despărți de iubirea și promisiunile Sale. — Z. '03-331

7 SEPTEMBRIE

Căci dacă este cineva în Hristos, este o creație nouă; cele vechi s-au dus; iată toate s-au făcut noi. — 2 Cor. 5:17

Aceste noi creaturi în Isus Hristos se cunosc unele pe altele nu după trup, ci după Spirit. În spiritul lor, al fiecăruia sau în mintea lor nouă, locuiesc cele mai nobile sentimente, cele mai înalte aspirații, ceea ce este bun, adevărat, nobil și curat — oricare ar fi slăbiciunile lor trupești. Ei se iubesc unii pe alții din punctul nou de vedere, al intenției, al voinței, al armoniei cu Dumnezeu, și prietenia lor reciprocă crește văzând unii energia celorlalți în lupta bună a credinței, împotriva influențelor rele ale lumii, ale trupului și ale adversarului. Nici limba, nici pana nu sunt în stare a exprima cum se cuvine iubirea, prietenia care este între aceste Noi Creaturi în Hristos Isus, pentru care cele vechi s-au dus și toate s-au făcut noi. — Z. '03-333

8 SEPTEMBRIE

... Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea, se face vrăjmaș cu Dumnezeu. — Iac. 4:4

Dumnezeu a aranjat intenționat lucrurile așa încât poporul Său trebuie să aleagă: sau să piardă prietenia și părțasia divină sau prietenia și părțasia lumii; căci lucrurile ce-l sunt plăcute Domnului nu pot să placă lumii iar cele ce-i sunt plăcute lumii — faptele rele, gândurile necurate, vorbirea de rău, sunt o urâciune în ochii Domnului și cei ce iubesc și practică astfel de lucruri pierd părțasia cu El -- nu sunt după Spiritul Său. „... Dacă n-are cineva spiritul lui Hristos, nu este al Lui”. — Z. '99-70

9 SEPTEMBRIE

... Ca să fiți fără vină și curați, copii ai lui Dumnezeu neîntinați în mijlocul unei generații strâmbe și sucite, în care străluciți ca niște lumini în lume, ținând sus Cuvântul vieții. — Filip. 2:15,16

Este datoria fiecărui copil al lui Dumnezeu să fie foarte activ în răspândirea Adevărului — lăsând să strălucească lumina lui și menținând-o curățată și arzândă. „Curățată și arzândă"! Ce înseamnă aceasta? Înseamnă că trebuie să fim foarte atenți la cuvintele vieții ca să putem ajunge la cunoașterea exactă a Adevărului și că trebuie să curățăm cu grijă și cu credincioșie orice urmă de eroare, îndată ce-o observăm la noi, — fie în doctrină, fie în mersul și vorbirea noastră zilnică — astfel ca lumina curată a adevărului divin să poată străluci cât se poate de puțin împiedicată printr-un caracter limpede și transparent. — Z. '03-358

10 SEPTEMBRIE

Nici un cuvânt murdar să nu vă iasă din gură, ci unul bun, pentru zidire, după cum este nevoie, ca să dea har celor care-l aud. — Efes. 4:29

Gustul degradat se pune la adăpost în spatele conștiinței și declară că a spune adevărul este întotdeauna corect și de aceea Dumnezeu nu poate socoti că a spune adevărul ar fi o defăimare, ci, condamnând vorbirea de rău și defăimarea ca fapte ale cărnii și ale diavolului, El se referă numai la afirmațiile false, neadevărate. Aceasta este o mare eroare; defăimarea rămâne defăimare, fie că este adevărată fie că este falsă, și nu numai după legile lui Dumnezeu, ci și după legile oamenilor civilizați. Defăimare este orice spunem cu scopul de a dăuna altuia, fie că este adevărat fie că este fals, și legile omenești sunt în acord cu legea lui Dumnezeu că a face astfel daună cuiva este incorect. — Z. '99-70

11 SEPTEMBRIE

Și oricine nu-și poartă crucea și vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu. — Luc. 14:27

Purtarea crucii Domnului nostru a constat în faptul că El a făcut voia Tatălui în condiții nefavorabile. Această conduită a atras asupra Sa invidia, ura, răutatea, cearta, persecuțiile etc. acelor care s-au crezut poporul lui Dumnezeu, dar despre care Domnul nostru, care le-a citit inimile, a declarat că ei sunt ai tatălui lor, diavolul. Deoarece și noi umblăm pe aceeași „cale îngustă” pe care a umblat Domnul nostru, în mod înțelept putem să ne așteptăm ca și crucile noastre să fie de același fel cu a Lui — opoziții în a face voia Tatălui nostru din cer, opoziții în a servi cauzei Lui și în a lăsa să strălucească lumina, după cum ne-a îndrumat Învățătorul și Conducătorul nostru. — Z. '03-345

12 SEPTEMBRIE

Prin răbdarea voastră, vă veți câștiga sufletele voastre. — Luc. 21:19

„Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi și să nu duceți lipsă de nimic”, explică apostolul. Este foarte evident că răbdarea cuprinde în sine și celelalte daruri ale caracterului — presupune posesiunea lor într-o oarecare măsură. Printre poporul Domnului, desigur, credința trebuie să fie înaintea răbdării și gradul răbdării măsoară, foarte general, gradul credinței. Creștinul care constată că este nerăbdător și neliniștit este, evident, slab în credința față de Domnul, căci altfel ar fi în stare să se odihnească în promisiunile îndurătoare ale Domnului și să aștepte îndeplinirea lor. După ce și-a folosit sângețea și energia în mod rezonabil, să fie mulțumit să lase rezultatele, timpurile și anotimpurile în mâna lui Dumnezeu. — Z. '03-361

13 SEPTEMBRIE

lată ce bine și ce plăcut este pentru frați să locuiască împreună în unitate! — Ps. 133:1

Asemenea Domnului nostru să căutăm să fim făcători de pace și să locuim cu toți frații în unitatea Spiritului, în legătura păcii. Activitățile și combativitatea noastră, etc., să fie îndreptate împotriva marelui vrăjmaș și împotriva tuturor lucrurilor păcatului — inclusiv a celor din membrele noastre, din trupul nostru decăzut. În acest fel noi și toți frații vom găsi suficient teren de lucru pentru fiecare element combativ al naturii noastre pe căi bine plătute Domnului și angajare pentru fiecare calitate vrednică de iubit și folositoare pe care o posedăm, pentru edificarea noastră reciprocă și pentru a face bine tuturor oamenilor, după cum avem posibilitate, și în special celor din casa credinței. — Z. '03-363

14 SEPTEMBRIE

Să aveți o purtare cinstită în mijlocul neamurilor, pentru ca, în ceea ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune pe care le văd, să slăvească pe Dumnezeu în ziua cercetării ... Căci este un lucru demn de laudă, dacă cineva, pentru conștiința lui față de Dumnezeu, suferă în tristare, îndurând pe nedrept. — 1 Pet. 2:12,19

Noi putem fi vorbiți de rău și calomniați, dar toți cei care ne cunosc, care au de-a face cu noi, vor recunoaște din experiență loialitatea* noastră față de principii**, străduința noastră ca vorbele ce ne ies din gură cât și meditațiile inimii și conduita în viață să fie plăcute Domnului și o onoare numelui și cauzei Sale, ca Dumnezeu să poată fi glorificat prin Hristos, căruia îi aparține gloria și Împărăția în vecii vecilor. — Z. '03-365

15 SEPTEMBRIE

***„leșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei”, zice Iehova;
„nu vă atingeți de ce este necurat și vă voi primi”. — 2 Cor. 6:17***

Acei care în mod conștiințios trăiesc deosebiți de lume în cele spirituale și care recunosc ca frați numai pe cei care mărturisesc circumcizia inimii și primirea în familia lui Dumnezeu se vor afla în opoziție cu moraliștii, cu liberalii, cu adepții criticii înalte, precum și cu masele populare, care urăsc lumina, căci ea osândește întunericul lor — doctrinal și de orice fel. Totuși, aceasta este singura cale bună și sigură de urmat. Este mult mai bine ca numai adevărații israeliți să fie recunoscuți ca frați și prin aceasta să se separe grâul adevărat de neghină. — Z. '99-203

16 SEPTEMBRIE

***Iehova va da tărie poporului Său, Iehova va binecuvânta pe
poporul Său cu pace. — Ps. 29:11***

Dacă aveți ispite și încercări pe care le puteți birui și care rodesc în caracterul vostru răbdare, experiență, dragoste frățească, simpatie și iubire, bucurați-vă, mulțumiți în rugăciunile voastre și recunoașteți mila și ajutorul divin. Dacă încercările vi se par mai grele decât puteți suporta și par să vă strivească, duceți cauza voastră înaintea marelui Purtător de greutate și cereți ajutorul Lui în purtarea a orice v-ar face bine și eliberarea de sub tot ce nu v-ar face bine, ci v-ar dăuna. — Z. '96-163

17 SEPTEMBRIE

... Hristos în voi, nădejdea slavei. — Col. 1:27

Fiecare copil adevărat al lui Dumnezeu trebuie să aibă un caracter creștin individual bine determinat, a cărui existență să nu depindă de viața spirituală a nici unui alt creștin. Din Cuvântul Adevărului propovăduit și exemplificat de alți creștini, el trebuie să scoată acele principii de viață etc. care să-i dea un caracter stabil și o individualitate spirituală a sa proprie. Atât de hotărâtă și bine determinată trebuie să fie individualitatea spirituală a fiecăruia, încât chiar dacă fratele iubit sau sora iubită a cărei viață spirituală a nutrit-o la început pe a noastră și ne-a condus spre desăvârșirea caracterului ar cădea (ceea ce, după afirmația apostolului, nu este cu neputință — Evr. 6:4-6; Gal. 1:8), totuși, noi să trăim, fiind în stare a ne însuși și singuri Spiritul Adevărului. — Z. '03-375

18 SEPTEMBRIE

**„Voi merge Eu Însumi cu tine și îți voi da odihnă.”
— Ex. 33:14**

Domnul este totdeauna prezent cu poporul Său. Totdeauna cugetă la noi, se îngrijește de interesele noastre, ne păzește în primejdie, ne asigură cele necesare, pământești și spirituale, citește în inima noastră, ia seama la toate pornirile noastre de devotament iubitor față de El, formează influențele din jurul nostru în interesul disciplinării și curățării noastre, ascultă și cea mai slabă cerere a noastră de ajutor, simpatie sau părtașie cu El. Nici un moment nu lipsește de la paza Sa, fie că-L chemăm în toiul muncii zilei fie în liniștea vegherii nopții. Ce binecuvântată este înțelegerea acestei statornice credincioșii! Nici unul din adevărații copii ai lui Dumnezeu nu este lipsit de această dovadă a înfierii Sale. — Z. '03-376

19 SEPTEMBRIE

**„Sfîntește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.”
— Ioan 17:17**

Domnul nostru leagă întotdeauna progresul și dezvoltarea vieții noastre spirituale de primirea Adevărului și ascultarea ce-i dăm. Fiecare copil al lui Dumnezeu trebuie să se păzească de învățătura care pretinde că este înaintea Cuvântului, care afirmă că Hristos sau Spiritul vorbesc unor astfel de creștini avansați independent de Cuvânt. Aceasta cultivă mândria spi-rituală și lăudăroșia și fac fără putere avertizările și mustrările Sfințelor Scripturi, căci cei înșelați cred că în ei locuiește un învățător mai mare. Iar Satan, folosindu-se de această înșelăciune, îi face robii voinței lui. — Z. '03-377

20 SEPTEMBRIE

Căci așa vorbește Cel Prea Înalt, a cărui locuință este veșnicia și al cărui Nume este sfânt: „Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie ... ca să înviorez spiritele smerite și să reînsuflețesc inimile zdrobite”. — Isa. 57:15

Să ținem minte totdeauna că o inimă zdrobită și mâhnită nu este disprețuită sau respinsă de Domnul. Prin urmare, în orice greutate, oricare din poporul Domnului, din Noua Creație, s-ar putea împiedica, dacă sunt flămânzi după părțășia și iertarea Domnului, dacă sunt cu inima mâhnită și zdrobită să nu deznădăjduiască, ci să-și aducă aminte că Dumnezeu — prin meritul lui Hristos — S-a îngrijit de mijloace care Îi permit să primească și să îndreptățească generos, de toate păcatele, pe toți cei care vin la El prin Isus — prin credință în sângele Lui .... Acei care pentru păcatele lor au o inimă zdrobită și mâhnită pot ști că n-au făcut „păcat care duce la moarte”, pentru că starea inimii lor adeverește aceasta. Apostolul spune: „este cu neputință ... să fie reînnoit spre pocăință” oricine a făcut păcat ce duce la moarte. — Z. '03-383

21 SEPTEMBRIE

Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de nici un rău, căci Tu ești cu mine. — Ps. 23:4

Oile turmei mici nu se tem de nici un rău, căci ele sunt în favoarea Domnului, pentru că El este cu ele, de partea lor, și Și-a arătat favoarea în prețul de răscumpărare, deja plătit. El este cu ele, de asemenea, prin cuvântul făgăduinței Sale — prin asigurarea Sa că moartea nu va însemna stingerea vieții, ci numai un somn netulburat în Isus până la înviere. Nu este de mirare, deci, că aceștia pot umbla prin valea umbrei morții cântând și făcând melodii Domnului în inimile lor, chemându-și sufletele cu tot ce este înlăuntrul lor să laude, să slăvească și să mărească numele mare și sfânt al Aceluia care ne-a iubit și ne-a cumpărat cu sângele Său prețios și ne-a chemat la moștenire împreună cu El — dragul nostru Răscumpărător. — Z. '03-413

22 SEPTEMBRIE

Da, fericierea (bunătatea) și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele și voi locui în casa lui Iehova zile îndelungate. — Ps. 23:6; (vezi nota de subsol Cornil. rev.)

Bunătatea și îndurarea la care ne așteptăm dincolo de vâl încep aici, deja, și așa trebuie să le apreciem. Cel ce în prezent nu cunoaște nimic din bucuriile Domnului, este clar că nu va fi pregătit pentru bucuriile Domnului în Împărăție, oricare ar fi binecuvântările și bucuriile la care poate ajunge sub administrația Împărăției, în timpul Vârstei Milenare. Există, deci, bucurie și veselie datorite credincioșilor Domnului, care nu este o chestiune de moment, legată de prima lor acceptare a Domnului și a consacrării lor față de El. Bunătatea și îndurarea Domnului nu trebuie privite ca lucruri ale trecutului îndepărtat, ci trebuie recunoscute și apreciate ca lucruri ale prezentului. Bunătatea și îndurarea lui Dumnezeu ne însoțesc zi de zi, ne înprospătează, ne întăresc, ne binecuvântează. — Z. '03-413

23 SEPTEMBRIE

... Luptați pentru credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna. — Iuda 3

Lupta noastră bună a credinței constă în mare măsură din apărarea Cuvântului lui Dumnezeu care cuprinde de asemenea și apărarea caracterului Său. Aceasta înseamnă dispoziția noastră de a apăra Adevărul cu orice preț și împotriva oricărui număr de agresori* — împotriva crezurilor și teoriilor oamenilor care ar putea denatura vestea bună de mare bucurie pe care Domnul și apostolii au vestit-o și care, mulțumită lui Dumnezeu, va fi pentru tot poporul. Așa cum mai spune apostolul, „eu sunt însărcinat cu apărarea Adevărului”. Nici noi nu putem face mai puțin decât să apărăm Adevărul. Adevărul este reprezentantul lui Dumnezeu, reprezentantul lui Hristos, prin urmare este steagul nostru, și noi, ca adevărați soldați, trebuie să ne apărăm steagul chiar până la moarte. — Z. '03-423

24 SEPTEMBRIE

... Mă port aspru cu trupul meu, și-l țin în stăpânire ca nu cumva ... să fiu eu însumi dezaprobat. — 1 Cor. 9:27

Trupul, carnea are tendința să se ridice din starea sa de moarte socotită. Prin urmare, natura nouă trebuie să vegheze neîntrerupt ca să-și mențină influența, să lupte lupta bună a credinței și să câștige premiul ca un biruitor. Aceste bătălii ale minții noi împotriva trupului sunt o luptă bună, în sensul că ele sunt lupte împotriva păcatelor și slăbiciunilor naturii decăzute. Ele sunt o luptă a credinței, în sensul că întregul curs al Noii Creaturi este un curs al credinței, precum zice apostolul: „umblăm prin credință, nu prin vedere”. Este o luptă a credinței, în sensul că nimeni nu poate susține această bătălie împotriva trupului său, a înclinațiilor și dorințelor sale, decât cel ce poate practica credința în făgăduințe și în Domnul ca ajutorul său. — Z. '03-425

25 SEPTEMBRIE

Care ne-a fost făcut înțelepciune de la Dumnezeu, dreptate (justificare), sfințire și răscumpărare (eliberare). — 1 Cor. 1:30

Cel ce ne-a răscumpărat, adică ne-a cumpărat prin jertfirea vieții Sale, ca Profetul sau Învățătorul nostru ne dă înțelepciune prin Evanghelia Sa, ca să vedem starea noastră decăzută și să-L vedem pe El ca ajutorul nostru; ca Preot al nostru El ne îndreptățește întâi, apoi ne sfințește sau ne consacreză ca subpreoțime a Lui și, în sfârșit, ca Rege va elibera cu totul pe cei credincioși de sub stăpânirea păcatului și a morții, înălțându-i la gloria, cinstea și nemurirea naturii divine, căci: „ne va învia și pe noi împreună cu Isus”.

„Aleluia! Ce Salvator!”

Într-adevăr, El poate și voiește să mântuiască în chip desăvârșit pe toți cei care vin la Dumnezeu prin El. — Z. '03-440

26 SEPTEMBRIE

... Piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos Însuși. În El, toată clădirea bine alcătuită, crește ca să fie un templu sfânt în Domnul. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți o locuință a lui Dumnezeu în Spirit. — Efes. 2:20-22

Pe măsură ce zilele trec, să ne amintim relația noastră triplă cu acest Templu: 1) ca pietre vii suntem încă în stadiul de pregătire; 2) ca membri ai Preoțimeii Regale, ducând chivotul, înaintăm de la starea Tabernacolului la starea Templului, la care unii au ajuns deja și unii sunt încă pe cale; 3) ca popor al Domnului a sosit timpul pentru noi să cunoaștem, să cântăm cu spiritul și înțelegerea cântecul nou al milei, al dreptății, al iubirii și adevărului divin. Să fim credincioși în toate aceste privințe, îndeplinindu-ne partea, și nu peste mult ne vom sfârși calea și gloria Domnului va umplea Templul. — Z. '03-443

27 SEPTEMBRIE

„Să nu ispitești pe Iehova Dumnezeuul tău.” — Mat. 4:7

Poporul Domnului este asaltat neîntrerupt de ispite — sugestii să facă unele minuni în numele Lui și astfel să dovedească, lor înșiși și altora, că ei sunt favoriți ai cerului. Lecția de învățat pentru noi este că lucrarea pe care Tatăl ne-a dat s-o facem nu este să convingem lumea sau să arătăm favoarea Lui față de noi sau importanța noastră pentru El, ci, mai degrabă, să fim liniștiți și umiliți, totuși, în măsura în care rațiunea și buna cuviință permit, să fim eficienți în a lăsa lumina noastră să strălucească și în a vesti virtuțile Celui care ne-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată și de la dorința de-a fi făcători de minuni la poziția înțeleaptă de robi, slujitori ai Adevărului. — Z. '04-9

28 SEPTEMBRIE

... Pentru că potrivnicul vostru, Diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită. Împotriviți-vă lui tari în credință ... — 1 Pet. 5:8,9

Gândul că Satan ni se opune și că noi luptăm nu numai împotriva cărnii și a sângelui, dar și împotriva domniilor și stăpânilor, a duhurilor răutății în locurile înalte de putere, ar fi îngrozitor pentru noi dacă nu ne-am da seama, pe de altă parte, că prin fermitatea deciziei noi primim mari ajutoare și sprijin prin alte puteri nevăzute. Din momentul în care cu hotărâre ne opunem ispitelor și cu hotărâre apărăm pe Domnul și cauza Sa, devenim mai tari în Domnul și în puterea tăriei Lui și mai mare este El, care este pentru noi, decât toți cei care sunt împotriva noastră. — Z. '04-11

Ezitatea*, după ce răul este văzut, mărește puterea ispitei. — Z. '03-32

29 SEPTEMBRIE

Orice inimă îngâmfată este o urâciune înaintea lui Iehova.

— **Prov. 16:5**

Unul din chinurile severe ale Noii Creaturi este cucerirea iubirii pentru spiritul lumesc aflat sub conducerea mândriei. Mândria lumească provoacă la luptă credința în Dumnezeu și ascultarea de El și numai cei curajoși și plini de încredere în Domnul pot să învingă acest uriaș. Este necesar, de asemenea, ca biruința să fie completă -- ca mândria să fie complet umilită, omorâtă, ca niciodată să nu se mai poată ridica spre nimicirea noastră. Aceasta este o luptă individuală și unica armă potrivită împotriva acestui uriaș este pietricica din pârâu, mesajul Domnului, care ne arată ceea ce este plăcut și acceptabil în ochii Lui și care ne asigură că cel ce se umilește va fi înălțat, iar cel ce se înalță va fi umilit. Precum zice poetul: „unde lăudăroșia încetează, începe demnitatea adevărată.”
— Z. '03-329

30 SEPTEMBRIE

Căci dragostea lui Hristos ne constrânge ... — 2 Cor. 5:14

Pare imposibil de a descrie iubirea în sine; cel mai bun lucru ce-l putem face este să descriem purtarea ei. Cei care au o iubire cu asemenea caracteristici sunt capabili s-o aprecieze, dar nu sunt capabili s-o explice. Ea este de la Dumnezeu, ea este asemănare cu Dumnezeu, în inimă, în limbă, în mâini și gânduri; ea supraveghează toate însușirile omenești și caută să le stăpânească pe deplin .... Ca ucenici sau elevi ai lui Hristos suntem în școala Sa și marea lecție pe care El ne-o dă zi de zi și pe care trebuie s-o învățăm în amănunțime, dacă vrem să ajungem ținta înaltei noastre chemări în toate diferitele ei trăsături și ramificații, este lecția iubirii. Iubirea pune stăpânire pe toate vorbele, cugetele, faptele vieții noastre zilnice și este în legătură cu ele. Precum a spus poetul:

„Așa cum fiecare nuanță este lumină,

Tot așa, fiecare îndurare este iubire.”

— Z. '03-55, 58

1 OCTOMBRIE

***„Voi veghea asupra căilor mele, ca să nu păcătuiesc cu limba; îmi voi pune frâu gurii cât va sta cel rău înaintea mea”.
— Ps. 39:1***

Probabil că fiecare om cu experiență va fi de acord pe deplin cu afirmația că limba este mai puternică în influența ei decât oricare alt membru al trupului, atât în ce privește binele cât și răul. Experiența ne învață, de asemenea, că cei mai mulți oameni mai ușor își stăpânesc oricare alt organ decât limba. Limba este un serv atît de iscusit, încât fiecare ambiție, patimă și înclinare a naturii căzute caută s-o folosească drept servitor sau canal al răului. Prin urmare, din partea creștinului se cere vigilență, înțelepciune și grijă crescute, ca să poată governa acest membru al trupului său și să-l supună noii minți în Hristos, ca el să nu mai fie o piedică lui și altora, ci dimpotrivă, un ajutor pe calea îngustă. — Z. '97-156

2 OCTOMBRIE

... Uitând ce este în urmă ... — Filip. 3:13

Noi uităm lucrurile care sunt în urmă deoarece este drept să facem așa. Deoarece Dumnezeu le uită și declară că El a aruncat imperfecțiunile noastre înapoia Sa; că toate imperfecțiunile noastre sunt acoperite în ochii Săi prin meritul Celui care ne-a iubit și a murit pentru noi, pe care noi Îl iubim și în care ne încredem și în ale cărui urme căutăm să umblăm cu mai multă sau mai puțină imperfecțiune, după măsura defectelor moștenite în trupul nostru. Nu vrem să sugerăm că alunecările sau eșecurile trebuie să fie considerate cu ușurință sau să fie uitate repede, dimpotrivă, trebuie îndreptate după măsura capacității noastre și zi de zi trebuie cerută iertarea divină pentru aceste defecte. — Z. '04-23

3 OCTOMBRIE

Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta și peste nici o piedică nu dau. — Ps. 119:165; (Sf. Scr 1874)

Cererile noastre trebuie să fie tot mai mult pentru har și înțelepciune, pentru roadele Spiritului, pentru ocazii de-a servi Domnului și fraților și pentru a crește tot mai mult în asemănare cu Fiul iubit al lui Dumnezeu .... În astfel de condiții cine se poate îndoi de faptul că promisa „pace a lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere” va „păzi” asemenea „inimi” și gândurile lor? Această pace, prin ea însăși, va alunga unul din marile rele ce chinuie inimile multora. Egoism și ambiție vor avea puțin loc în inima astfel umplută. Pacea divină poate locui în inimile noastre și poate domni în ele, așa încât să țină departe grijile și agitația lumii, chiar și atunci când ne înconjură aceste condiții nefavorabile – chiar și atunci când adversarul însuși ne asaltează prin agenții înșelați. — Z. '04-24

4 OCTOMBRIE

El le-a zis: „Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni”. — Mat. 4:19

Toate afacerile vieții ne învață lecții folositoare pentru viitor, dacă noi vrem să le primim. A fost poate ceva deosebit de folositor în meseria pescuitului, ceva ce se poate asemana în mod special cu marea lucrare la care au fost angajați apostolii pentru tot restul vieții lor. Domnul nostru ne dă de înțeles aceasta în chemarea Sa. Meșteșugul pescuitului cere energie, tact*, momeală potrivită și pescarii să stea ascunși. Aceste patru lucruri sunt necesare și pentru pescuitul spiritual, în care Domnul ne oferă privilegiul de-a ne angaja. Să ne amintim că precum peștii se sperie ușor dacă văd că cineva vrea să-i prindă, tot așa și oamenii se feresc să fie prinși prin ceva — în special când au cât de puțină suspiciune* că și-ar putea pierde libertățile; astfel i se pare lumii consacrarea. — Z. '04-26,27

5 OCTOMBRIE

... Gândiți-vă la Cel ce a răbdat acest fel de împotrivire din partea păcătoșilor asupra Sa, ca să nu vă osteniți, descurajați fiind în cugetele voastre. — Evr. 12:3; (Sf. Scr. 1874)

Vai, câți din adevărații copii ai lui Dumnezeu devin osteniți și descurajați în cugetele lor și sunt în pericolul de-a pierde premiul cel mare, pentru că n-au gândit, n-au studiat, n-au înțeles, n-au luat în considerare pe Domnul și credințioșia cu care El a îndurat împotrivirea. Dacă ar lua în considerare perfecțiunea Lui și cum a strălucit în întuneric lumina reprezentată de El și totuși nu a fost apreciată, atunci s-ar aștepta ca nici lumina răspândită de ei să nu fie apreciată. Dacă ar lua în considerare cât a suferit Domnul în toate privințele, pe nedrept, pentru dreptate și ar medita că purtarea lor, chiar dacă este bine intenționată, este imperfectă, aceasta i-ar întări să îndure suferințe ca buni ostași ai lui Hristos, să nu obosească făcând binele și să nu se descurajeze sub împotrivire. — Z. '04-38

6 OCTOMBRIE

Nu știți de ce duh sunteți însuflețiți. Căci Fiul Omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor ci ca să le mântuiască. — Luc. 9:55,56

Așa este cu toți ucenicii Domnului: străduința lor continuă trebuie să fie pentru a evita dispoziția, prea critică, de a condamna și a nimici pe alții în timp ce doresc milă pentru ei înșiși. Regula stabilită de Domnul este aceea că trebuie să așteptăm mila Sa numai în măsura în care noi exercităm acest har față de alții. Dispoziția de-a găsi greșeli, care este gata să acuze și să condamne pe fiecare, arată o stare greșită a inimii — una de care trebuie să se ferească tot poporul Domnului. Mila, bunătatea și iubirea sunt elementele de caracter pe care El vrea să le vadă în israeliții spirituali și fără de care nu multă vreme putem rămâne copii ai Lui. — Z. '04-43

7 OCTOMBRIE

Însă oricine aude aceste cuvinte ale Mele și nu le face, va fi asemănat cu un om fără minte care și-a zidit casa pe nisip. — Mat. 7:26

Speranțele zidite pe promisiunile Domnului și care nu sunt însoțite de fapte sunt speranțe zidite pe nisip. Este numai o problemă de timp, până ce marele timp de încercare va veni și se va dovedi că aceste speranțe sunt mai rele decât nefolositoare. Se va dovedi că ele au înșelat pe cei ce le-au nutrit, care credeau că au asigurată o parte în Împărăție. Dimpotrivă, cei care zidesc cu supunere, a căror inimă și limbă mărturisesc și onorează pe Domnul, care își confirmă credința prin fapte și roadele lor dovedesc legătura lor vitală cu Domnul -- aceștia răzbat prin toate furtunile vieții și niciodată nu vor fi mișcați, niciodată nu vor fi clătinați, căci sunt pe temelie. -- Z. '04-46

8 OCTOMBRIE

Nu vă amăgiți... cel ce seamănă pentru corpul său, din corp va secera stricăciune; iar cel ce seamănă pentru Spirit, din Spirit va secera viață eternă. — Gal. 6:7, 8; (Sf. Scr. 1874)

Semănăm pentru trup de fiecare dată când permitem dorințelor carnale, egoiste, nedrepte, necinstite ale trupului să stăpânească în inimile și viețile noastre și fiecare semănare o înlesnește pe următoarea și face și mai sigur sfârșitul aceluia drum, care este moartea -- moartea a doua. Dimpotrivă, orice rezistență față de dorințele trupești egoiste etc., orice exercitare a noii minți, a noii voințe în direcții spirituale, în lucruri care sunt curate, nobile, bune, adevărate, este semănare pentru Spirit, care va dezvolta în plus roadele Spiritului, darurile Spiritului, care, dacă perseverăm în ele, în cele din urmă ne vor aduce în acord cu făgăduințele și aranjamentele grațioase ale Domnului -- viața eternă și Împărăția. — Z. '04-57

9 OCTOMBRIE

„De ce vă este frică, puțin credincioșilor?” — Mat. 8:26

Fiecare experiență ne poate fi de folos. Dacă la început am fost fricoși și am strigat cu glas tare, curând am primit ajutor, poate însoțit de mustrarea: „puțin credinciosule”. Dar, pe măsură ce am primit lecție după lecție, Învățătorul va aștepta — și noi înșine trebuie să așteptăm de la noi — mai mare credință, mai mare încredere, mai mare pace, mai mare bucurie în Domnul; mai mare încredere în prezența Sa cu noi și în grija Sa față de noi, în puterea Sa de a ne elibera de adversar și de orice rău și că, în cele din urmă, El ne conduce în siguranță în portul pe care-l căutăm — Împărăția cerească. — Z'04-60

10 OCTOMBRIE

... V-ați dezbrăcat de omul cel vechi cu faptele lui și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoaștere deplină după chipul Celui care l-a creat. — Col. 3:9,10

Numai în mintea, în voința noastră cele vechi s-au dus și toate s-au făcut noi. De fapt, această schimbare va fi împlinită când acest muritor va fi îmbrăcat în nemurire, când ce este supus putrezirii va fi înviat în neputrezire — în glorie, în putere, ca ființe spirituale. Dar până atunci, ca să fim socotiți vrednici de o parte în întâia înviere, se cere să ne arătăm bunăvoința, dorința serioasă de a fi așa cum Domnul dorește să fim. Aceasta, însă, nici într-un mod n-am putea-o arăta mai bine Domnului și nouă înșine și nimic n-ar putea să ne fie de mai mare ajutor, decât de a ține sub strictă supraveghere inimile și cugetele noastre. — Z. '04--25

11 OCTOMBRIE

„Curățiți-vă cei care purtați vasele lui Iehova!”

— Isa. 52:11

Metoda divină pare să fie de-a face o deosebire clară între servitorii lui Dumnezeu și servitorii răului. Privilegiul de-a mărturisi pentru Dumnezeu sau de a fi ambasadori ai Adevărului este o favoare rezervată pentru poporul Domnului. El nu caută pe cel rău, nici demonii căzuți, nici femei sau bărbați răi pentru a fi vestitorii veștilor bune. Poporul Domnului să remarce cu grijă acest lucru și să respingă serviciile tuturor acelor care nu dovedesc unire din inimă cu Domnul. „Dumnezeu zice însă celui rău: «Ce tot înșiri tu legile Mele și ai în gură legământul meu, când tu urăști muștrările și arunci cuvintele Mele înapoia ta?»” — Ps. 50:16,17. — Z. '04-28

12 OCTOMBRIE

Uitați-vă cu atenție cum cresc crinii de pe câmp ....

— Mat. 6:28

Domnul nostru ne atrage atenția că lucruri atât de simple ale naturii trebuie studiate și luate în considerare. Lecțiile de învățat, privitoare la toate afacerile vieții, vor fi folositoare pentru cei care le studiază din punctul de vedere corect, al credinței în Creator și al înțelegerii faptului că El este, în mod necesar, întruchiparea și reprezentantul celor mai înalte și mai nobile calități pe care le poate concepe mintea omenească; El este perfect în Dreptate, în Înțelepciune, în Putere, în Iubire .... Inima care ia astfel în considerare lucrurile face progrese, crește în har, în cunoștință și iubire. Inima care nu reușește să ia în considerare lucrurile mici, nu reușește să aprecieze nici lucrurile mai mari și este împiedicată de la o apreciere cuvenită a planului Său și astfel de la aprecierea cuvenită a caracterului Său. — Z. '04-37,38

13 OCTOMBRIE

„... Eu îți voi arăta credința mea din faptele mele.”

— **Iac. 2:18**

Cu toate că poporul Domnului din vârsta prezentă nu trebuie judecat după faptele sale, ci după credința sa, totuși fapte se vor cere. Prin fapte ne demonstrăm credința și — mulțumim lui Dumnezeu — fapte imperfecte Îi pot demonstra loialitatea* intenției și voinței noastre . . . . Dacă faptele noastre demonstrează Domnului sinceritatea credinței noastre, această credință va putea fi primită de El și noi vom fi socotiți perfecți și ni se va acorda o parte în Împărăție și în toate lucrurile mari și prețioase pe care Dumnezeu le păstrează pentru cei ce-L iubesc — nu numai în cuvinte, ci și în fapte, — pentru cei care prin faptele vieții se străduiesc să manifeste, să demonstreze iubirea lor. — Z. '04-45

14 OCTOMBRIE

A practica dreptatea și judecata este mai plăcut lui Iehova decât o jertfă. — Prov. 21:3

Noi trebuie să creștem în iubire și iubirea este lucrul principal. Dar înainte de a putea face mari progrese în cultivarea iubirii, trebuie să învățăm să fim echitabili, corecți, drepecți. Lucrul acesta este bine prezentat în proverbul care spune că omul trebuie să fie drept înainte de a fi generos. Prin urmare, este de datoria poporului Domnului, a Noii Creații, să studieze continuu acest subiect al dreptății și să pună zilnic în practică lecțiile conținute în Cuvântul divin. Acei care înainte de a începe edificarea iubirii pun această bună temelie caracterului lor, vor constata că fac progresul cuvenit. Orice iubire întemeiată pe nedreptate sau pe idei greșite despre dreptate este înșelătoare, nu este iubirea pe care Domnul o va cere ca proba uceniciei. — Z. '04-56,57

15 OCTOMBRIE

„Aveți credință în Dumnezeu!” — Marc. 11:22

De când am devenit urmașii Domnului experiențele noastre zilnice au fost conduse și păzite de puterea nevăzută, cu intenția ca noi, fiind ucenici în școala lui Hristos, să putem fi toți învățați de El și să dezvoltăm tot mai mult darurile Spiritului și în special mai multă credință. Cât de importantă este credința poate că nici nu putem aprecia acum pe deplin. Ea pare să fie acel lucru pe care Domnul îl caută în mod special la cei ce sunt chemați acum să-i fie urmași .... Prin urmare, conform credinței noastre vom fi în stare să ne bucurăm chiar și în strâmtorare. Nu ne putem bucura în suferințe, dar ne putem bucura la gândul pe care credința îl leagă de ele — și anume că acestea sunt doar întristări ușoare, care lucrează pentru noi mai presus de orice măsură o greutate veșnică de slavă. — Z '04-59

16 OCTOMBRIE

A oprit furtuna, a adus liniștea ... — Ps. 107:29

Noi cei de azi reprezentăm cauza Domnului în mijlocul elementelor furioase ale patimilor, împotrivirilor omenești etc. și inimile noastre ar fi uneori disperate dacă credința noastră n-ar fi în stare să vadă pe Domnul cu noi în corabie și să înțeleagă că prin marea Lui putere, la timpul și în felul Său, El va vesti lumii pace .... Cu toate acestea, să nu ne surprindă dacă ne stă înaintea o oră întunecată, dacă va veni vremea când vânturile furtunoase vor fi atât de feroase încât mulți vor striga cu frică și cutremur. Să ne însușim bine experiențele prețioase ale timpului prezent, pentru ca atunci să nu ne părăsească credința, ca și în cel mai întunecos ceas să fim în stare să cântăm și să ne bucurăm în Acela care ne-a iubit și ne-a cumpărat cu sângele Său prețios și să cântăm cântarea lui Moise și a Mielului. — Z '04-60

17 OCTOMBRIE

El te va acoperi cu penele Lui și vei avea un refugiu sub aripile Lui. — Ps. 91:4

Atât de aproape de inima Sa adună lehova pe copiii Săi supuși și credincioși, încât ei simt căldura iubirii Lui și limbajul afectuos al inimii lor este: „aș vrea să locuiesc pe vecie în cortul Tău” — sub protecția Ta — „să alerg la adăpostul aripilor Tale . . . , căci Tu ai fost un adăpost pentru mine, un turn tare împotriva vrăjmașului . . . căci Tu Dumnezeu, ai auzit jurămintele mele” — consacrarea mea -- „Tu mi-ai dat moștenirea celor ce se tem de Numele Tău” -- Ps. 61:4,3,5; — Z. '04-75

„Dar eu voi cânta puterea Ta; dis-de-diminează, voi lăuda bunătatea Ta. Căci Tu ai fost un turn de scăpare pentru mine, un loc de adăpost în ziua necazului meu.” — Ps. 59:16.

18 OCTOMBRIE

Cel leneș la lucrul său este frate cu risipitorul.
— Prov. 18:9; (Sf. Scr. 1874)

Nu putem vedea risipa la vreunii din poporul consacrat al Domnului fără să simțim că oricât de mari progrese au făcut în înțelegerea gândului Domnului, în acest punct ei sunt încă deficitari. Prețuirea darului și respectul față de Dătător implică să îngrijim și să administrăm toate lucrurile care ne vin de la Tatăl nostru Ceresc — fie lucruri pământești, fie lucruri spirituale. Conform parabelor Domnului El măsoară iubirea și zelul nostru, într-o măsură considerabilă, după felul în care ne folosim sau abuzăm de talentele, ocaziile, binecuvântările trecătoare și spirituale, dăruite nouă acum. — Z. '04-77

19 OCTOMBRIE

Fără plată ați primit, fără plată să dați. — Mat. 10:8

Să fim gata să dăm tuturor celor ce sunt însetați și înfomețați după hrana binecuvântată care ne-a înprospătat și ne-a întărit și pe noi atât de mult. Dacă ei n-o vor primi vor cădea pe drum în căutarea altei hrane. Noi avem exact lucrul de care au nevoie toți cei din casa credinței, fără de care ei nu-și pot menține starea, nu pot înainta și cu siguranță se vor descuraja. Orice mijloace bănești putem avea pentru a răspândi pâinea vieții la alții sau orice cunoștință a Adevărului putem avea, nu trebuie nici să le înmagazinăm în mod egoist, nici să ne împărtășim numai noi din ele. Trebuie să le consacram Domnului și din această consacrare Domnul va aduce binecuvântare altora și încă mai mari binecuvântări asupra minții și inimii noastre. — Z. '04-78

20 OCTOMBRIE

Fiți dar înțelepți ca șerpii și fără răutate ca porumbeii.

— Mat. 10:16; (Cornilescu)

O, dacă toți din poporul drag al Domnului ar putea învăța valoarea înțelepciunii în străduințele lor de a sluji Adevărului! Nu numai că Domnul nostru ne-a învățat să fim înțelepți ca șerpii și fără răutate ca porumbeii, dar ne-a și exemplificat această lecție în viața Sa proprie, spunând cu altă ocazie apostolilor: „Mai am să vă spun încă multe lucruri, dar acum nu le puteți purta”. Noi trebuie să învățăm, de asemenea, că sunt momente potrivite și altele nepotrivite pentru a spune anumite adevăruri și că există metode înțelepte și neînțelepte de a le prezenta. Nu este destul că nu vorbim neadevăruri; nu este destul că vorbim adevărul; în plus, trebuie să căutăm să vorbim adevărul în iubire, și iubirea care este antrenată întrebunțează înțelepciunea ca să poată realiza mai mult bine. — Z. '04-91

21 OCTOMBRIE

„Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău.”
— **Luc. 11:2**

Aceasta exprimă adorare, aprecierea bunătății și măreției divine și reverența* corespunzătoare. Când adresăm cererile noastre către Domnul primul cuget nu trebuie să fie unul egoist, referitor la noi înșine sau la interesele altora dragi nouă, ci Dumnezeu să fie primul în toate gândurile, scopurile și socotelile noastre. Pentru nimic ce nu este în armonie cu cinstirea numelui Tatălui nostru Ceresc nu trebuie să ne rugăm, nu trebuie să cerem nimic, nici pentru noi, nici pentru iubiții noștri, ce n-ar putea fi pe deplin aprobat și ce El nu ne-a îndreptățit să cerem. Poate că nici o calitate a inimii nu este într-un mai mare pericol de a dispărea între cei ce se numesc creștini, decât acest gând al reverenței pentru Dumnezeu. — Z. '04-118

22 OCTOMBRIE

„Puteți voi să beți paharul pe care am să-l beau Eu ...?”
— **Mat. 20:22**

Curajul Domnului pe calea îngustă ne umple de admirație. Ce caracter puternic avea El! El nu S-a gândit să se întoarcă înapoi; El s-a concentrat asupra împlinirii voinței Tatălui Său — în jertfirea de Sine în interesul altora. Nobil model au avut apostolii înaintea lor — de măreție în umilință, de învingere prin serviciu.

Este bine să avem clar în minte că dacă nu ne împărtășim de paharul Lui și nu ne cufundăm în moartea Lui, nu putem avea nici parte în Împărăția Lui de glorie. Deci să socotim toate lucrurile ca pierdere, ca gunoi, ca să putem obține această experiență necesară. Și când vine să nu ne temem, să nu ne gândim la probele înfocate ce ne vor proba ca la un lucru străin. Dimpotrivă, chiar la aceasta am fost chemați, ca să putem suferi acum cu Domnul, ca în curând să fim și glorificați cu El. — Z. '04-138, 139

23 OCTOMBRIE

**... Oricare va voi să fie cel dintâi între voi, să fie robul vostru.
— Mat. 20:27**

Între neamuri conducătorii sunt domni care nu servesc, ci sunt serviți, dar printre urmașii lui Isus regula trebuie să fie inversă: cel ce va servi mai mult să fie mai apreciat. Câtă frumusețe este în ordinea lucrurilor divine! În ce deplin acord cu principiile arătate aici pot fi cei care gândesc drept! Cât de înțelepte sunt acestea și cât de contrare sunt ele cu spiritul lumii! Într-adevăr, urmașii Domnului vor fi în sensul acesta un popor deosebit** în zelul lor pentru fapte bune — pentru a servi unul altuia și pentru a face bine tuturor oamenilor, după cum au ocazia. — Z. '04-140

24 OCTOMBRIE

**Pe când Îl duceau, au pus mâna pe un anume Simon
... și i-au pus crucea în spinare ca s-o ducă după Isus. — Luc.
23:26**

Adeseori ne-am întrebat unde erau Petru, Ioan și Iacov de n-au văzut sarcina Învățătorului ca să-l fi alergat în ajutor? Dacă suntem înclinați să invidiem pe Simon pentru privilegiul că a putut ajuta Învățătorului în ducerea crucii, să ne gândim că mulți dintre frații Domnului poartă zilnic cruci simbolice, că este privilegiul nostru să le ajutăm și că Domnul acceptă să socotească orice serviciu făcut urmașilor Lui credincioși ca făcut persoanei Sale .... După cum crucea de lemn n-a fost cea mai grea povară a Domnului nostru, tot așa, urmașii Săi au cruci pe care lumea nu le vede, dar pe care „frații” trebuie să le înțeleagă. „Purtați-vă sarcinile unii altora și astfel veți împlini legea lui Hristos”. — Z. '04-155

25 OCTOMBRIE

„Întăriți-vă și lucrați și lehova să fie cu cel ce va face binele!”

— 2 Cron. 19:11

Oricine are vreo datorie de îndeplinit să nu se teamă și în timp ce căutăm să îndeplinim îndatoriri neplăcute într-o manieră binevoitoare, atât dreaptă cât și iubitoare, să nu ne temem de oameni, ci mai degrabă să ne temem de Domnul și să fim atenți să-I plăcem Lui.

Să-și lupte lumea luptele ei, Domnul va supraveghea și rezultatele vor fi în cele din urmă glorioase. Noi care aparținem poporului nou, Împărăției noi, care nu este din lumea aceasta, să nu folosim arme trupești, ci sabia Spiritului — să luptăm lupta bună a credinței, să apucăm lucrurile mărețe ce ne stau înaintea și nu numai noi să stăm în picioare, ci să ajutăm să stea pe toți cei concepuți de același Spirit și membri ai aceleiași armate cerești, desăvârșiți în El, care este Capul trupului și Căpetenia mântuirii noastre. — Z. '04-207,205

26 OCTOMBRIE

Aruncând asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi. — 1 Pet. 5:7

Această sugestie pe care ne-o dă Cuvântul este foarte încurajatoare și mângâietoare. Cu toate acestea, pe măsură ce trec anii lor ca membri ai familiei lui Dumnezeu și de educare în școala lui Hristos, poporul Domnului să învețe tot mai bine că nu trebuie să ceară Domnului să le conducă eforturile conform înțelepciunii lor, că nu trebuie să ceară ca voința lor să se facă pe pământ sau în cer, ci, mai curând, spunând Domnului sarcinile lor mari și mici, ei trebuie să-și dea seama de iubirea și simpatia Lui și să și-o însușească și ca balsam al inimii lor să folosească asigurările mângâietoare ale Cuvântului Său, deoarece Dumnezeu este în stare și vrea să facă toate experiențele lor folositoare, dacă ei cu încredere și convingere rămân în El. — Z. '04-237

27 OCTOMBRIE

Zilele mele sunt în mâna Ta. — Ps. 31:15

Toți servitorii consacrați ai Domnului și-au devotat viața ca jertfă când au devenit urmași ai Mielului și dacă neconținut ar putea să-și înțeleagă consacrarea, ar fi gata în orice moment pentru desăvârșirea jertfei după plăcerea Domnului și prin orice mijloc sau pe orice cale pe care providența Sa le poate permite. Consacrații Domnului din clasa Ilie să-și aducă aminte că nici un fir de păr de pe capetele lor nu poate cădea fără cunoștința și permisiunea Tatălui lor și că dispoziția inimii lor trebuie să fie cea exprimată de scumpul nostru Mântuitor, capul corpului lui Ilie, când a spus: „Nu voi bea paharul pe care Mi-l-a dat Tatăl să-l beau?” Limbajul inimii lor să fie acela exprimat de poet: „De când Dumnezeu mă conduce

În orice soartă sunt fericite”. — Z. '04-237

28 OCTOMBRIE

Spiritul Stăpânului Iehova, este peste Mine, căci Iehova M-a uns ... să mângâi pe toți cei întristați; să dau ... frumusețe în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie în locul plânsului. — Isa. 61:1,2,3

Însărcinarea noastră este să căutăm pe cei blânzi, pe cei întristați, care și-au dat seama de neajunsurile și slăbiciunile lor și care caută refugiu și eliberare. Este o parte a însărcinării noastre să le atragem atenția asupra Mielului lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii, să le arătăm frumusețea învierii în locul cenușii morții și gloriile, care, după promisiunea Domnului, vor lua curând locul spiritului de apăsare, dezamăgire, întristare și tulburare de azi. Este însărcinarea noastră să spunem acestora că „dimineața vine veselia”, să-i ajutăm să se ridice și imediat să îmbrace hainele laudei și să înceapă să umble în înnoirea vieții, cu o „cântare nouă pe buze — chiar îndurările Dumnezeului nostru”. — Z. '04-295

29 OCTOMBRIE

Suntem încolțiți în toate chipurile, dar nu la strâmtoare; în grea cumpănă, dar nu deznădăjduiți; prigoniți, dar nu părăsiți; trântiți jos, dar nu omorâți. Purtăm întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorârea Domnului Isus ... — 2 Cor. 4:8-10 (Cornil.)

Cei ce pentru Domnul, pentru Adevăr suferă cu bucurie cea mai mare rușine, cea mai mare ocară, cele mai mari încercări, cele mai mari persecuții în viața prezentă și astfel au experiențe foarte asemănătoare cu cele ale Învățătorului și Modelului nostru, putem fi siguri că vor primi o mare răsplată în viitor, în măsura credincioșiei lor manifestată în astfel de sacrificii; precum a declarat apostolul: „chiar o stea se deosebește în strălucire de altă stea”. — Z. '01-55

30 OCTOMBRIE

Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. — Mat. 6:24

Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona". Experiența și observația confirmă aceasta și de aceea vedem, ca regulă, că în lucrurile spirituale oamenii sunt fie reci, fie fierbinți .... Noi să căutăm „mai întâi (în principal) Împărăția lui Dumnezeu". Aceasta trebuie să fie preocuparea noastră principală, care să ne cuprindă tot timpul, toată atenția, toată gândirea, toată energia, toată influența și toate mijloacele pe care le avem — se subînțelege că lucrurile necesare pentru viața prezentă fac excepție; și iubirea și zelul nostru se vor manifesta în măsura în care suntem gata să jertfim chiar și din lucrurile pământești necesare, pentru lucrurile cerești. — Z. '01-61

31 OCTOMBRIE

Fiindcă bunătatea (favoarea) Ta prețuiește mai mult decât viața, buzele mele Te vor lăuda. — Ps. 63:3

Acei care au gustat din darul Domnului, care au ajuns la convingerea că favoarea Lui este mai bună decât viața și care cu bucurie au pus pe altarul Lui toate bunurile pământești, speranțele și ambițiile, se bucură să spună veștile bune altora, se bucură să vestească virtuțile Celui care i-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. Vestea este prea bună ca să fie reținută. Aceștia nu numai că nu necesită să fie angajați pentru a o vesti, ci sunt dispuși ca vestirea și bucuria favorii lui Dumnezeu legată de vestire să-i coste ceva — strămtorare, bani, pierderea prietenilor pământești, încordarea sau chiar ruperea unora dintre relațiile familiale, cât și priviri ostile din partea lumii și bisericismului. — Z. '01-246

1 NOIEMBRIE

Pune, Iehova, o strajă înaintea gurii mele și păzește ușa buzelor mele! — Ps. 141:3

Numărul paznicilor sau a pichetelor care-și fac datoria stând de pază asupra faptelor și cuvintelor noastre se va micșora pe măsură ce se va întări linia de pază a minții și gândurilor noastre. Aici trebuie să fim în special veghetori, „căci din plinătatea inimii vorbește gura”. Acest adevăr general este în special exemplificat în regenerați*, care sunt, proporțional, mai deschiși în purtare și vorbire decât alții. Având în inimă sentimente drepte sunt poate mai puțin atenți decât înainte la felul lor de exprimare. Dar cu atât mai mult trebuie să-și amintească cuvintele apostolului: „dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvârșit”. — Iac. 3:2. — Z. '04-23

2 NOIEMBRIE

„Iehova este acesta, să facă ce este bun în ochii Săi.”

— 1 Sam. 3:18

Noi nu știm ce este spre binele nostru cel mai înalt. Uneori lucrurile după care tânjim și dorim să le avem, considerându-le bune, ar putea în realitate să fie în dezavantajul nostru. Bindecuvântații sunt aceia care prin credință sunt în stare să străbată întunecimea tuturor încercărilor, a greutăților și nedumeririlor și să-și dea seama că Domnul „cunoaște pe cei care sunt ai Săi” și că El face ca toate lucrurile să lucreze împreună spre binele lor. — Z. '01-148

Noi trebuie să așteptăm cu răbdare pe Domnul și cu răbdare trebuie să primim experiențele pe care providențele* Lui le pun de-o parte pentru noi, nepunând la îndoială înțelepciunea, iubirea și puterea Celui cu care avem de-a face. — Z. '01-317

3 NOIEMBRIE

„Vegheați și rugați-vă ca să nu intrați în ispită; spiritul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.” — Mat. 26:41

Unii fac greșeala că se roagă fără să vegheze, iar alții că veghează fără a se ruga. Dar singura metodă sigură și corectă este aceea pe care ne-a arătat-o Domnul și anume să unim rugăciunea cu vegherea. Trebuie să veghem și să ne apărăm împotriva influențelor acaparatoare* ale lumii, ale trupului și ale diavolului. Trebuie să veghem pentru toate încurajările cuvântului Domnului, pentru mărturiile împlinirii lor, pentru semnele care indică prezența Lui și pentru marile schimbări de dispensație ce sunt gata să se producă. Trebuie să veghem pentru tot ce ne întărește în credință, speranță, loialitate* și iubire și veghind trebuie să ne rugăm fără încetare. Noi trebuie să ne rugăm împreună ca popor al Domnului; trebuie să ne rugăm în casele noastre ca familie; trebuie să ne rugăm în secret, individual. — Z. '01-80

4 NOIEMBRIE

... S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat chip de rob ...

— Filip. 2:7

După cum nimeni nu poate sluji la doi stăpâni, să-i mulțumească pe amândoi și să le facă dreptate la amândoi, interesele lor fiind opuse, nici noi nu putem sluji lui Dumnezeu și dreptății și totodată să fim plăcuți și acceptați de potrivnic și de cei ce sunt în armonie cu el, care domnește în dispensația prezentă, „prințul lumii acesteia”. Toți din poporul consacrat al Domnului, care vreau să adune comori în cer și să fie bogați înaintea lui Dumnezeu, trebuie să fie dispuși să devină fără onoare între cei ce nu sunt consacrați și care, oricare le-ar fi pretențiile, în realitate servesc Mamonei, egoismului, vieții prezente și nu sacrifică aceste interese pentru a ajunge în Împărăția cerească. — Z. '00-318

5 NOIEMBRIE

... Și fiindcă avem un Mare Preot peste casa lui Dumnezeu, să ne apropiem cu o inimă curată, cu o deplină siguranță a credinței. — Evr. 10:21,22

Să ne amintim că Cel care a început lucrarea bună nu se schimbă niciodată și că dacă inima noastră este încă în armonie cu El, dacă credința noastră în marea ispășire este încă clară și fermă, dacă consacrarea noastră este încă deplină și completă, astfel că în afacerile noastre ne străduim să îndeplinim nu voința noastră, ci a Lui, atunci, într-adevăr, putem avea deplină siguranță a credinței, căci, știind că Dumnezeu este neschimbător și că noi suntem încă în armonie cu făgăduințele și aranjamentele Sale, știm că toate providențele* Sale îndurătoare sunt puse încă în lucrare pentru noi. Aceasta este deplina siguranță a credinței, deplina încredere în Domnul. — Z. 00-170

6 NOIEMBRIE

Vă îndemn, dar, fraților, pentru îndurările lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta este slujirea voastră înțeleaptă.— Rom. 12:1

A pune tot ce avem în serviciul Domnului nu este numai un lucru rezonabil, dar este o jertfă mult prea mică, mult mai puțin decât ceea ce ne-ar place să-l dăm Celui care a arătat atâta îndurare și har față de noi. Așa ar trebui să simțim chiar dacă n-ar fi nici o răsplătă pentru consacrarea noastră. Dar, fiindcă Domnul ne-a pus înaintea mari răsplăți și binecuvântări, trebuie să simțim că respingerea acestora ar indica nu numai lipsa de apreciere a milei divine, ci ar indica de asemenea și slăbiciunea minții, a judecății noastre, care nu este în stare să cântărească plăcerile neînsemnate și trecătoare, de câțiva ani, ale propriei voințe, față de eternitatea de bucurie, binecuvântare și glorie în armonie cu Domnul. — Z. '00-170

7 NOIEMBRIE

Și am văzut sufletele celor ce li se tăiasă capul din cauza mărturieilui Isus și din cauza Cuvântului lui Dumnezeu.— Apoc. 20:4

Cu toate că această tăiere a capului este simbolică și nu literală, totuși, ea are o adâncă semnificație .... Ea înseamnă nu numai moartea voinței proprii, ci și separarea de orice alți capi, alte guvernământe și alți legiuitori și nerecunoașterea nici unui alt „cap” în afară de Isus, pe care Dumnezeu L-a desemnat să fie Cap al Bisericii, care este corpul Său .... Ea înseamnă nu numai separarea de capete instituționale și de autorități, ci și încetarea de-a avea cap și voință proprie și primirea în loca conducerii și voinței Domnului Isus. Asupra aceluiași gând ne atrage atenția și apostolul în Romani 6:3, unde declară că noi ne-am botezat în corpul lui Hristos ca membre ale acestui corp, sub un singur Cap, Hristos, prin botezul în moartea Sa — o deplină consacrare a voinței noastre și, în cele din urmă, o depunere completă a vieții noastre, cu credincioșie, până la moarte. — Z. '00-285

8 NOIEMBRIE

Să nu iei în deșert Numele lui Iehova Dumnezeuul tău.

— *Exod. 20:7*

Deși această poruncă nu s-a dat Israelului spiritual, este ușor de observat cât de mult ne privește spiritul ei . . . . Noi ne-am luat ca nume numele lui Hristos. Noi suntem considerați ca membre ale corpului lui Hristos. Numele sfânt al Capului aparține tuturor membrilor corpului. Numele onorat al Mirelui aparține și miresei Sale. Câtă grijă trebuie să ne inspire gândul acesta și cât de potrivit este să ne spunem nouă înșine: „trebuie să fiu atent să nu fi luat în deșert numele Domnului — să apreciez onoarea, demnitatea și responsabilitatea poziției mele ca reprezentantul și ambasadorul Său în lume. Voi umbla cu prudență, căutând, atât cât este posibil, să nu aduc dezonoare acestui nume, ci dimpotrivă, să-l onorez în fiecare gând, cuvânt și faptă”. — Z. '04-73

9 NOIEMBRIE

***Căci corpul pofteste împotriva Spiritului și Spiritul împotriva corpului și aceștia se împotrivesc unul altuia, încât nu faceți cele ce ați voi.* — Gal. 5:17; (Sf. Scr. 1874)**

Aceasta este marea și neconținută luptă, căci, deși voința nouă se afirmă, subjugă trupul și îl obligă să se supună minții noi, totuși, trupul muritor, nefiind mort în realitate, vine în continuă atingere cu lumea și cu adversarul și aceștia neconținți îl stimulează, îl întăresc cu griji lumești, ambiții, metode, lupte, conflicte și nesupunere față de voința nouă. Nici un sfânt nu este fără astfel de experiențe — lupte interne și externe. Trebuie luptat până la sfârșit, altfel marea răsplată pentru care luptăm nu va fi câștigată. Deși Noua Creatură, prin harul și puterea Domnului, stăpânește adesea trupul muritor, totuși, până la moarte nu poate fi vorba de încetarea conflictului. — Z. '03-424

10 NOIEMBRIE

Dragostea ... nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr. — 1 Cor. 13:6

Oare sunt principiile a ceea ce este drept și nedrept atât de bine fixate în mintea mea și sunt eu în deplin acord cu ce este drept și atât de în opoziție cu ce este nedrept, încât să nu încurajez nedreptatea, ci trebuie să o condamn chiar dacă mi-ar aduce avantaj? Sunt eu într-un asemenea acord cu dreptatea, cu adevărul încât să nu pot evita să mă bucur în Adevăr și în prosperitatea lui, chiar dacă el răstoarnă unele din părerile mele preconceptuate sau chiar dacă este spre dezavantajul unora dintre interesele mele pământești? Iubirea lui Dumnezeu, pe care apostolul o descrie aici ca spiritul poporului Domnului, este o iubire mult deasupra egoismului și este bazată pe principii fixate, pe care, zi de zi, să le deosebim tot mai clar și să ne ținem ferm de ele, întotdeauna, cu orice preț. — Z. '03-57

11 NOIEMBRIE

De aceea, dați-vă și voi toată silința ca să uniți cu credința voastră virtutea (tăria) ... — 2 Pet. 1:5

O mare dificultate pentru poporul Domnului este aceea că deși se hotărăsc pentru calea dreaptă și astfel se împotrivesc ispitei, nu acționează cu destulă hotărâre. Mulți spun ispititorului: „m-am hotărât să nu cedez de această dată”. Astfel, în mintea lor ei lasă o ușă deschisă prin care ispititorul poate să revină. Procedura Domnului a fost cea bună: să alungăm pe ispititor odată pentru totdeauna. Noi trebuie să ne menținem poziția cu atâta fermitate, încât nici chiar adversarul să nu creadă că merită să revină la noi cu aceeași ispită. „Lasă-mă potrivnicule—mă voi închina și voi sluji numai Dumnezeului meu”. — Z.'04-10

12 NOIEMBRIE

„... Nu fi necredincios, ci credincios”. — Ioan 20:27

Este imposibil să ne apropiem de Domnul dacă nu practicăm credință și încredere în El, în bunătatea Lui, în puterea, înțelepciunea și iubirea Lui. Credința este un lucru care se cultivă, se dezvoltă. Aceiași apostoli care au strigat de spaimă când a venit furtuna pe marea Galileii, s-au întărit tot mai mult în credință, încât, după cum ne arată relatarea, au putut crede și au și crezut în Domnul în absența Lui și când nu-L puteau discerne*. Tot așa, o parte a lecției noastre zilnice trebuie să fie să cultivăm încrederea în Domnul și să cugetăm la experiențele trecutului nostru și la toate aceste lecții din Cuvântul Său, ca astfel credința noastră în El să devină înrădăcinată și întemeiată. — Z. '04-89)

13 NOIEMBRIE

... Tatăl vostru știe de ce aveți nevoie ... — Mat. 6:8

Rugăciunile, cererile, strigătele noastre către Domnul să fie, deci, pentru sfințirea inimii, pentru umplerea cu Spiritul Său, pentru hrana spirituală, înprospătare, putere, iar în ce privește lucrurile naturale El cunoaște calea noastră și ce ar fi spre cele mai bune interese ale noastre, ca Noi Creaturi. Să le lăsăm acestea în grija Lui: El n-ar fi mulțumit să ne vadă incomodându-L pentru lucruri pe care nu ni le-a dat, căci, făcând așa, n-ar fi o dovadă a credinței în El, ci dimpotrivă, ar fi o dovadă de îndoială, o manifestare a fricii că El a uitat sau a neglijat promisiunea Sa de a ne da lucrurile de care avem nevoie. — Z. '04-90

14 NOIEMBRIE

Luați seama dar la voi înșivă ... se vor strecura între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma, și se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricăcioase, ca să tragă pe ucenici după ei. — Fapt. 20:28-30

Pentru disciplinarea, încercarea și examinarea finală a Bisericii lui Dumnezeu, este necesar ca ea să fie supusă acestor influențe contrare, căci celui ce biruiește acestea îi este promisă marea răsplată. Dacă vrem să domnim împreună cu Hristos trebuie să ne dovedim vrednicia de a domni prin aceleași încercări de loialitate* față de Dumnezeu, de credință în Cuvântul Său, de zel pentru Adevăr, de îndurare răbdătoare a batjocurilor și persecuțiilor, chiar până la moarte, și de încredere neclintită în puterea și scopul lui Dumnezeu de a elibera și înălța Biserica Sa la timpul cuvenit. Pentru astfel de credincioși sunt mângâierile binecuvântate ale psalmului 91. — Z. '04-74

15 NOIEMBRIE

Cine zice că rămâne în El, trebuie să umble și el cum a umblat Isus. — 1 Ioan 2:6

El trebuie să umble așa cum a umblat Domnul, în comportarea sa generală și în raporturile sale cu tot ce este bine și, în mod corespunzător, să evite tot ce este rău. El trebuie să umble în urmele lui Isus, cât se poate de aproape. Totuși, aceasta nu înseamnă că în trup imperfect trebuie sau poate ajunge la toată perfecțiunea Domnului său, care a fost perfect și în trup. Înseamnă numai atât cât spune și anume că trebuie să umblăm așa cum a umblat El -- pe aceeași cale, în aceeași direcție, spre aceeași țintă și același standard*, pe care El le-a recunoscut și le-a stabilit. — Z. '03-345

16 NOIEMBRIE

Ea a făcut ce a putut ... — Marc. 14:8

Noi n-avem privilegiul să ajungem în contact personal cu scumpul nostru Răscumpărător, dar avem privilegiul să ungem pe „frații” Domnului cu parfumul dulce al iubirii, al simpatiei, al bucuriei și al păcii, și cu cât acesta ne va costa mai mult în privința negărilor noastre de sine, cu atât va fi mai prețios în ochii Fratelui nostru mai mare, care a declarat că în măsura a ceea ce facem sau nu facem fraților Săi, Lui îi facem sau nu-i facem .... Vasele noastre de alabastru sunt inimile noastre, care trebuie să fie pline de parfumurile cele mai scumpe și mai dulci ale dorințelor bune, ale amabilității și iubirii față de toți, dar mai ales față de Hristos — față de Cap, Domnul nostru Isus, și față de toate membrele corpului Său, Biserica, și în mod special față de membrele picioare, care sunt cu noi acum și asupra cărora avem acum privilegiul să vărsăm dulcile miresme ale iubirii și devotamentului în numele Domnului, căci noi suntem ai Lui. — Z. '99-78

17 NOIEMBRIE

Căci El va porunci îngerilor (mesagerilor) Săi pentru tine, să te păzească în toate căile tale. — Ps. 91:11

Aceasta înseamnă că Dumnezeu va ridica păstori și învățători credincioși, care vor veghea „asupra sufletelor voastre ca unii care au să dea socoteală”. Este adevărat că se vor ridica și învățători falși, stricând Cuvântul Domnului și căutând, cu sofisme* viclene, să vă zdruncine sufletele. Însă, dacă în simplitatea inimii copiii Domnului vor cere pentru fiecare element al credinței lor un „așa zice Domnul” și vor proba toate cu grijă, prin Cuvânt, ei vor fi capabili să deosebească cu ușurință ce este adevărat de ce este fals. Dacă am făcut astfel, apostolul Pavel (Evr. 13:17) ne sfătuiește să avem încredere. Domnul, Păstorul nostru, se va îngriji de oile adevărate. — Z. '04-75

18 NOIEMBRIE

Îngerul lui Iehova tăbărăște în jurul celor care se tem de El și-i scapă. — Ps. 34:7

Cât de mult crește încrederea creștinului dacă-și dă seama că în timp ce puterile pământești pot fi împotriva lui și că în timp ce el, de la sine, într-adevăr, poate fi neputincios în fața dușmanilor și că pe lângă vrăjmașii săi, carnea și sângele, el luptă și cu duhurile răutății din locurile cerești — împotriva lui Satan și ai săi adepți ai întunericului —, totuși, pe de altă parte, își poate da seama că „mai mare este El care este de partea noastră decât toți care sunt împotriva noastră” și că toate oștile cerești sunt supuse voinței divine, și pot fi folosite pentru înaintarea cauzei divine, conform înțelepciunii divine. — Z. '97-120

19 NOIEMBRIE

... Să veghem și să fim treji. — 1 Tes. 5:6

Să veghem în sensul de a fi foarte atenți la toate instrucțiunile pe care Domnul Dumnezeu nostru ni le-a dat, în ce privește serviciul ce-l este bine plăcut. Să veghem la noi înșine, străduindu-ne să pășim cât se poate de aproape pe urmele Marelui Preot. Să fim treji în sensul să nu fim ușuratici; deși suntem fericiți, bucuroși în Domnul, fără grijile neliniștitoare care sunt asupra multor alora prin înțelegerea greșită a caracterului și planului Tatălui, noi putem totuși să fim treji, în sensul aprecierii serioase a posibilităților și privilegiilor prezente legate de serviciul Domnului -- să nu fim, în mod nechibzuit, neglijenți, lăsându-le să ne alunece printre degete, pentru ca apoi să regretăm. — Z. '02-239

20 NOIEMBRIE

Dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată.

— 2 Pet. 1:10

Relația nu constă în a face aceste lucruri în mod perfect, și fără a ține seama de dreptatea lui Hristos care ne acoperă încălcările și compensează neajunsurile noastre zilnice; ci, dacă, adăugat la credința noastră în dreptatea acordată a lui Hristos, am cultivat toate aceste daruri în măsura capacității noastre, noi nu vom aluneca. Când am făcut tot ce puteam face, tot robi netrebnici suntem încă, neîndrăznind să ne încredem în propria noastră dreptate, ci numai în haina largă care este a noastră prin credința în Hristos, în timp ce, cu „râvnă” statornică, cu frică și cutremur, lucrăm la mântuirea noastră, știind că dreptatea lui Hristos este aplicată numai aceluia care doresc să părăsească păcatul și urmăresc „sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul”. — Z. '97-148

21 NOIEMBRIE

Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări. — Iac. 1:2

Fără îndoială că adesea cu toții dorim ca toate încercările să fi trecut și să fim acceptați printre biruitori. Dar răbdarea, credința și încrederea trebuie să-și facă lucrarea de purificare în inimile noastre, făcându-ne cu o dispoziție bună, doritori și ascultători față de Domnul. Să înainteze, deci, lucrul bun. Să ne bucurăm dacă încercările ne-au adus lecții de orice fel, care ne sunt folositoare, căci ele au urmărit să ne facă mai puternici în caracter, mai fermi pentru adevăr și dreptate, mai conștienți de slăbiciunile noastre și mai precauți față de ele. Chiar și luptele care au avut ca rezultat numai victorii parțiale este posibil să fi fost în avantajul nostru. Chiar și în punctele în care poate să fi avut eșecuri absolute rezultatul poate fi o întărire a caracterului, o cristalizare a hotărârii -- din nou -- pentru un mai mare zel în această direcție și o umilință a inimii înaintea Domnului, în rugăciune. — Z. '02-133

22 NOIEMBRIE

Căci râvna casei Tale m-a mistuit. — Ps. 69:9

Oamenii reci, calculați pot avea alte însușiri bune, dar a fi rece sau chiar căldicel sunt trăsături care nu au loc la creștinii care au gustat odată că Domnul este bun. Iubirea aprinsă în ei trebuie să-i conducă la un zel mistuitor. Așa a fost și cu Domnul nostru Isus și acesta a fost unul dintre motivele pentru care a fost preaiubit de Tatăl. Toți cei care doresc să fie plăcuți înaintea Domnului să devină atât de plini de același spirit al zelului pentru dreptate și adevăr, încât acesta să-i mistuie ca jertfe pe altarul Domnului. Astfel, ei vor fi cei mai plăcuți și mai acceptabili lui Dumnezeu, prin Isus Domnul nostru. — Z. '98-112

23 NOIEMBRIE

Căci aveți nevoie de răbdare (îndurare voioasă, constantă), ca după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit. — Evr. 10:36 (Cornilescu)

Vedem aici că proba este nu numai de a face voia lui Dumnezeu, ci, după ce am ajuns la acest punct, la această țintă a caracterului în inima și voința noastră (și numai în parte în trup), trebuie ca prin îndurare răbdătoare să stabilim voința dreaptă a lui Dumnezeu ca legea inimilor noastre, ca regula vieții în toate împrejurările și condițiile. Atunci numai, și nu mai înainte, putem fi într-o stare de inimă potrivită pentru Împărăție. Apostolul Iacov zice: „încercarea credinței voastre lucrează răbdare” (îndurare răbdătoare), ceea ce înseamnă că dacă credința noastră rezistă încercării ea va produce această calitate a îndurării răbdătoare. Desigur, pe de altă parte, dacă nu ajungem la îndurarea răbdătoare înseamnă că credința noastră n-a suportat proba satisfăcătoare, că nu suntem potriviți pentru Împărăție. — Z. '01-117

24 NOIEMBRIE

De aceea mă deprind să am totdeauna o conștiință fără vină înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

— Fapt. 24:16.

Conștiința noastră cere să fie reglată, așa cum cer toate celelalte trăsături ale naturii noastre căzute. Dacă trebuie să ne reglăm conștiința, trebuie să avem un standard* după care să o facem. Conștiința este ca un ceas pe cadranul căruia sunt marcate corect orele, dar a cărui corectitudine, ca indicator al timpului, depinde de reglarea corectă a resortului, astfel încât să poată indica adevărat orele. Tot așa și conștiința noastră este gata să ne indice binele și răul, dar numai atunci ne putem baza pe ea că ne arată cu adevărat ce este bine și ce este rău dacă a fost reglată în legătură cu noul resort, noua inimă, voința curată, adusă în deplină armonie cu legea iubirii, așa cum ne este prezentată în Cuvântul lui Dumnezeu. — Z. '00-360

25 NOIEMBRIE

Nimeni, când este ispitit, să nu zică: „sunt ispitit de Dumnezeu”, căci Dumnezeu nu poate fi ispitit de rele și El însuși nu ispitește pe nimeni. — Iac. 1:13

Este o diferență între ispitele pe care Tatăl le consideră potrivite și ispitele care vin de la adversar. Cele dintâi sunt încercări de credincioșie față de Dumnezeu și față de principiile dreptății și sunt intenționate să fie o binecuvântare și un ajutor tuturor celor care rezistă la ele și care astfel își dovedesc credincioșia față de dreptate. Ispitele lui Satan, dimpotrivă, sunt de felul unor curse și capcane ale răului și ale faptelor rele, ispite de a face ca binele să apară rău și răul să apară bine, punând lumină în loc de întuneric și întuneric în loc de lumină. În acest sens, al răstălmăcirii și al prinderii în capcana răului, Dumnezeu nu ispitește pe nimeni. — Z. '04-7

26 NOIEMBRIE

Și Iehova i-a zis: „Ce ai în mână?” — Exod. 4:2

Dacă cineva vrea să fie mai mult întrebuințat de Domnul în serviciul Său binecuvântat, să caute întâi să fie potrivit tot mai mult pentru acest serviciu. Să-l imite pe acel rob iubit și onorat, Moise, în blândețe, umilință, energie, zel neobosit și în jertfirea de sine în serviciul Domnului. Dar administratorul înțelept va căuta întotdeauna să cultive capacitățile sale naturale și nu va aștepta ca Domnul să facă minuni pentru înaintarea lui și astfel să piardă timp valoros căutând să dezvolte ceea ce el nu are prin natură. — Z '94-143

De aceea, fiecare să căutăm, prin umilință, prin zel, prin iubire față de Domnul și cauza Sa, prin credință în puterea Lui, să fim în acea stare a inimii și a minții care ne va face gata de a fi folosiți și folositori în oricare parte a serviciului divin, în care Domnului i-ar plăcea să ne cheme. — Z. '01-348

27 NOIEMBRIE

Faceți în tot timpul, prin Spirit, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta cu toată stăruința ... — Efes. 6:18

Trebuie să avem spiritul rugăciunii în tot ceea ce vorbim și facem. Aceasta înseamnă ca inima să ne fie îndreptată în mod continuu spre Domnul, pentru conducerea Sa în toate afacerile vieții, ca să putem face cu puterea noastră tot ce mâinile noastre găsesc de făcut, într-un mod acceptabil Lui, și ca să putem fi apărați de către El de ispită, care altfel ne-ar depăși capacitatea de îndurare, și în cele din urmă să putem fi eliberați de cel rău și să avem loc în Împărăția Domnului nostru. Frați și surori, să ne amintim și să punem în practică tot mai mult aceste cuvinte ale Domnului nostru: „Vegheați și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită!” — Z. '01-80

28 NOIEMBRIE

***Dacă dă El liniște, cine poate s-o tulbure? — Iov 34:29;
(Sf. Scr. 1874)***

Cine altul decât numai „Dumnezeul oricărei mângâieri” poate da liniște în mijlocul tulburărilor care se ridică în suflet ca furtuni neașteptate pe mare? Ca și marinarii în pericol pe ocean strigăm și noi către Domnul și El ne aduce în portul dorit, în portul binecuvântat al liniștii și păcii în Dumnezeu.

Care este strigătul care aduce acest răspuns de pace? Nu este rugăciunea ca orice ocazie de tulburare să fie îndepărtată de la noi, căci nu totdeauna este voința lui Dumnezeu să aducă pace spiritului omenesc pe această cale; nu este totdeauna calea cea mai bună. Există însă un strigăt care totdeauna aduce liniștea pe care nimeni n-o poate tulbura. Este rugăciunea pentru supunerea dulce, încrezătoare și iubitoare în voința lui Dumnezeu. — Z. '96-259

29 NOIEMBRIE

Să ținem fără șovăire la mărturia nădejdii noastre, căci credincios este Cel care a făcut făgăduința. — Evr. 10:23

Promisiunea lui Dumnezeu este temelie pe care este zidit tot ce sperăm, atât în privința caracterului, cât și a gloriei viitoare. Să apreciem acest adevăr, astfel încât să nu-l compromitem în nici un sens sau în nici o măsură. Să păzim nu numai litera, dar și spiritul Adevărului — din iubire de Adevăr, pentru că este adevărat și pentru că este și frumos și măreț. Să ne amintim întotdeauna importanța îndurării răbdătoare, pentru ca noi să putem nu numai să cultivăm și să practicăm darurile creștinești, ci, cu bucurie, să putem primi și încercările, persecuțiile și greutățile pe care Domnul le vede potrivit să le permită asupra noastră, pentru încercarea noastră și pentru dezvoltarea acestui caracter despre care Domnul ne spune că este de cea mai mare importanță și fără de care iubirea perfectă nu poate fi nici atinsă nici menținută. — Z. '01-119

30 NOIEMBRIE

„Și iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” — Mat. 28:20

Cu siguranță că Cel ce a avut grijă să supravegheze lucrarea semănatului nu se interesează mai puțin și nu dă mai puțină atenție seceratului. Să înfigem cu forță seceră Adevărului, cu energie și curaj, amintindu-ne că servim Domnului Hristos, amintindu-ne că nu suntem răspunzători de seceriș, ci numai de energia cu care adunăm „grâu” copt pe care-l putem găsi. Dacă munca este grea pentru aflarea câtorva boabe de grâu copt, cu atât mai mult trebuie să ne bucurăm de cei pe care-i găsim și să învățăm să iubim și să apreciem ceea ce este rar și de valoare. Întrebându-ne toată înțelepciunea de care suntem capabili în acest serviciu, să ne amintim, de asemenea, că Domnul, făcându-ne și nouă parte în munca Sa, nu are în vedere atât de mult ce putem noi realiza, ci mai mult binecuvântarea pe care acea muncă o aduce asupra noastră. — Z. '01-155

1 DECEMBRIE

**„Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși!”
— Mat. 22:39**

Tu n-ai vrea ca aproapele tău să-și folosească mintea și limba în presupuneri rele și în defăimări împotriva ta și nici tu să nu-i faci așa. Legea Domnului poruncește ca toți care sunt sub Legământul Lui să fie atenți să nu pronunțe nici măcar o suspiciune* împotriva aproapelui; și dacă, în afara cunoștinței, suspiciunea este impusă minții printr-un concurs de împrejurări, mintea nouă, imediat, cu bunăvoința ei înnăscută, să contrabalanseze suspiciunea prin sugestia posibilității unei informări sau interpretări greșite și întotdeauna să acorde celui aparent vinovat un beneficiu prin faptul că se îndoiește. — Z. '99-72

2 DECEMBRIE

Și acum de ce întârzi? Scoală-te, fii botezat ...

— Fapt. 22:16

Există în aceste cuvinte un fel direct de a vorbi vrednic de copiat de toți cei care au o influență asupra altora și caută să-i aducă la calea cea dreaptă. Să-i îndemne la promptitudine*, la ascultare deplină și completă, la o deplină mărturisire a Domnului și Adevărului. Dacă ei nu sunt înclinați să asculte cu promptitudine după ce ochii credinței lor au văzut pe Domnul și urechile lor au auzit vocea Lui, este puțin probabil că vor asculta mai târziu, când lumea, trupul și diavolul le vor zice: nu fi un extremist, fii moderat, nu te consacra cu totul Domnului. Vecinii și prietenii vor crede că ți-ai ieșit din minți și aceasta se va opune speranțelor și perspectivelor* tale și prietenii îți vor deveni dușmani. Asta te va costa prea mult; ia-o mai încet. — Z. '01-186

3 DECEMBRIE

Fiindcă ai păzit cuvântul răbdării Mele, te voi păzi și Eu de ceasul încercării care va veni peste toată lumea ca să încerce pe cei care locuiesc pe pământ. — Apoc. 3:10

Aceasta este răsplata specială a celor care aleargă cu îndurare răbdătoare în alergarea din timpul prezent, din perioada laodiciană. Deși n-a fost privilegiul nostru să scăpăm de ceasul ispitei, privilegiul nostru este să avem o binecuvântare specială, compensatoare, ca rezultat al faptului că trăim în timpul parousiei (prezenței) Domnului nostru. Putem avea părtășie cu El, învățătura Lui și putem primi de la El hrană spirituală, care este acum hrană la „timp potrivit”, într-un fel și într-o măsură în care nici unul din credincioșii perioadelor trecute nu s-a bucurat. Dar, după cum ne putem aștepta, această cea mai mare favoare este compensată în mod corespunzător prin subtilitatea* și severitatea încercărilor din acest ceas al ispitei care vine peste întreaga lume. Dacă a fost cândva nevoie de îndurare răbdătoare, acum este nevoie. — Z. '01-118

4 DECEMBRIE

Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Spiritul Sfânt celor care I-L cer. — Luc. 11:13

Dacă tot poporul consacrat al Domnului ar putea fi adus la punctul în care scopul principal al vieții, obiectivul tuturor rugăciunilor lor să fie ca ei să poată avea în măsură mai mare Spiritul Domnului, spiritul sfințeniei, spiritul Adevărului, Spiritul lui Hristos, spiritul minții sănătoase, ce mare binecuvântare ar fi aceasta! Dacă apoi ei s-ar lupta cu Domnul până în revărsatul zorilor, faptul că se țin de El le-ar aduce cu siguranță binecuvântarea dorită. Domnul s-a descoperit poporului Său tocmai cu scopul să le dea această binecuvântare; totuși, El o reține până când ei învață s-o aprecieze și s-o dorească cu seriozitate. — Z. '01-271

5 DECEMBRIE

... Alegeți astăzi cui vreți să slujiți ... Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji lui Iehova. — Ios. 24:15

Să venereze* alții pe cine și ce doresc, noi, care am gustat că Domnul este bun, care am ajuns să-L cunoaștem prin Cuvântul Său, prin providențele* Sale și prin puterea spiritului prin care am fost concepuți din nou spre înnoirea vieții — noi nu putem face nimic altceva decât să venerăm pe Dumnezeuul nostru. Venerându-L, trebuie să avem încredere totală în El. Încrezându-ne cu totul în El, vom merge bucuroși pe orice cale ne indică El. Încrezându-ne astfel și umblând astfel, ne mulțumim cu orice soartă, căci mâna Sa ne conduce. Să fim asigurați că urmând pe adevăratul Păstor în acest mod, vom ajunge în cele din urmă în staulul ceresc. În aceste asigurări avem bucurie, pace și binecuvântarea inimii, chiar în casa pribegiei noastre, înainte de-a ajunge în cetatea cerească. — Z. '01-284

6 DECEMBRIE

Cel care nu este stăpân pe sine, este ca o cetate surpată și fără ziduri. — Prov. 25:28

Lupta cu sine este cea mai mare luptă și cu privire la aceasta avem cuvântul Domnului care spune: „cine este stăpân pe sine (pe mintea și voința sa) prețuiește mai mult decât cine cucerește o cetate”, căci în acea măsură a învățat să exercite combativitatea unui caracter adevărat în direcția cea bună, a stăpânirii de sine. Numai după ce avem o experiență considerabilă în lupta cu păcatul și cu egoismul nostru propriu, în scoaterea bârnei din ochiul nostru, în subjugarea mâniei, răutății, urii și dezbinării din inima și trupul nostru, numai după aceea și cu ajutorul acestei lupte și experiențe severe vom fi pregătiți să ajutăm fraților și semenilor noștri în greutățile lor, să-i ajutăm să-și biruie ispitele și slăbiciunile. — Z. '01-295

7 DECEMBRIE

Când era insultat, nu răspundea cu insulte ... — 1 Pet. 2:23

Nu pentru că dușmanii Săi au găsit ceva în El ce putea fi pe drept insultat și vorbit de rău, nu pentru că dușmanii Săi au fost atât de aproape de perfecțiune încât nimic de insultat sau de vorbit de rău El n-a putut afla în ei, ci fiindcă El atât de mult s-a subordonat voinței divine încât aceasta l-a făcut în stare să ia batjocurile și ironiile* poporului, să le poarte cu umilință și răbdare și să-și amintească că tocmai pentru aceasta a fost chemat. De aceea, Isus a îndurat cu răbdare, a învățat lecțiile, s-a dovedit credincios și și-a dezvoltat și demonstrat adevăratul Său caracter, a simțit și și-a manifestat mila și iubirea față de poporul orbit și ignorant. — Z. '01-298

8 DECEMBRIE

Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră. — Ioan 15:18

După cum Învățătorul nostru a fost urât fără motiv, așa să fie și cu noi, pe cât este posibil, ca ura, răutatea, invidia și uciderea care ar putea fi revărsate împotriva noastră să fie cu totul nemeritate de noi -- ca viețile noastre să fie cât se poate de curate. Atât cât suntem în stare, gândurile, cuvintele și faptele noastre să poată vesti virtuțile Domnului nostru și să vorbească despre iubirea noastră pentru toți oamenii și mai ales pentru cei din casa credinței. Curând, când Biserica va fi fost glorificată și o nouă dispensație inaugurată, cei care ne urăsc acum .... se vor pleca înaintea noastră ca înaintea Unsului Domnului și noi vom avea marea plăcere de a-i ridica .... și de a-i ajuta să ajungă din nou, în mod deplin, la chipul și asemănarea lui Dumnezeu. — Z. '01-300

9 DECEMBRIE

Ferice de cine rabdă ispita! Căci, după ce va fi găsit bun, va primi cununa vieții, pe care El a promis-o celor care Î iubesc. — Iac. 1:12

Dacă am putea numai ține minte faptul că fiecare încercare, fiecare persecuție, fiecare dificultate a vieții, permisă să vină asupra celor care au făcut legământ de sacrificiu cu Domnul, este intenționată să-i probeze, să le încerce iubirea, să se vadă dacă caracterele lor sunt sau nu bine fixate, înrădăcinate și întemeiate în dreptate, edificați fiind în iubire, toate aceste încercări, greutăți și ispite ar fi puse într-o nouă lumină înaintea noastră și ne-ar ajuta mult să luptăm lupta bună și să învingem. Atunci am zice: dacă prin aceste mici încercări Domnul îmi probează iubirea și devotamentul față de El, atunci, oricât de neînsemnate sau oricât de importante ar fi acestea, eu le voi folosi cu hărnicie, ca pe niște ocazii favorabile de a demonstra Domnului meu deplinătatea iubirii și devo-tamentului meu față de El și față de cauza Lui. — Z. '98-41

10 DECEMBRIE

... Voi cinsti pe cine Mă cinstește ... — 1 Sam. 2:30

În oricare parte a serviciului Său i-ar plăcea Domnului să deschidă pentru noi ușa posibilităților, să intrăm imediat și cu energie -- cu zel pentru El și pentru cauza în care El ne-a chemat. Aceasta este o condiție a primirii noastre de către El. Dacă suntem leneși, neatenți la ocazii, fără îndoială ele vor fi luate de la noi și date altora, pentru că Domnul este în stare din belșug să ridice pe unul sau pe altul pentru a-l servi cauza, fără să intervină sau să ne forțeze libertatea de voință. Tot mai mult, deci, să apreciem privilegiul de care ne bucurăm de a fi conlucrători cu Dumnezeu, mai ales în ce privește acest mare serviciu pe care-l exercită Domnul și Învățătorul Isus, cu care am fost chemați la părtășie, ca mireasă și împreună moștenitori cu El. — Z '01-318

11 DECEMBRIE

Fiul meu, dă-mi inima ta și să găsească plăcere ochii tăi în căile mele. — Prov. 23:26

Inima, voința astfel predată lui Dumnezeu, caută să cunoască voința divină, să înțeleagă gândul divin și să i se supună în cuvânt și faptă; în măsura în care această stare a minții noi este atinsă, în aceeași măsură va începe înnoirea vieții în toate privințele — în ambiții, speranțe, sentimente și eforturi. Pentru acest motiv este dată credincioșilor descoperirea voinței divine și a planului divin, pentru ca, crescând în cunoștința acestora, cugetând la aceste lucruri, umplându-și mintea cu planul divin și voința divină, influența transformatoare să se poată extinde în toate domeniile vieții. — Z. '01-324

12 DECEMBRIE

Căci așa cum a gândit în sufletul lui, așa este el ...

— Prov. 23:7

Este de datoria poporului consacrat al Domnului să curețe cu grijă toate necurățiile și să fie atenți ca acestea să nu pătrundă în inimile și cugetele lor, dându-și seama că dacă ele sunt înăuntru îi murdăresc într-o măsură mai mare sau mai mică. Cine-și păstrează curățenia în gândire pe acela îl va costa mai puțină trudă menținerea curățeniei în cuvintele și faptele sale. Ori de unde ar veni necurățenia, de la lume, de la trup sau de la diavol, atacul ei este mai întâi asupra minții; dacă aici este respinsă, victoria este câștigată; dacă nu este respinsă, nu știm care ar putea fi consecințele, după cum declară apostolul Iacov: „pofa (dorința egoistă de orice fel), când a conceput (în minte), dă naștere păcatului (dezvoltă cuvinte sau fapte păcătoase); și păcatul, odată făptuit, aduce moartea”. — Z. '01-325

13 DECEMBRIE

„... Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta! ...”

— Fapt. 7:60

Ce mare binecuvântare ar fi pentru toți israeliții spirituali să învețe bine această lecție, și anume că dacă noi acceptăm rezultatele oricărui lucru ca fiind bune și ne dăm seama că providența* divină ne-a condus spre acele rezultate, ar trebui să gândim și să simțim în modul cel mai generos, cel mai amabil față de cei pe care providența i-a folosit ca instrumente, indiferent de faptul că poate au făcut-o fără voia lor sau, ca și frații lui Iosif, au intenționat scopuri opuse. Cei ce sunt capabili să vadă astfel lucrurile și forțele care acționează în viața lor zilnică sunt în stare să fie „totdeauna triumfători în Hristos”, cum spune apostolul. Unii ca aceștia nu găsesc loc pentru amărăciune sau pentru cuvinte jignitoare nici împotriva lui Satan, nici împotriva slugilor sale. — Z. '01-331

14 DECEMBRIE

„Ferice de cei milostivi, căci ei vor găsi milă!”

— **Mat. 5:7**

Nu toți știu, dar este un fapt, că cea mai mare calitate pe care un om o poate exercita și care-i aduce cea mai mare binecuvântare este exercitarea calității asemenea lui Dumnezeu, a milei, compasiunii și bunăvoinței. Domnul pune mare accent pe această calitate a milei, spunând că oricât de înaintați am fi în cunoștință și har, dacă nu avem milă niciodată nu putem fi acceptați de El — dacă nu avem milă pentru alții, nici Tatăl nostru Ceresc nu va avea milă pentru noi. Și pentru a ne asigura să nu considerăm această milă numai ca o formă exterioară, o expresie a iertării și bunăvoinței, Domnul nostru expune chestiunea zicând: „dacă nu ierțați” din inimă „nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre” .... Numai cei milostivi vor căpăta milă; și dacă noi nu primim milă de la Domnul totul este pierdut, pentru că prin natură noi am fost copii ai mâniei, ca și ceilalți, și sub o dreaptă condamnare. — Z. '01-332; '00-70

15 DECEMBRIE

lehova este Păstorul meu ... — Ps. 23:1

Numindu-și poporul Său „oile Sale”, Domnul a ales o foarte semnificativă trăsătură de caracter care El vrea să se manifeste în ei. Cea mai importantă caracteristică a oilor este blândețea, ascultarea și supunerea față de păstorul în a cărui grijă s-au încredințat cu totul .... Oaia adevărată va asculta cu grijă și cele mai neînsemnate accente ale vocii Păstorului, adică va aduna în inimă cuvintele Lui, ca pe o comoară, va studia providențele* Lui și va cultiva acea comuniune și legătură personală cu Domnul, care este privilegiul ei. Cei care astfel rămân în El niciodată nu se pot rătăci. „Ei nu-și pot pierde calea niciodată, niciodată”. — Z. '02-365

16 DECEMBRIE

Până când veți șchiopăta de amândouă picioarele? Dacă Iehova este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal!" — 1 Împ. 18:21

Noi avem nevoie de anumite pietre de încercare, adică de ceva care să ne ajute să hotărâm, care să facă mintea capabilă să ia repede o hotărâre. Această piatră de încercare trebuie să fie voința lui Dumnezeu, așa încât a înțelege voința Domnului în legătură cu orice problemă ar însemna s-o rezolvăm — imediat ce-o discernem* .... Capacitatea de a hotărî repede și totdeauna corect, care este voința Domnului, cere o anumită experiență și disciplină, dar cu cât începem mai devreme, cu atât mai devreme vom deveni pricepuți. Cu cât mai energic ne vom pune să cunoaștem și să facem voia Domnului și să-l arătăm prin promptitudinea noastră că ne găsim plăcerea în a-l face voia, cu atât mai bine și mai repede se vor stabili caracterele noastre pe direcția bună. — Z. '02-42

17 DECEMBRIE

... Preaiubiții mei ... duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur. Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după buna Sa plăcere, și voința și înfăptuirea. — Filip. 2:12,13

Dumnezeu este Cel care s-a îngrijit pentru răscumpărarea noastră în Hristos Isus și Dumnezeu este Cel care ne-a atras la Sine și ne-a făgăduit tot harul necesar pentru a umbla în cărările dreptății și mai mult, chiar pentru a urma în urmele lui Isus, pe calea sacrificiului de sine. Prin urmare, în timp ce cu frică și cutremur — cu mare grijă — ne străduim să lucrăm la mântuirea noastră, avem totdeauna privilegiul să ne dăm seama de harul promis pentru ajutor în orice vreme de nevoie și să fim încrezători că cele mai bune eforturi ale noastre pentru dreptate sunt acceptate de Dumnezeu, când sunt făcute prin meritul dreptății lui Hristos, acordat nouă prin credință. — Z. '97-147

18 DECEMBRIE

„... Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme: ce mi-ar putea face omul?” — Evr. 13:6

Pentru a avea o conduită corectă în viață, pentru a fi în stare să întâmpinăm încercările și greutatele vieții așa cum vin și într-un spirit corect, după cum Domnul ne îndrumă — în spiritul bucuriei în strămtorare și a socoti astfel de experiențe ca o bucurie —, este necesar ca toată frica de oameni, care aduce cursă, să fie îndepărtată. Îndrumarea Domnului este ca de Iehova să ne temem și nu de semenii noștri muritori. Cei drepti sunt îndrăzneți ca leii, blânzi ca porumbelii și supuși ca mieii. Această combinație specială trebuie să se găsească în fiecare creștin și ne îndoim că ea s-ar găsi în altă parte. — Z. '02-45

19 DECEMBRIE

„... Cine încinge armele să nu se laude ca cel care le pune jos!” — 1 Împ. 20:11

Proba rezistenței este desigur una dintre cele mai aspre probe ale credințioșiei la care este supusă Biserica aleasă, corpul lui Hristos. Este proba care măsoară și înregistrează puterea tuturor celorlalte virtuți și daruri și nici un soldat al crucii nu va fi încoronat cu laurii victoriei dacă nu va ține piept acestei probe .... În bătălia acestei zile, precum și în toate celelalte bătălii, efortul dușmanului este să surprindă, să atace pe neașteptate și să învingă poporul Domnului. Prin urmare, singura pregătire care se poate face pentru a întâmpina astfel de pericole este veghea și rugăciunea constantă și îmbrăcarea întregii armături a lui Dumnezeu — Adevărul și spiritul Adevărului. — Z. '94-155

20 DECEMBRIE

Străduiește-te să te prezinți aprobat înaintea lui Dumnezeu, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului. — 2 Tim. 2:15

Cuvântul „străduiește-te” are mare semnificație și numai cei care se străduiesc găsesc calea îngustă spre aprobarea și acceptarea divină. Străduiește-te să te prezinți aprobat, studiază doctrina; examinează-ți conduita pentru a o ține în armonie cu doctrina. Studiază cum să încurajezi pacea și prosperitatea Sionului și cum să te aperi pe tine și să-i aperi pe alții de săgețile erorii și de otrava unui spirit rău, lumesc. Străduiește-te să îndeplinești datoriile soldatului credincios al crucii — atât faptele aparent nesemnificative, cât și faptele cele mai curajoase și mai nobile. — Z. '02-318

21 DECEMBRIE

„... Cine este vrednic ...?” — Apoc. 5:2.

Preaiubiților, deoarece ne dăm seama că până acum Dumnezeu ne-a socotit vrednici să privim în sulul planului Său, care a fost deschis pentru noi de către binecuvântatul nostru Domn Isus, Leul din seminția lui Iuda, să ne dovedim vrednicia de a continua să privim în el și să citim minunatele lucruri ale legii Sale, printr-o credincioasă ascultare și loialitate* față de ea în toate lucrurile. Să nu subapreciem marele nostru privilegiu de-a fi socotiți vrednici să avem parte în serviciul binecuvântat de reflectare a luminii Adevărului divin. Să dovedim că suntem giuvaere de cea mai rară valoare, adevărate diamante, primind cu toată inima și transmițând frumos altora lumina Adevărului, și să îndurăm cu credincioșie cea mai aspră apăsare pe care Dumnezeu le poate permite asupra noastră, pentru că dacă suntem credincioși în aceste lucruri mici, vom fi, la timpul potrivit, socotiți vrednici și să domnim cu Hristos în putere și glorie mare. — Z. '02-333

22 DECEMBRIE

Deci, dacă cineva se curățește de acestea, va fi un vas de cinste, sfințit, folositor Stăpânului său, pregătit pentru orice lucrare bună. — 2 Tim. 2:21

Dacă cineva dorește onoare de la Dumnezeu, să nu neglijeze s-o caute pe calea stabilită de Dumnezeu — pe calea umilinței, căci Domnul dă favorurile Sale celor smeriți. Dacă vrei să fii un vas folositor Stăpânului și un vas de cinste, smerește-te sub mâna cea tare a lui Dumnezeu și El te va înălța la timpul potrivit. Dar nici nu te grăbi în aceasta, ci orice mâna ta găsește să facă, fă cu toată puterea ta, începând și continuând totdeauna curățarea vasului tău pământesc, ca să poți fi potrivit pentru folosul Stăpânului. — Z. '02-319

23 DECEMBRIE

... Ce bun este un cuvânt spus la timpul potrivit! ..., este ca niște mere de aur într-un coșuleț de argint.

— Prov. 15:23; 25:11

Când vorbim cu cei care au urechi de auzit și se interesează despre calea ce duce la Domnul trebuie să ne amintim că sunt mari crize în viața omului, ocazii deosebite, în care un cuvânt poate fi mai valoros, mai cu efect decât sute sau mii de cuvinte altădată, în alte împrejurări; noi trebuie să fim gata în serviciul Domnului, fie că este un timp potrivit pentru noi, fie că nu -- să fim gata cu bucurie să ne punem viața pentru frați .... Totuși, trebuie să facem deosebire între ceea ce înseamnă ne la timp pentru noi și ne la timp pentru alții; să fim dornici să servim altora oricând, oricât de ne la timp ar fi pentru noi dacă este la timp și potrivit pentru ei. Nici chiar Evanghelia nu trebuie s-o impunem la timp nepotrivit, oricât de convenabilă ar fi ocazia pentru noi. — Z. '02-381,382

24 DECEMBRIE

„... Și-I vei pune numele ISUS, pentru că El va mântui pe poporul Său de păcatele lui.” — Mat. 1:21

Observarea acelor mici întâmplări prin care providența* divină a pregătit nașterea Mântuitorului nostru și trimiterea mesajului Evangheliei întărește credința poporului Domnului. A ne da seama că Dumnezeu s-a îngrijit în trecut chiar și de lucrurile mici este un fapt ce dă o temelie încrederii în înțelepciunea Lui și în pregătirea trăsăturilor care sunt încă viitoare ale planului Său — în împlinirea tuturor făgăduințelor Lui nespus de mari și minunate, centrate în Cel care a fost născut în Betleem. Tot așa, a ne da seama de providența divină cu privire la lucrurile mai mari ale planului divin, îndeamnă, de asemenea, la credință în providențele Domnului în ce privește afacerile personale, și cele mai intime, ale poporului Său. — Z'00-8

25 DECEMBRIE

„Nu vă temeți, căci iată, vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot poporul: căci astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul.” — Luc. 2:10,11

Deși nu putem fi de acord că aceasta este ziua corectă pentru sărbătorirea nașterii scumpului nostru Răscumpărător, ci trebuie să spunem că a fost cam pe la 1 Octombrie (Vol. II), cu toate acestea, deoarece El nu ne-a dat de înțeles dorința Lui ca noi să-l sărbătorim nașterea, este cu totul lipsit de importanță în ce zi se sărbătorește acel eveniment de o atât de mare importanță pentru toți. Putem și noi să ne unim în mod potrivit în a sărbători în acea zi, atât de general sărbătorită, cu toți cei ale căror inimi sunt într-o atitudine de iubire și apreciere față de Dumnezeu și față de Mântuitor. Obiceiul de a da mici amintiri unul altuia în acest timp al anului ni se pare deosebit de potrivit. Dumnezeu este dătătorul tuturor darurilor bune și desăvârșite. El ne dă neconținut și noi primim neconținut de la El, dar dintre toate darurile Sale, cel mai important pentru noi este acela că ne-a dat pe Fiul Său ca Răscumpărător. — Z'03-457

26 DECEMBRIE

... Întărește-te și fii foarte curajos ... — Ios. 1:7

„Întăriți-vă și fiți plini de curaj”. Există diferite feluri de curaj; un fel este conceput din egoism și încredere în sine; un alt fel este conceput dintr-o nesocotință care nu ține seama de dificultățile situației. Dar curajul pe care ni-l inspiră Domnul, și pe care toți israeliții spirituali trebuie să caute a-l avea, este cel care, în timp ce cu liniște și calm discerne* încercările și dificultățile căii și își dă seama cu umilință de propria insuficiență în acea împrejurare, este sprijinit pe credință în Domnul — pe încredere în promisiunile divine care îl fac capabil să fie tare în Domnul și în puterea tăriei Lui. — Z. '02-285

27 DECEMBRIE

Copilașilor, păziți-vă de idoli! — 1 Ioan 5:21

Nu în conducători trebuie să ne punem încrederea, ci în Domnul. Aceasta nu înseamnă că nu trebuie să avem încredere în conducători și să nu-i recunoaștem, căci toată istoria procedurilor Domnului cu poporul Său, atât tipic cât și antitipic, ne arată că Lui îi place să folosească oameni ca reprezentanți ai Săi pentru a învăța și a conduce poporul Său din har în har, din cunoștință în cunoștință. Lecția de învățat este că Domnul este pe deplin competent* să-și conducă lucrul Său și că deși putem căuta conducerea Lui prin intermediul oamenilor, încrederea noastră nu este în ei, în înțelepciunea și puterea lor, ci în înțelepciunea și puterea Domnului care-i conduce și, prin ei, ne conduce pe noi. — Z. '02-284

28 DECEMBRIE

El bea din pârâu în timpul mersului; de aceea își înalță capul. — Ps. 110:7

Noi vrem să-l cerem Domnului, Învățătorul și Capul nostru să ne binecuvânteze tot mai mult, astfel încât cu zel proaspăt să ne străduim, cu credințioșie și bucurie, să bem din pârâul experiențelor vieții și să câștigăm înțelepciune din ele, care ne va pregăti și ne va face potriviți pentru serviciul Lui, în curând; aceasta, cu atât mai bine, ne va pregăti și ne va face potriviți pentru serviciul Lui și în prezent și ne va face capabili, prin harul Său, să-l vestim virtuțile în toate împrejurările grele și în toate necazurile vieții, pentru a-L mări în trupurile și spiritele noastre care sunt ale Lui. Bând din pârâu să învățăm de la păsărele, care atunci când beau își ridică mereu capul ca și când ar aduce mulțumiri lui Dumnezeu. Să aducem neîncetat mulțumiri Domnului nostru pentru fiecare gustare din experiența vieții, pentru fiecare lecție, pentru fiecare încercare — însușinduni-le pe toate pentru dezvoltarea noastră spirituală. — Z. '02-14

29 DECEMBRIE

Dimineața seamănă-ți sămânța și până seara nu lăsa mâna să îți se odihnească, fiindcă nu știi ce va reuși, aceasta sau aceea sau dacă amândouă sunt deopotrivă de bune. — Ecl. 11:6

Toți din poporul Domnului, în măsura în care doresc să fie slujitori ai Adevărului, trebuie să fie neîncetat pregătiți să observe posibilitățile de serviciu și să aștepte ca Domnul să-i conducă și să se folosească de ei. Oriunde vedem dovezi de devotament pentru Domnul și Cuvântul Său să fim pregătiți să întindem o mână de ajutor .... Trebuie să fim pregătiți să transmitem binecuvântările pe care noi le-am primit și să considerăm că aceasta este cea mai mare afacere a vieții pentru cei care s-au consacrat ei înșiși în serviciul Regelui regilor. — Z. '02-71

30 DECEMBRIE

Încununezi anul cu bunătățile Tale ... — Ps. 65:11

Revăzând călăuzirile providenței* divine în decursul anului trecut, bunătatea și mila lui Dumnezeu să ne stimuleze credința și încrederea în El în noul an care vine. O retrospectivă* corectă din partea unui copil bun al lui Dumnezeu îl va face în stare nu numai să aducă mulțumiri pentru trecut, dar și să se uite în sus și să-și ridice capul, dându-și seama că eliberarea noastră este mai aproape decât atunci când am crezut la început și că Acela care a început în noi o bună lucrare este în stare și vrea s-o desăvârșească, dacă noi nu vom face decât să continuăm să ne supunem voința, viața și tot ce avem înțelepciunii și grijii Sale iubitoare. — Z. '00-365

31 DECEMBRIE

Cum voi răsplăti lui Iehova toate binefacerile Lui față de mine? Voi înălța paharul mântuirilor și voi chema numele lui Iehova. Îmi voi împlini jurămintele făcute lui Iehova în fața întregului Său popor. — Ps. 116:12-14

Încheierea anului este un moment excelent pentru a lua noi hotărâri pentru anul care vine. Iubiți frați, să facem o mulțime de hotărâri bune, cu privire la ceea ce vom fi dispuși să fim, să făptuim, să suferim în comuniune cu Domnul nostru, ca prin harul Său să putem face din anul ce vine cel mai bun an al vieții noastre -- anul celor mai mari speranțe, celor mai mari străduințe și, prin harul Domnului, al celor mai mari succese în jertfirea de sine, în învingerea lumii și a spiritului ei, în supunerea eului și a dorințelor cărnii, în împotrivirea față de adversar și în mărirea Domnului nostru și binecuvântarea poporului Său. — Z. '99-286

RUGĂCIUNE

Și nu numai ea, dar și noi care avem cele dintâi roade ale Spiritului, suspinăm în noi, așteptând înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru. — Rom. 8:23

Poporul lui Dumnezeu nu trebuie să facă paradă* de greutățile lor, plângându-și soarta. Dimpotrivă ei au tronul harului și instrucțiunile Cuvântului lui Dumnezeu, care-i învață de ce sunt permise condițiile rele din prezent și cum, când și de ce se apropie timpul când lacrimile vor fi șterse de pe toate fețele și nu va mai fi nici plâns, nici suspin și nici moarte. De aceea, în loc să se plângă în fața lumii, ei să se bucure și să vestească virtuțile Celui care i-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. Simpatia noastră față de biata lume, care nu are aceste avantaje, așa să ne facă să-i vestim Evanghelia încât propriile noastre dureri să se stingă, să fie parțial uitate. — Z. '02-40

RĂBDARE

Faceți toate fără murmure ... — Filip. 2:14

Este adevărat, toți putem avea în dispoziția noastră naturală o tendință să ne plângem, să murmurăm, să ne văietăm în necazurile care vin peste noi, chiar și în serviciul Adevărului. Dar, pe măsură ce ne dezvoltăm mai mult în caracterul ceresc, desigur că Domnul va aștepta de la noi să ajungem tot mai mult la standardul* pe care El îl pune în fața noastră, în care încercările și greutățile prezente vor fi mai mult decât echilibrate, mai mult decât contrabalansate prin făgăduințele Lui îndurătoare și prin mărturia Spiritului Său că toate lucrurile lucrează spre binele nostru -- producând pentru noi o mai mare slavă prin aceea că ne pregătesc pentru ea. — Z. '02-40

BUCURIE

„... Pe cine dă cu bucurie îl iubește Dumnezeu”.

— 2 Cor. 9:7

Acest lucru e valabil nu numai din punct de vedere bănesc, după cum se aplică în mod general, ci și în ce privește toate darurile și jertfele mici pe care noi le facem pentru El și pentru cauza Sa. Dacă noi vrem să fim plăcuți Domnului, să creștem în favoarea și intimitatea Sa, să ne aducem inimile din ce în ce mai mult la starea pe care El o aprobă și o iubește, de zel, bucurie, promptitudine* în fiecare serviciu pe care noi îl putem face. Dificultatea pentru mulți creștini constă în faptul că ei n-au învățat pe deplin marele privilegiu de care ne bucurăm în această Vârstă Evanghelică, de-a putea prezenta Domnului micile noastre sacrificii, micile noastre renunțări la noi înșine, cu asigurarea că faptele noastre imperfecte vor fi acceptabile pentru Dumnezeu prin Hristos. — Z. '02-42

PURITATE

Și nu luați deloc parte la lucrurile neroditoare ale întuner-icului, ci mai degrabă dezaprobați-le. — Efes. 5:11

Mustrea pĂcatului de cĂtre noi se poate face Ăntotdeauna prin epistola vie a vieții noastre zilnice, care, ca o lumină strĂlucitoare, trebuie sĂ mustre prin atitudine, privire, faptĂ, ton, tot ceea ce ĂncleazĂ spre Ăntuneric și pĂcat.

„... Așa sĂ lumineze ... lumina voastrĂ Ănainte a oamenilor, ca ei sĂ vadĂ faptele voastre cele drepte și sĂ preamĂreascĂ pe TatĂl vostru care este Ăn ceruri”. Uneori este potrivit și cel mai adesea poate fi o datorie pentru noi sĂ vorbim sau sĂ acționĂm Ăn opoziție cu Ăntunericul, dar lumina unei vieți evlavioase, mĂrturisind pentru AdevĂr și manifestĂnd Spiritului SfĂnt, este, desigur, una dintre cele mai puternice muștrĂri ale pĂcatului, care pot fi fĂcute. — Z. '02-74

LAUDĂ

Mi-a pus în gură o cântare nouă, o laudă pentru Dumnezeuul nostru. — Ps. 40:3

Umplerea cu Spiritul Domnului ne face să cântăm și să ne bucurăm nu numai cu buzele, dar și cu inima; întărește, mângâie și înalță nu numai pe cel ce cântă, dar și pe cei ce ascultă. Această „cântare nouă” în inimă este ceea ce face pe creștin o ființă separată și distinctă față de toți ceilalți din jurul Lui. Deoarece ea este în inimă, trebuie să fie și pe buze și trebuie să influențeze toate afacerile vieții, căci nu putem să nu vorbim despre lucrurile care ne-au înălțat și înprospătat atât de minunat sufletele. — Z. '02-75

AJUTOR

... Dacă un mădular suferă, toate mădularele suferă împreună cu el; dacă un mădular este cinstit, toate mădularele se bucură împreună cu el. — 1 Cor. 12:26

Fiecare membru va fi prompt în acțiune în proporția în care este în armonie cu Capul și cu spiritul Lui de iubire pentru membre. Uneori în corpul nostru uman mâna poate da ajutor unui membru rănit, atât de repede încât pare imposibil de conceput că mesajul a mers mai întâi la cap și că ulterior mâna a fost comandată de către cap să ajute. Așa este și cu membrele corpului lui Hristos. Cei care sunt în deplină legătură și simpatie cu Capul, cu Domnul, sunt într-o atât de mare măsură de „un singur Spirit” cu El, încât sunt nerăbdători să facă voia Lui și sunt atât de bine informați despre ceea ce este voia Lui, încât uneori ei par să acționeze aproape automat, dând ajutor prin cuvânt, faptă sau altfel celor cu care vin în atingere. — Z. '02-103

INDEXTEMATIC

Activitatea în serviciul Domnului strict necesară . . Ianuarie 18;
Martie 13; Mai 7; Septembrie 9

Adevărul

-- *frumusețea și influența Adevărului* . . . . . Iulie 21

-- *mărturisirea Adevărului* . . . . . Iulie 21

Adorare . . . Ianuarie 29; Iunie 3; Octombrie 21; Decembrie 5

Adversarul (Potrivnicul) . . . . . Septembrie 28

„Aleluia! Ce Salvator!” . . . . . Septembrie 25

„Ambasadori pentru Hristos” . . . . . August 13; Noiembrie 8

Antitipicul Ilie . . . . . August 11

Ascultare . . . . . Februarie 15; Mai 8,13; Iulie 5;
Septembrie 3; Octombrie 7

-- *promptitudine în ascultare* . . . . . Decembrie 2,10,16

Asemănare cu Dumnezeu . . . . . Martie 30

Asigurări și îndemnuri mângâietoare . . . . . Ianuarie 4,22;
Martie 24,27; Mai 4,6; Iunie 9,15; Iulie 1,4,16,22; August 25;
Septembrie 6,16,18,20; Octombrie 17,26,27; Noiembrie 17,18,21,30;
Decembrie 30

Avertizări . . . . . Februarie 2,4; Martie 26; Aprilie 8; Iunie 6,28;
August 9,11; Noiembrie 14

Biruință . . . . . Ianuarie 28; Aprilie 9; Iulie 26; Noiembrie 14;
Decembrie 6

Biserica . . . . . Iulie 8

Bând din pârâu . . . . . Decembrie 28

Blândețe . . . . Ianuarie 12,31; Aprilie 23; Mai 26; Iunie 21; August
4

Bucurie . . . . . Februarie 26; Mai 10; Noiembrie 21;
Decembrie 18

Index tematic

- Bunătatea și îndurarea lui Dumnezeu** . . . . . Septembrie 22
- Calamități** . . . . . Mai 15
- Caracter**
- *harurile caracterului creștin* . . . . . Ianuarie 8,15,24; Februarie 10; Martie 7,12,26,30; Aprilie 2,4,29; Mai 23,24,26; Iunie 7,15; Iulie 10; August 4,16,26; Septembrie 14; Octombrie 6; Noiembrie 10
  - *independența și individualitatea caracterului creștin* . . . . . Septembrie 17
- Carnea** . . . Februarie 2; Mai 5,12; Iulie 11; August 27; Septembrie 24; Octombrie 8; Noiembrie 9
- „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu”** . . . . . August 21; Octombrie 30
- Căutând conducerea divină** . . . . . Februarie 23,25; Aprilie 16
- „Cele vechi au trecut”** . . . . . Octombrie 10
- Cercetare (Judecare) personală** . . . . . Martie 22; Mai 12; Septembrie 9
- „Cercetați toate lucrurile”** . . . . . August 18
- Cina Domnului** . . Aprilie 12,13; Mai 10; Iulie 19; Octombrie 22
- „Cine este vrednic ?”** . . . . . Decembrie 21
- Cinste** . . . . . Aprilie 4
- Comuniune cu Domnul** . . . . . Iunie 18
- Condiții pentru a fi acceptat de Domnul** . . . . . Iulie 5
- Conducători desemnați de Dumnezeu** . . . Septembrie 1; Decembrie 27
- Consacrare** . . . . . Ianuarie 14; Iunie 2, 12, 30; Noiembrie 6; Decembrie 11
- Conștiință** . . . . . Noiembrie 24
- Credincioșie în lucrurile mici** . . . . . Aprilie 20; Iulie 30
- Credință** . . . . . Februarie 8; Martie 29; Aprilie 25; Iunie 5; Septembrie 4; Octombrie 9,15,16; Noiembrie 12,13
- „*deplina siguranță a credinței*” . . . . . Aprilie 15,25; Noiembrie 5
  - „*faceți-vă după credința voastră*” . . . Aprilie 25; Octombrie 15

Index tematic

- „*lupta bună a credinței*” . . . . . Septembrie 23,24;   Octombrie 25
- *încercările credinței* . . . . . Februarie 16; Iunie 4,17, 25; Iulie 6,31; Noiembrie 2,21; Decembrie 9
- *întăriți în credință* . . . . . Mai 9
- *viața credinței* . . . . . Martie 15; Octombrie 26; Noiembrie 29
- Credință și fapte** . . . . . Mai 8; Octombrie 7,13
- Cunoștință**
- *creșterea în har și cunoștință* . . . . . Martie 25; Mai 14,26
- *importanța cunoștinței* . . . Februarie 25; Mai 3,26;
- Septembrie 2
- „*străduiește-te să te prezinți aprobat*” . . . . . Decembrie 20
- Curaj** . . . . . Decembrie 26
- „**Curățiți-vă, cei care purtați vasele Domnului**” . . . . . Octombrie 11
- Cuvinte**
- *cuvintele noastre* . . . . . Februarie 14; Martie 2,30; Aprilie 19,22; Mai 25
- „*Cuvântul spus la timpul cuvenit*” . . . . . Decembrie 23
- Cuvântul Domnului** . . . . . Ianuarie 19; Februarie 25; Mai 21
- „**Dacă faceți lucrurile acestea**” . . . . . Noiembrie 20
- Datorii** . . . . . Ianuarie 23
- „**Decapitați**” . . . . . Iulie 18, Noiembrie 7
- „**Despărțiți-vă**” . . . . . August 3; Septembrie 15
- Dezamăgire** . . . . . Iulie 3, 22
- Dreptate** . . . . . Ianuarie 24; Martie 3; Octombrie 14
- „**Duceți până la capăt mântuirea voastră cu frică și cutremur**” . . . . . Decembrie 17
- Ducând crucea Sa** . . . . . Octombrie 24
- „**Ea a făcut ce a putut**” . . . . . Iulie 15; Noiembrie 16
- Exagerare** . . . . . Martie 2
- Examinare retrospectivă** . . . . . Decembrie 30
- „**Fără plată ați primit, fără plată să dați**” . . . . . Octombrie 19

Index tematic

- Fii și fiice ai mângâierii în Sion** . . . . . August 10
- Frică**
- *(cuvinită)* . . . . . Decembrie 18
  - *spiritul fricii* . . . . . Septembrie 4
- Gelozie** . . . . . Septembrie 5
- Ghetsimani** . . . . . Aprilie 14; Iulie 19
- Gândul**
- *noblețea gândirii* . . . . . Martie 5; Iunie 3, 13
  - *obișnuința gândirii* . . . . . Februarie 9
  - *păzirea gândurilor noastre* . . . . . Octombrie 10; Noiembrie 1; Decembrie 1, 11, 12
- Greșeli ascunse și păcate îndrăznețe** . . . . . August 12
- „Haina de lumină” a adversarului** . . . . . Iulie 13
- Hotărâri bune** . . . . . Decembrie 31
- Iertarea păcatelor** . . . . . Ianuarie 13
- „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu”** . . . . . Februarie 4
- Inimă** . . . . . Mai 4; Iulie 11, 16; Decembrie 11
- *curățenia inimii* . . . . . Ianuarie 27; Februarie 3, 19; Martie 2, 4, 12; Aprilie 19; Mai 12; Iunie 29; Octombrie 10; Noiembrie 1; Decembrie 12
  - *inima care ia în considerare* . . . . . Octombrie 12
- Ispite** . . . . . Septembrie 27; Noiembrie 3, 21, 25; Decembrie 9
- *promptitudine și hotărâre în rezistența împotriva ispitelor* . . . . . August 6; Septembrie 28; Noiembrie 11
- Iubire** . . . . . Ianuarie 17; Februarie 7, 29; Martie 7, 12; Aprilie 9; Mai 24; Iulie 2, 15; August 9, 23, 26; Septembrie 2, 30; Octombrie 14; Noiembrie 10; Decembrie 1
- *„iubiți pe dușmanii voștri”* . . . . . Martie 21; Iulie 2; Decembrie 13
  - *„iubiți-vă unii pe alții”* . . . . . Martie 16, 23; Aprilie 2; Iulie 5; Septembrie 2
  - *legea perfectă a libertății* . . . . . Aprilie 24,; Mai 31; Iulie 2, 12
  - *manifestarea triplă a spiritului iubirii* . . . . . Iunie 27
  - *supunere iubitoare* . . . . . Februarie 18, 21, 25; Aprilie 9; Iunie 16; Iulie 3, 6, 19; Octombrie 26

Index tematic

- *zel iubitor* . . . Ianuarie 11, 18; Martie 9, 31; Aprilie 7, 30; Mai 2,7; Noiembrie 22; Decembrie 10, 29

Împuternicirea (însărcinarea) bisericii . . . . . Octombrie 28

„Încercări de foc” . . . . . Februarie 16; Aprilie 18, 29; Iunie 17; Iulie 31; Octombrie 29

Încercări și cerneră . . . . . Noiembrie 14

Încredere . . . . . Octombrie 26, 27; Noiembrie 2

„Îndrăznește să fii un Daniel” . . . . . Iulie 27

Îndurare (rezistență) răbdătoare . . . . . Iunie 7; Octombrie 29; Noiembrie 14,23, 29; Decembrie 3, 7, 19

„Îngerul Domnului” . . . . . Noiembrie 18

„Înțelepți ca șerpii și fără răutate ca porumbeii” . . . Octombrie 20

Judecare . . . . . Iulie 25

Jugul . . . . . Februarie 17

Laudă . . . . . Octombrie 31

Limba

- *limba ținută în frâu* . . Februarie 20; Mai 25; August 1, 8

- *puterea limbii* . . . . . Octombrie 1

Liniște . . . . . Noiembrie 28

„Lucrurile întunericului” . . . . . Aprilie 3

Luând numele Domnului „în deșert” . . . . . Noiembrie 8

„Lupta ce ne stă înaintea” . . . . . Martie 11, 18; Aprilie 9, 30

Lupta creștină . . . . . Martie 28, 31; Aprilie 9; Mai 5, 25, 30; Iunie 6; Septembrie 23; Noiembrie 9; Decembrie 6

Lupta după rânduielei . . . . . August 7

Marele topitor . . . . . Iunie 17

Membrii „corpului Său” . Martie 8; Aprilie 16; Iulie 18; Septembrie 2

Metode de vestire a Adevărului

- *metodele lui Isus* . . . . . August 7

- *metoda lui Pavel* . . . . . August 20

Milă (îndurare) . . . . . Ianuarie 15; Octombrie 6; Decembrie 14

„Mintea lui Christos” . . . . . Aprilie 27; Iulie 11,23

Mândrie . . . . . Iunie 28; Septembrie 29

Mânie . . . . . Martie 14

Index tematic

- Moderație** . . . . . Februarie 27
- Modestie** . . . . . Iulie 7; August 4
- Mulțumire** . . . . Februarie 6, 22; Martie 6; Mai 28; August 5, 16
- Necaz (Strâmtorare)**
- *aprecierea necazului* . . . . . Aprilie 28, 29
  - *bucurie în necaz* . . . Mai 10; Octombrie 15; Noiembrie 21; Decembrie 18
  - *valoarea necazului* . . . . . Aprilie 28, 29
- Noua creație** . . . . Martie 29; Aprilie 17; Iulie 11; August 27; Septembrie 7, 20, 29
- Noua minte** . . . . . Iulie 11; Decembrie 11
- „Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona”** . . Octombrie 30; Noiembrie 4
- Odihna creștinului** . . . . . Aprilie 26; Mai 18
- Oile Domnului** . . . . . Septembrie 21; Decembrie 15
- Pace**
- *făcători de pace* . . . . . August 8; Septembrie 13
  - *pacea lui Dumnezeu și a lui Christos* . . . . Martie 1; Mai 29; Iulie 17; Octombrie 3; Noiembrie 28
- Paharul** . . . . . Aprilie 12, 13; Mai 10; Iulie 19; Octombrie 22
- Pedepse** . . . . . Ianuarie 20; Iunie 16
- Persecuție** . . . Ianuarie 5; Februarie 11; Mai 2, 17; Iunie 9; Decembrie 8
- „Pescari de oameni”** . . . . . Octombrie 4
- Piatra de încercare** . . . . . Decembrie 16
- Post** . . . . . Ianuarie 26
- „Preoțimea regală”** . . . . . Aprilie 24, 30; Mai 16; August 30; Septembrie 26
- Providența lui Dumnezeu** . . . Iulie 29; August 5; Decembrie 24
- Principiile dreptății** . . Mai 19; Iunie 17; Iulie 27; Noiembrie 10
- Purtarea crucii și negarea de sine** . . . . . Ianuarie 21; Iulie 30; Septembrie 11
- Rămânând în Cuvântul Domnului** . . . Martie 20; Septembrie 19
- Răspunsul celor trei evrei** . . . . . August 31

Index tematic

Răbdare . . . Februarie 12; Aprilie 23, 28; Mai 2; August 15; Septembrie 12

Rău

- „feriți-vă de orice formă a răului” . . . . . August 19
- învingerea răului . . . . . Aprilie 28; Mai 25
- presupuneri rele . . . . . Februarie 13; Decembrie 1
- vorbire de rău . . . . . Ianuarie 7; Martie 30; Aprilie 19; Mai 25; Iulie 14; August 1; Septembrie 10; Octombrie 1; Noiembrie 1; Decembrie 1

Recunoștință . . . . . Ianuarie 1, 9; Iunie 25; August 16; Octombrie 31; Decembrie 28

Reputație . . . . . Noiembrie 4

Retezări (scurtări, curățări) . . . . . Iulie 20

Risipă . . . . . Octombrie 18

Rugăciune . . . . . Ianuarie 3, 16, 30; Februarie 22, 28; Aprilie 1, 5, 7, 21; Iunie 1, 10, 25; Iulie 24; August 2, 29; Octombrie 3, 21; Noiembrie 3, 13, 27; Decembrie 4

Sacrificiul nostru . . . . . Aprilie 23, 24; Mai 1, 11, 19

Seceriș

- probele acestui seceriș . . . . . August 9
- sugestii pentru lucrătorii secerișului . . August 4, 7, 8, 14, 20, 28; Octombrie 4, 20; Noiembrie 30; Decembrie 2, 23

Serviciu . . . . . Octombrie 23; Noiembrie 26; Decembrie 10

Sfințenie . . . . . Ianuarie 2; Martie 19

Sfințire . . . . . Februarie 5; Iulie 1

Simpatie pentru creația gemândă . . . . . Iunie 26

Slujire (servire) . . . Octombrie 23; Noiembrie 26; Decembrie 10

Spirit

- „Fiți plini de spirit” . . . . . Iulie 16
- „Nu stingeți spiritul” . . . . . August 17
- rugându-ne pentru Spiritul Sfânt . . . . . Decembrie 4
- spiritul fricii . . . . . Septembrie 4
- spiritul îmbătător al lumii . . . . . Aprilie 11; Iunie 20

Septembrie 8

- „spiritul minții sănătoase” . . . . . Ianuarie 6; Mai 22

Index tematic

- *spiritul rugăciunii* . . . . . Noiembrie 27
- *umbland „după spirit”* . . . . . Februarie 24; Mai 6; Iunie 20
- Stăpânirea de sine** . . . . . Decembrie 6
- „Stăruie la timp și ne la timp”** . . . . August 28; Decembrie 23
- Studii biblice** . . . . . Ianuarie 19
- Suferind pentru cauza dreptății** . . . . Aprilie 6; Iunie 24; Iulie 28; Octombrie 29
- Sugestii utile pentru casa credinței** . . Februarie 1; Aprilie 16, 21; Iunie 8; August 4, 8, 21; Septembrie 9; Octombrie 2,5,12,19, 25; Noiembrie 1, 11, 14, 19; Decembrie 1, 2, 23
- Talanți**
  - *îngroparea talanților noștri* . . . . . Ianuarie 18; Martie 17
  - *mine și talanți* . . . . . Iunie 22, 23
- „Templul lui Dumnezeu”** . . . . . Septembrie 26
- „Tot ce este . . . la acestea să vă gândiți”** . . . Martie 2, 3, 4, 5
- Ținta** . . . . . Martie 11; Septembrie 30
- „Ucenici cu adevărat”** . . . . . Martie 20; Iulie 12
- „Ucenicul pe care-l iubea Isus”** . . . . . Iulie 23
- „Uitați-vă bine la Cel care a suferit”** . . . . . Octombrie 5
- „Uitând ce este în urma mea”** . . . . . Octombrie 2
- Umilință** . . . . . Ianuarie 10; Aprilie 10, 16; Mai 23, 27; Iunie 11, 14, 28; Iulie 19; August 9; Septembrie 29; Decembrie 22
- Ungerea** . . . . . Aprilie 17; Iunie 27
- Unicitatea scopului** . . . . . Iunie 2, 12; Decembrie 5
- Unitatea familiei divine** . . . . . August 24
- „Un popor deosebit”** . . . . . Mai 16, 20
- „Urâți fără vină”** . . . . . Decembrie 8
- Urmând modelul nostru** . . . . . Februarie 10, 11; Iulie 7, 10, 21; August 7, 22, 30; Octombrie 22; Noiembrie 15
- Vase de alabastru** . . . . . Noiembrie 16
- Veghere** Aprilie 1; Iunie 25; Octombrie 10; Noiembrie 1, 3, 19
- „Vegheați și vă rugați”** . . . . . Noiembrie 3, 27
- Vocea „Bunului Păstor”** . . . . . Iulie 9; Noiembrie 17
- Voința** . . . . . Mai 4; Iulie 1, 11, 16; Septembrie 3; Decembrie 11

INDEXBIBLIC

S-au folosit următoarele traduceri ale Bibliei:

fără specificații = Cornilescu revizuită;

C. = Cornilescu;

1874 = Sfînta Scriptură de la 1874 (Iași);

D. = Diaglott;

K. J. = King James.

<p>EXODUL</p> <p style="padding-left: 20px;">4:2 . . . . . Nov. 26</p> <p style="padding-left: 20px;">20:7 . . . . . Nov. 8</p> <p style="padding-left: 20px;">33:14 . . . . . Sept. 18</p> <p>DEUTERONOMUL</p> <p style="padding-left: 20px;">13:3 . . . . . Febr. 18</p> <p>IOSUA</p> <p style="padding-left: 20px;">1:7 . . . . . Dec. 26</p> <p style="padding-left: 20px;">24:15 . . . . . Dec. 5</p> <p>1 SAMUEL</p> <p style="padding-left: 20px;">2:30 . . . . . Dec. 10</p> <p style="padding-left: 20px;">3:18 . . . . . Nov. 2</p> <p style="padding-left: 20px;">15:22 . . . . . Mai 13</p> <p style="padding-left: 20px;">16:7 . . . . . Mai 4</p> <p>1 REGI</p> <p style="padding-left: 20px;">18:21 . . . . . Dec. 16</p> <p style="padding-left: 20px;">20:11 . . . . . Dec. 19</p> <p>2 CRONICI</p> <p style="padding-left: 20px;">19:11 . . . . . Oct. 25</p> <p>EZRA</p> <p style="padding-left: 20px;">10:11 . . . . . A. ug. 3</p> <p>IOV</p> <p style="padding-left: 20px;">34:29 (1874) . . . . . Nov. 28</p> <p>PSALMI</p> <p style="padding-left: 20px;">16:8 . . . . . Iulie 3</p>	<p style="padding-left: 20px;">16:11 . . . . . Iunie 18</p> <p style="padding-left: 20px;">17:15 . . . . . Iunie 13</p> <p style="padding-left: 20px;">19:1-4 (C.) . . . . . Iunie 3</p> <p style="padding-left: 20px;">19:12-14 (1874) . . . . . Aug. 12</p> <p style="padding-left: 20px;">23:1 . . . . . Dec. 15</p> <p style="padding-left: 20px;">23:4 . . . . . Sept. 21</p> <p style="padding-left: 20px;">23:5 . . . . . Mai 10</p> <p style="padding-left: 20px;">23:6 . . . . . Sept. 22</p> <p style="padding-left: 20px;">25:9 . . . . . Ian. 31</p> <p style="padding-left: 20px;">25:12 . . . . . Iulie 6</p> <p style="padding-left: 20px;">27:14 . . . . . Ian. 4</p> <p style="padding-left: 20px;">29:11 . . . . . Sept. 16</p> <p style="padding-left: 20px;">31:1 . . . . . Iunie 5</p> <p style="padding-left: 20px;">31:3 . . . . . Febr. 21</p> <p style="padding-left: 20px;">31:15 . . . . . Oct. 27</p> <p style="padding-left: 20px;">31:24 . . . . . Ian. 22</p> <p style="padding-left: 20px;">32:8 . . . . . Febr. 23</p> <p style="padding-left: 20px;">34:7 . . . . . Nov. 18</p> <p style="padding-left: 20px;">34:18,19 . . . . . Iulie 22</p> <p style="padding-left: 20px;">39:1 . . . . . Oct. 1</p> <p style="padding-left: 20px;">40:3 . . . . . „Laudă”</p> <p style="padding-left: 20px;">44:22 . . . . . Mai 11</p> <p style="padding-left: 20px;">50:16,17 . . . . . Oct. 11</p> <p style="padding-left: 20px;">59:16 . . . . . Oct. 17</p> <p style="padding-left: 20px;">61:4,3,5 . . . . . Oct. 17</p>
--	--

Index biblic

63:3 . . . . . Oct. 31	23:26 . . . . . Dec. 11
63:5,6 . . . . . Apr. 5	24:16 . . . . . Iulie 22
65:12 . . . . . Dec. 30	25:11 . . . . . Dec. 23
66:8,9 . . . . . Ian. 1	25:28 . . . . . Dec. 6
69:10 . . . . . Nov. 22	ECLESIASTUL
75:6,7. . . . . Febr. 6	11:6 . . . . . Dec. 29
90:12 . . . . . Ian. 6	CÂNTAREACÂNTĂRILOR
91:1-16 . . . . . Nov. 14	2:15 . . . . . Iulie 30
91:4 . . . . . Oct. 17	8:6 . . . . . Sept. 5
91:10 . . . . . Sept. 6	ISAIA
91:11 . . . . . Nov. 17	26:3 . . . . . Iulie 17
91:15 . . . . . Apr. 29	30:21 . . . . . Febr. 1
95:6 . . . . . Aug. 2	42:2 . . . . . Aug. 7
97:11 . . . . . Iunie 19	52:11 . . . . . Oct. 11
107:29 . . . . . Oct. 16	53:1 . . . . . Iulie 4
110:7. . . . . Dec. 28	53:12 (1874) . . . . Apr. 14
111:10 (1874) . . . . Ian. 29	55:3 (1874) . . . . Iulie 15
116:7 . . . . . Febr. 9	57:15 . . . . . Sept. 20
116:12-14 . . . . . Dec. 31	61:1-3 . . . . . Oct. 28
119:97 . . . . . Ian. 19	62:2, 3 . . . . . Mai 16
119:165 . . . . . Oct. 3	IEREMIA
133:1 . . . . . Sept 13	20:9 . . . . . Ian. 11
141:3 . . . . . Nov. 1	DANIEL
PROVERBE	3:17 . . . . . Iulie 29
3:3 (1874) . . . . . Ian. 24	3:17,18 . . . . . Aug. 31
3:7 . . . . . Iunie 28	6:5 . . . . . Iulie 27
4:20,22 . . . . . Febr. 3	OSEA
4:23 . . . . . Ian. 27	6:6 . . . . . Sept. 3
15:23 . . . . . Dec. 23	MICA
16:5 . . . . . Sept. 29	6:8 . . . . . Ian. 15
16:32 . . . . . Mart. 14	HABACUC
18:9 . . . . . Oct. 18	3:17,18 . . . . . Mai 15
18:21 . . . . . Aug. 1	MALEAHI
21:3 . . . . . Oct. 14	3:2,3 . . . . . Iunie 17
23:7 . . . . . Dec. 12	3:17 . . . . . Apr. 16

Index biblic

<p>MATEI</p> <p>1:21 . . . . . Dec. 24</p> <p>4:4 . . . . . Febr. 25</p> <p>4:7 . . . . . Sept. 27</p> <p>4:19 . . . . . Oct. 4</p> <p>5:7 . . . . . Dec. 14</p> <p>5:8 . . . . . Iunie 29</p> <p>5:11,12 . . . . . Febr. 11</p> <p>5:16 . . . . . Aug. 30</p> <p>5:44 (1874) . . . . . Mart. 21</p> <p>5:48 . . . . . Iunie 29</p> <p>6:8 . . . . . Nov. 13</p> <p>6:16 . . . . . Ian. 26</p> <p>6:23 . . . . . Aug. 9</p> <p>6:24 . . . . . Oct. 30</p> <p>6:28 . . . . . Oct. 12</p> <p>6:33 . . . . . Aug. 21</p> <p>6:34 . . . . . Ian. 25</p> <p>7:26 . . . . . Oct. 7</p> <p>8:26 . . . . . Oct. 9</p> <p>10:8 . . . . . Oct. 19</p> <p>10:16 . . . . . Oct. 20</p> <p>10:25 . . . . . Aug. 14</p> <p>11:29 . . . . . Iunie 21</p> <p>11:29,30 . . . . . Febr. 17</p> <p>12:34,35 . . . . . Apr. 19</p> <p>12:36 . . . . . Apr. 22</p> <p>12:37 . . . . . Febr. 14</p> <p>13:23 . . . . . Iunie 23</p> <p>13:30 . . . . . Iunie 30</p> <p>14:31 . . . . . Febr. 8</p> <p>16:24 . . . . . Ian. 21</p> <p>18:6 . . . . . Mai 31</p> <p>20:22 . . . . . Oct. 22</p> <p>20:27 . . . . . Oct. 23</p>	<p>20:28 . . . . . Mai 1</p> <p>22:39 . . . . . Dec. 1</p> <p>25:15 . . . . . Iunie 22</p> <p>25:28,29 . . . . . Martie 17</p> <p>26:41 . . . . . Nov. 3</p> <p>28:20 . . . . . Nov. 30</p> <p>MARCU</p> <p>11:22 . . . . . Oct. 15</p> <p>14:8 . . . . . Nov. 16</p> <p>14:38 . . . . . Apr. 1</p> <p>LUCA</p> <p>2:10,11 . . . . . Dec. 25</p> <p>2:49 . . . . . Aug. 22</p> <p>4:22 . . . . . Iulie 10</p> <p>8:15 . . . . . Apr. 23</p> <p>9:56 . . . . . Oct. 6</p> <p>10:5,6 . . . . . Aug. 8</p> <p>11:1 . . . . . Iunie 10</p> <p>11:2 . . . . . Oct. 21</p> <p>11:13 . . . . . Dec. 4</p> <p>14:27 . . . . . Sept. 11</p> <p>16:10 . . . . . Apr. 20</p> <p>18:1 . . . . . Ian. 30</p> <p>21:19 . . . . . Sept. 12</p> <p>21:34 . . . . . Iunie 6</p> <p>23:26 . . . . . Oct. 24</p> <p>23:46 . . . . . Apr. 15</p> <p>IOAN</p> <p>1:36 . . . . . Iulie 7</p> <p>6:53 . . . . . Apr. 13</p> <p>8:31,32 . . . . . Mart. 20</p> <p>8:36 . . . . . Iulie 12</p> <p>10:4 . . . . . Iulie 9</p> <p>13:14 . . . . . Mai 23</p> <p>14:21 . . . . . Iunie 1</p>
---	---

Index biblic

14:27 . . . . . Mai 29	12:21 . . . . . Mai 25
15:1,2 . . . . . Iulie 20	13:10 . . . . . Febr. 7
15:18 . . . . . Dec. 8	13:12 . . . . . Apr. 3
16:2 . . . . . Mai 17	13:13 (1874) . . . . Apr. 4
16:22 . . . . . Mai 29	13:13 . . . . . Apr. 11
16:24 . . . . . Ian. 3	14:21 . . . . . Mai 31
16:33 . . . . . Iunie 9	15:1 . . . . . Mai 19
17:11 . . . . . Aug. 24	15:2 . . . . . Apr. 24
17:17 . . . . . Sept. 19	15:3 . . . . . Ian. 5
17:20-23 . . . . . Mart. 27	
18:11 . . . . . Iulie 19	1CORINTENI
18:37 . . . . . Iulie 21	1:30 . . . . . Sept. 25
20:27 . . . . . Nov. 12	2:2 . . . . . Iunie 2
FAPTELEAPOSTOLILOR	3:13 . . . . . Iulie 31
7:60 . . . . . Dec. 13	4:2 . . . . . Iunie 22
9:15 . . . . . Sept. 1	4:3 . . . . . Iulie 25
17:23 . . . . . Aug. 20	4:7 . . . . . Ian. 9
20:28,30 . . . . . Nov. 14	4:12 . . . . . Iulie 2
22:16 . . . . . Dec. 2	6:19,20 (C) . . . . Ian. 2
24:16 . . . . . Nov. 24	7:24 . . . . . Ian. 23
ROMANI	8:1 . . . . . Mai 26
5:3-5 . . . . . Apr. 28	9:16 . . . . . Mai 7
6:3 . . . . . Nov. 7	9:24 . . . . . Apr. 9
8:3,4 (1874) . . . . Febr. 24	9:26 . . . . . Ian. 14
8:13 (1874) . . . . Febr. 2	9:27 . . . . . Sept. . . 24
8:13 . . . . . Mai 5	10:16,17 . . . . . Apr. . . 12
8:14 . . . . . Mai 6	11:1 . . . . . Febr. 10
8:17 . . . . . Iunie 24	11:31,32 . . . . . Mart. 22
8:23 . . . . . Rugăciune	12:18 . . . . . Mart. 8
8:28 . . . . . Aug. 5	12:26 . . . . . Ajutor
12:1 . . . . . Nov. 6	13:3 . . . . . Iulie 15
12:11 . . . . . Ian.18	13:4 . . . . . Aug. 26
12:12 . . . . . Ian.16	13:5 . . . . . Febr. 13
12:12 . . . . . Mai 30	13:5 . . . . . Mai 24
	13:6 . . . . . Nov. 10

Index biblic

<p>13:13 . . . . . Aug. 23</p> <p>2CORINTENI</p> <p>1;21,22 . . . . . Iunie 27</p> <p>4:8,10 . . . . . Oct. 29</p> <p>5:6 . . . . . Mai 28</p> <p>5:14 . . . . . Sept. 30</p> <p>5:16 . . . . . Aug. 27</p> <p>5:17 . . . . . Sept. 7</p> <p>5:20 . . . . . Aug. 13</p> <p>6:8,3 . . . . . Febr. 16</p> <p>6:17 . . . . . Sept. 15</p> <p>7:1 . . . . . Mai 12</p> <p>9:7 . . . . . Bucurie</p> <p>10:4,5 (1874, C.) . . Iulie 5</p> <p>11:14,15 . . . . . Iulie 13</p> <p>GALATENI</p> <p>1:8 . . . . . Sept. 17</p> <p>2:5,11 . . . . . Mai 19</p> <p>5:17 (1874) . . . . . Nov. 9</p> <p>6:1 . . . . . Ian 12</p> <p>6:7,8 (1874) . . . . . Oct. 8</p> <p>6:10 . . . . . Apr. 2</p> <p>EFESENI</p> <p>2:8 . . . . . Mart. 29</p> <p>2:20-22 . . . . . Sept. 26</p> <p>4:15 . . . . . Mai 14</p> <p>4:29 . . . . . Sept. 10</p> <p>4:31 . . . . . Iulie 14</p> <p>5:8,10 . . . . . Iulie 1</p> <p>5:11 . . . . . Puritate</p> <p>5:18 . . . . . Iulie 16</p> <p>6:18 . . . . . Nov. 27</p> <p>FILIPENI</p> <p>2:1,2 . . . . . Aug. 10</p> <p>2:3 . . . . . Mai 27</p>	<p>2:5 . . . . . Apr. 27</p> <p>2:7 . . . . . Nov. 4</p> <p>2:12,13 . . . . . Dec. 17</p> <p>2:14 . . . . . Răbdare</p> <p>2:15,16 . . . . . Sept. 9</p> <p>3:13 . . . . . Iunie 11</p> <p>3:13 . . . . . Iunie 12</p> <p>3:13 . . . . . Oct. 2</p> <p>3:15-16 . . . . . Mart. 13</p> <p>4:4 . . . . . Febr. 26</p> <p>4:5 . . . . . Febr. 27</p> <p>4:6 . . . . . Febr. 28</p> <p>4:7 . . . . . Mart. 1</p> <p>4:8 . . . . . Mart. 2</p> <p>4:8 . . . . . Mart. 3</p> <p>4:8 . . . . . Mart. 4</p> <p>4:8 . . . . . Mart. 5</p> <p>4:11,12 (C.) . . . . . Mart. 6</p> <p>4:19 . . . . . Apr. 7</p> <p>COLOSENI</p> <p>1:27 . . . . . Sept. 17</p> <p>2:6,7 . . . . . Mai 9</p> <p>3:9,10 . . . . . Oct. 10</p> <p>4:2 . . . . . Iunie 25</p> <p>1TESALONICENI</p> <p>4:3 . . . . . Febr. 5</p> <p>5:5,6 . . . . . Mart. 26</p> <p>5:6 . . . . . Nov. 19</p> <p>5:14 . . . . . Aug. 15</p> <p>5:15 . . . . . Ian. 8</p> <p>5:17 . . . . . Ian. 3</p> <p>5:18 . . . . . Aug. 16</p> <p>5:19 . . . . . Aug. 17</p> <p>5:21 . . . . . Aug. 18</p> <p>5:22 . . . . . Aug. 19</p>
---	--

Index biblic

2TESALONICENI	10:21,22 . . . . . Nov. 5
2:10-12 . . . . . Ian. 1	10:23 . . . . . Nov. 29
1TIMOTEI	10:32,33 (C.) . . . . Mart. 23
1:5 . . . . . Mart. 12	10:36 (C.) . . . . Nov. 23
3:15 . . . . . Iulie 8	10:38 . . . . . Mart. 15
4:12 . . . . . Febr. 10	10:38 . . . . . Apr. 8
5:8 . . . . . Iulie 23	11:6 . . . . . Apr. 25
6:12 . . . . . Mart. 31	12:1 (C.) . . . . Mart. 11
2TIMOTEI	12:3 (1874) . . . . Oct. 5
1:7 . . . . . Mai 22	12:7 . . . . . Ian. 20
2:3 (1874) . . . . Mart. 28	12:11 . . . . . Iunie 16
2:5 . . . . . Aug. 7	12:23 . . . . . Iulie 8
2:15 . . . . . Dec. 20	13:5 . . . . . Febr. 22
2:21 . . . . . Dec.22	13:5 . . . . . Mart. 24
2:24,25 . . . . . Aug. 4	13:6 . . . . . Dec. 18
3:1,4 . . . . . Iulie 18	13:17 . . . . . Nov. 17
3:12 . . . . . 2 Mai	IACOV
3:16,17 . . . . . 21 Mai	1:2 . . . . . Nov. 21
4:2 . . . . . Aug. 28	1:4 . . . . . Febr. 12
TTT	1:12 . . . . . Dec. 9
1:15,16 . . . . . Febr. 19	1:13 . . . . . Nov. 25
2:14 (D.) . . . . . Mai 20	1:26 . . . . . Febr. 20
3:2 . . . . . Ian. 7	2:18 . . . . . Oct. 13
EVREI	3:2 . . . . . Nov. 1
3:1 . . . . . Iunie 26	4:3 . . . . . Aug. 29
3:13 . . . . . Mart. 10	4:4 . . . . . Sept. 8
3:14 . . . . . Mart. 10	4:7 . . . . . Aug. 6
4:3 . . . . . Mai 18	4:8 . . . . . Iunie 18
4:9-11 . . . . . Mai 18	4:12 . . . . . Iulie 25
4:10 . . . . . Apr. 26	5:10 . . . . . Ian. 10
4:15,16 (C.) . . . . Apr. 21	5:16 . . . . . Iulie 24
4:16 . . . . . Ian. 13	5:20 . . . . . Iunie 8
5:14 . . . . . Mai 3	1PETRU
6:4-6 . . . . . Sept. 17	1:7 . . . . . Iunie 4
6:10 (1874) . . . . Mart. 9	1:13 . . . . . Mart. 18

Index biblic

1:14,15	Mart. 19	2:15	Iunie 20
1:22 (C.)	Sept. 2	2:25	Mai 8
2:9	Apr. 30	2:27	Apr. 17
2:12,19	Sept. 14	3:2	Aug. 25
2:23	Dec. 7	3:14,16	Mart. 16
3:14	Iulie 28	4:12	Mart. 7
4:12,13	Apr. 18	4:16	Febr. 29
4:16 (C.)	Apr. 6	4:18	Sept. 4
5:5	Iunie 14	5:18	Iulie 11
5:6	Apr. 10	5:21	Dec. 27
5:7	Oct. 26	IUDA	
5:8, 9	Sept. 28	3	Sept. 23
5:10	Iunie 7	21	Ian. 17
2PETRU		21	Apr. 9
1:5	Nov. 11	APOCALIPSA	
1:10	Nov. 20	2:10	Aug. 11
3:11 (K.J.)	Mart. 30	2:17	Iulie 26
3:17,18 (C.)	Mart. 25	3:5	Ian. 28
1 IOAN		3:10	Dec. 3
2:1	Ian. 13	5:2	Dec. 21
2:5	Febr. 15	18:4	Febr. 4
2:6	Nov. 15	20:4	Nov. 7

DICȚIONAR(*)

După:

Dicționarul explicativ al limbii române, 1975, = DEX

Dicționar enciclopedic, 1993, = D.E.

Dicționarul de neologisme, 1978, = D.N.

Dicționar englez-român, L. Levițchi - A. Bantaș, 1992, = D.E.R.

Acapara (acaparatoare). A-și însuși totul pentru sine în dauna altora. (DEX)

Adecvat (adecvată). Potrivit, corespunzător, nimerit. (DEX)

Admonesta (admonestăm). A mustra cu severitate. (DEX)

Afecțiune. Simpatie, prietenie, dragoste față de cineva. (DEX)

Agresor. Persoană care organizează sau săvârșește o agresiune (un atac). (DEX)

Aluzie. Cuvânt, expresie, frază prin care se face o referire la o persoană, la o situație, la o idee, fără a o exprima direct. (DEX)

Antidot (antidoturile). Remediul, leac; contraotravă. (DEX)

Aprofunda (aprofundăm). A cerceta profund, în amănunt o problemă. (DEX)

Aspira. (Figurativ) A năzui, a tinde către ceva. (DEX)

Aversiune. Sentiment de dezgust sau de antipatie profundă față de cineva sau ceva. (DEX)

Bigot. Persoană extrem de religioasă, fanatică și mărginită în credința sa; habotnic. (D.E.)

Blasfemie (blasfematoare). Defăimare a religiei, a lucrurilor sfinte; hulă. (DEX)

Competent. 1. Capabil, în măsură să judece un anumit lucru.
2. Care are atribuția, căderea, autoritatea legală să facă ceva; în drept. (DEX)

Covârșitor. Care covârșește; copleșitor; foarte mare; dominant, extraordinar. (DEX)

Dependență. Situația de a fi dependent; stare de atârnare, de subordonare, de supunere. (DEX)

Dicționar aplicat

Discerne. A deosebi, a distinge lucrurile unele de altele. (DEX)

Eficace. Care produce efectul scontat, care dă un rezultat pozitiv; eficient. (DEX)

Elocvență. Însușirea de a fi elocvent; arta de a vorbi frumos, emoționant, convingător. (DEX)

Ereditate. Transmitere a anumitor caractere de la o generație la alta; moștenire. (D.N.)

Ezite, a ezita. A sta la îndoială în luarea unei hotărâri; a șovăi, a se codi, a pregeta. (DEX)

Grandoare. Măreție, grandiozitate. (DEX)

Gravitate. Seriozitate, severitate, sobrietate extremă (în manifestări, atitudini). (DEX)

Himeră. Închipuire fără temeii, fantezie irealizabilă; iluzie. (DEX)

Implică (a implica). A atrage după sine, a include; a avea ceva drept consecință. (DEX)

Indecent. Care calcă sau contrazice legile decenței, necuviincios, nerușinat, impudic. (DEX)

Indolent (indolenți). Lipsit de energie; nepăsător, apatic, leneș, trândav. (DEX)

Invoice (invocăm). A cita ceva în favoarea sa, a se referi la ceva ce poate servi cuiva ca argument în susținerea unei afirmații. (DEX)

Ipotecă. Drept real pe baza căruia creditorul poate vinde bunul imobil primit în garanție de la debitor în cazul când acesta nu își plătește în termen datoria. (DEX)

Ironie (ironiile). Vorbă, frază, expresie, afirmație care conține o ușoară batjocură la adresa cuiva sau a ceva, folosind de obicei semnificații opuse sensului lor obișnuit; zeflemea, persiflare. (DEX)

Loialitate. Sinceritate, lealitate (corectitudine, cinste, sinceritate, franchețe). (DEX)

Manieră. Aversiune în original este „idiosincrazie”, ceea ce înseamnă particularitate, manierism, sensibilitate prea mare, alergie, sau, în mod figurativ, aversiune (sentiment de dezgust sau de antipatie profundă față de cineva sau de ceva). (DEX)

Martiraj. Suferință, supliciu, tortură sau moarte îndurată de

Dicționar aplicat

cineva pentru ideile sau convingerile sale. (DEX)

Noblețe. Atitudine, însușire morală superioară; caracter nobil. (DEX)

Ostentație. Punere în valoare în mod provocator a unei însușiri; prezentare demonstrativă, etalare pretențioasă a ceva. (DEX)

Paradă. A face paradă de ceva = a face ceva în mod ostentativ*, pentru a produce efect, a se făli cu ceva, a face caz. (DEX)

Perspectivă. (Figurativ) Ceea ce se întrevede ca posibil, realizabil în viitor, posibilitate de dezvoltare, de realizare în viitor a ceva sau a cuiva. (DEX)

Procesiune(a). Cortegiu, convoi, alai de oameni. (DEX); (aici cu sens figurativ, n. e.).

Prompt (promptitudine). Repede, fără întârziere. (DEX)

Proportional. Corespunzător unei anumite proporții. (DEX)

Providență. Grijă, milă, îndurare ca atribute ale divinității. (DEX)

Regenerat. Renăscut, reînnoit. (DEX)

Reputație. Păreră publică, favorabilă sau defavorabilă despre cineva sau ceva; felul în care cineva este cunoscut sau apreciat. (DEX)

Retrospecție. Faptul de a privi în trecut. (DEX)

Reverență. Respect, venerație, considerație, stimă. (DEX)

Ridicol. Care stârnește râsul sau batjocura; caraghios. (DEX)

Satisfacție. Act prin care cineva repară o ofensă adusă cuiva. (DEX)

Simetrie. Proprietate a unui ansamblu spațial de a fi alcătuit din elemente reciproc corespondente și de a prezenta, pe această bază, anumite regularități; proporționalitate, concordanță, armonie între părțile unui tot, între elementele unui ansamblu etc; distribuție egală, regulată, armonioasă a părților unui tot, a elementelor unui ansamblu; corespondență exactă (ca formă, poziție, etc.) între părțile (opuse ale) unui tot. (DEX)

Sofism. Silogism sau raționament corect din punct de vedere formal, dar greșit din punctul de vedere al conținutului, adesea folosit pentru a induce în eroare. (DEX)

Standard. Etalon, normă, model, măsură, regulă, îndreptar, criteriu, nivel. (D.E.R.); Normă sau ansamblu de norme care reglementează calitatea, caracteristicile, forma unui produs. (DEX)

Subtil (subtilitate). Greu de distins, de recunoscut, de sesizat. (DEX)

Suprastructură. Totalitatea elementelor care formează partea utilă a unei construcții (DEX); (cu sens figurativ).

Suspiciune. Lipsă de încredere în cineva, îndoială în ceea ce privește corectitudinea, legalitatea faptelor sau onestitatea intențiilor cuiva; bănuială, neîncredere. (DEX)

Tact. Facultatea de a judeca o situație dificilă rapid și cu finețe, care determină o comportare corectă, delicată și adecvată*. (DEX)

Venera (venereze). A respecta în mod deosebit, a cinși în cel mai înalt grad, a manifesta o prețuire profund respectuoasă pentru cineva sau ceva. (DEX)

Vocație. Aptitudine deosebită pentru o anumită artă sau știință; chemare, predispoziție pentru un anumit domeniu de activitate sau pentru o anumită profesiune. (DEX)

NOTĂ (**)

Asemănarea cu Dumnezeu. În englezește cuvântul „godliness” (evlavie) provine, cel puțin ca formă, din „Godlikeness” (asemănare cu Dumnezeu). În mana din 30 Martie în versetul biblic (2 Petru 3:1 -- K.J.) apare „godliness” iar în explicație apare „Godlikeness”.

Principiu. Pluralul „principii” („principles”) este folosit în traducerea engleză King James, pe care autorul a folosit-o, la Evrei 5:12 și 6:1. În românește la Evrei 5:12 este redat prin „cele dintâi adevăruri” (sau „elementele începutului” la nota de subsol -- C.r.) - traducerile Cornilescu și Cornilescu revizuită iar la Evrei 6:1 prin „cuvintele începătoare” - traducerea Cornilescu revizuită, respectiv „adevărurile începătoare” - traducerea Cornilescu.

Un popor „deosebit”. „Peculiar people” în Diaglott (textul paralel greacă-engleză al N. T.), ceea ce, în context, conform D.E.R., se traduce prin „popor special”, „deosebit”, „unic”, „extraordinar” sau „distinct”, „exclusiv”, „individual”, „particular”. Redat în diverse traduceri ale Bibliei și ca „particular”, „propriu”, „dobândit”, „al Lui”, „care îi aparține”, „ales”.

Veacurile întunecate. Traducere a expresiei „Dark Ages” pe care Dicționarul englez-român (D.E.R.) o redă prin „evul mediu timpuriu (sec. VI-XII sau IV-X)”.